

F. t. l. vedr. pensionsafkastbeskatningsloven m.v.

Lovforslag nr. L 11. Fremsat den 5. december 2001 af skatteministeren (Svend Erik Hovmand)

Forslag

til

Lov om ændring af pensionsafkastbeskatningsloven, selskabsskatteoven og andre skattelove

(Livsforsikringssselskabers fradrag, pensionsafkastbeskatning af livsforsikringsbestande under administration, friholdelse for pensionsafkastskat, ejendomsdatterselskaber, akkumulerende investeringsforeninger, opdeling af udloddende investeringsforeninger m.v.)

§ 1

I lov om beskatning af visse pensionskapitaler m.v. (pensionsafkastbeskatningsloven), jf. lov bekendtgørelse nr. 60 af 30. januar 2001, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 1, nr. 1, affattes således:

»1) livsforsikringssselskaber, der har hjemsted her i landet eller udøver forsikringsvirksomhed her i landet gennem et fast driftssted,«.

2. § 1, stk. 1, nr. 2, affattes således:

»2) forsikringssselskaber, der har hjemsted her i landet eller udøver forsikringsvirksomhed her i landet gennem et fast driftssted, i det omfang de nævnte forsikringssselskaber har en lukket bestand af livsforsikringer fra et likvideret livsforsikringssselskab,«.

3. I § 1, stk. 1, nr. 8, ændres »§§ 11 A eller 12, og« til: »§§ 11 A eller 12,«.

4. I § 1, stk. 1, nr. 9, ændres »§ 7, stk. 1, 2. pkt.« til: »§ 7, stk. 1, 2. pkt., og«.

5. I § 1, stk. 1, indsættes efter nr. 9 som nr. 10:

»10) administrationsboer ved administrator omfattet af kapitel 15 i lov om forsikringsvirksomhed, kapitel 8 i lov om firmapensionskasser eller tilsvarende tilsynslovgivning i et land inden for Den Europæiske Union eller et andet land, som har gennemført Rådets 3. skadesforsikringsdirektiv og

3. livsforsikringsdirektiv, der administrerer en lukket bestand af livsforsikringer fra et likvideret livsforsikringssselskab, eller en lukket bestand af pensionstilsagn fra en likvideret pensionskasse.«.

6. § 2, stk. 1, nr. 14, affattes således:

»14) skatterefusion, som et livsforsikringssselskab, der har et datterselskab, som ikke selv er skattepligtig efter denne lov, eller som er omfattet af selskabsskatteovens § 3 A, modtager for overførsel af underskud i forbindelse med sambeskatning efter selskabsskatteovens § 31, bortset fra skatterefusion fra et selskab, der er skattepligtigt efter denne lov. Som datterselskab anses et selskab, hvori livsforsikringssselskabet ejer mindst 25 pct. af aktie- eller andraskapitalen. En flerhed af livsforsikringssselskaber, der udøver virksomhed på grundlag af fælles aftale, anses i denne relation for at udgøre ét livsforsikringssselskab.«.

7. § 2, stk. 3, nr. 6, affattes således:

»6) tab på et værdipapir, såfremt afkast af værdipapiret eller gevinster på værdipapiret omfattet af denne lov som følge af en dobbeltbeskatningsoverenskomst ikke skal medregnes ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget,«.

8. I § 4, stk. 1, 1. pkt., ændres »bortset fra foreningens administrationsbygning« til: », aktier i det administrationsselskab, der forestår investeringsforeningens administration, og foreningens administrationsbygning«.

9. I § 4, stk. 1, 3. pkt., ændres »§ 2, stk. 1, nr. 1, 4 og 12« til: »§ 2, stk. 1, nr. 1, 4, 5, 6 og 12«.

10. § 6, stk. 1, affattes således:

»Et livsforsikringsselskab eller en pensionskasse, der i genforsikring har afgivet en hensættelse, som ikke er deponeret fuldt ud, skal i sit beskatningsgrundlag medregne et beløb, der beregnes som gennemsnittet af indkomstårets og de 4 forudgående indkomstårs afkast før pensionsafkastskat, jf. 2. og 3. pkt., af indkomstårets gennemsnitlige ikke deponerede hensættelse. Har et livsforsikringsselskab eller en pensionskasse ikke været omfattet af § 1, stk. 1, i alle de 4 forudgående indkomstår, beregnes det gennemsnitlige afkast før pensionsafkastskat, jf. 1. pkt., på grundlag af afkastet før pensionsafkastskat i indkomståret og de forudgående indkomstår, hvor livsforsikringsselskabet eller pensionskassen har været omfattet af § 1, stk. 1. Et indkomstårs afkast før pensionsafkastskat opgøres som forholdet mellem på den ene side det samlede afkast før skat og på den anden side aktivernes værdi med fradrag af halvdelen af det samlede afkast efter skat. I denne forbindelse opgøres aktivernes værdi som gennemsnittet af de bogførte værdier i livsforsikringsselskabets eller pensionskassens balance ved begyndelsen og slutningen af det til indkomståret svarende regnskabsår, det samlede afkast før skat som det bogførte investeringsafkast i resultatopgørelsen for det nævnte regnskabsår og det samlede afkast efter skat som afkastet før skat med fradrag af indkomstårets skat efter denne lov, idet der ses bort fra nedsættelsen af beskatningsgrundlaget efter § 14.«

11. I § 7, stk. 1, 2. pkt., og § 15, stk. 1, 2. pkt., stk. 3, 2. pkt., og stk. 4, 2. pkt., indsættes efter »jf. § 22, stk. 1«: », og § 24, stk. 1«.

12. § 7, stk. 4, 3. og 4. pkt., affattes således:

»Ved opgørelsen af værdien af formuen ved udgangen af 1982 medregnes obligationer, pantebrev og andre fordringer i danske kroner til anskaffelsessummen, medens andre aktiver medregnes til handelsværdien ved udgangen af 1982. Ved opgørelsen af værdien af formuen ved

udgangen af indkomståret medregnes samtlige aktiver til handelsværdien ved udgangen af indkomståret.«

13. § 7, stk. 6, 3.-6. pkt., affattes således:

»Ved opgørelsen af værdien af formuen i Lønmodtagernes Dyrtidsfond ved udgangen af 1982 medregnes obligationer, pantebrev og andre fordringer i danske kroner til anskaffelsessummen, medens andre aktiver medregnes til handelsværdien ved udgangen af 1982. Ved opgørelsen af værdien af formuen i Lønmodtagernes Dyrtidsfond ved udgangen af indkomståret medregnes samtlige aktiver til handelsværdien ved udgangen af indkomståret. Kapitalpensionsfonde og tontineordninger skal opgøre værdien af formuen efter reglerne i stk. 7, idet dog pantebrev og andre fordringer medregnes til handelsværdien ved udgangen af 1982 og ved udgangen af indkomståret. Fast ejendom medregnes til den kontante handelsværdi.«

14. § 7, stk. 7, nr. 2, affattes således:

»2) Ved udgangen af indkomståret handelsværdien af obligationer og pantebrev samt børskursværdien af indeksobligationer, konvertible obligationer, aktier og investeringsbeviser.«

15. I § 7, stk. 9, 1. pkt., ændres »der kan fradrages efter stk. 1, 3, 6, 7 og 8, grundlag for fradrag i den nye ordning« til: »der er fritaget efter stk. 1, 3, 6, 7 og 8, grundlag for fritagelse i den nye ordning«.

16. I § 14, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter », jf. ligningslovens § 15«: »bortset fra underskud, for hvilket der er modtaget skatterefusion, der er beskattet efter § 2, stk. 1, nr. 14«.

17. I § 14, stk. 2, indsættes efter *1. pkt.*:

»Er der underskud i et eller flere af de i 1. pkt. omhandlede sambeskattede selskaber, fordeles disse underskud forholdsmæssigt på de selskaber, som har overskud for det pågældende indkomstår. Underskud, der ikke kan indeholdes i de øvrige selskabers overskud for dette år, fordeles forholdsmæssigt mellem de underskudsgivende selskaber til fradrag i de sambeskattede selskabers samlede indkomst for de efterfølgende år. Udnyttede underskud fra tidligere år fradrages i medfør af ligningslovens § 15 fortrinsvis i overskud hos det selskab, der har haft underskuddet, idet ældre underskud hos de sambe-

skattede selskaber dog fradrages forud for selskabets eget underskud for senere år. Et herudover uudnyttet underskud fra tidligere år fremføres forholdsmæssigt til fradrag i de af sambeskatningen i øvrigt omfattede selskaber, som har overskud. Uudnyttede underskud i et af selskaberne fra tiden inden sambeskatningen efter selskabsskattelovens § 31 kan kun fradrages i overskud hos det selskab, der har haft underskuddet, idet dog underskud fra de øvrige sambeskattede selskaber for det pågældende år fradrages først.«.

18. I § 14, stk. 4, 1. pkt., ændres »sideløbende« til: »sideordnet«.

19. § 16, stk. 1, affattes således:

»Skattepligtige omfattet af § 1, stk. 1, er ikke skattepligtige af den del af formueafkastet, som kan henføres til hensættelser vedrørende livrenter uden ret til bonus tegnet før den 1. maj 1982. Beskatningsgrundlaget nedsættes med den procentdel, der svarer til forholdet mellem livsforsikringshensættelserne vedrørende livrenter uden ret til bonus og passiverne ifølge årsregnskabet med tillæg af betalt acontoskat, jf. § 20, stk. 1, og fradrag af afsat tilgodehavende endelig skat, jf. § 22, stk. 1, og § 24, stk. 1.«.

20. § 16, stk. 2 og 3, ophæves.

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 2 og 3.

21. I § 17, stk. 1, nr. 3, ændres »(fission) eller« til: »(fission)«,

22. I § 17, stk. 1, nr. 4, ændres »forsikringsvirksomhed.« til: »forsikringsvirksomhed eller«.

23. I § 17, stk. 1, indsættes efter nr. 4 som nr. 5: »5) et administrationsbo som omhandlet i § 1, stk. 1, nr. 10, viderefører administrationen af et livsforsikringssselskabs forsikringsbestand eller en pensionskasses bestand af pensionstilsagn.«.

24. I § 23, stk. 1, 1. pkt., udgår »efter kapitel 2 henholdsvis kapitel 3«.

25. Efter Kapitel 6 indsættes:

»Kapitel 6 a

Skattepligtige institutioner under administration

§ 34 a. Træffer Finanstilsynet eller en tilsvarende tilsynsmyndighed i et land inden for Den Europæiske Union eller et andet land, som har

gennemført Rådets 3. skadesforsikringsdirektiv og 3. livsforsikringsdirektiv, beslutning om, at et livsforsikringssselskabs forsikringsbestand eller en pensionskasses bestand af pensionstilsagn tages under administration, indtræder administrationsboet ved administrator i livsforsikringssselskabets eller pensionskassens forpligtelse til at indgive opgørelser over beskatningsgrundlaget m.v., jf. bestemmelserne i kapitel 6. Administrationsboet hæfter for livsforsikringssselskabets eller pensionskassens skat efter denne lov, herunder resterende skat og renter, der forfalder til betaling den dag, hvor der træffes beslutning om administrationens iværksættelse, eller senere. Overskydende skat og renter, herunder beløb svarende til uudnyttet negativ skat, jf. § 25, der forfalder til udbetaling den dag, hvor der træffes beslutning om administrationens iværksættelse, eller senere, tilfalder administrationsboet.«.

26. I § 36, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »jf. dog stk. 4«: »og stk. 8«.

27. I § 36, stk. 1, indsættes efter 1. pkt.:

»For pengeinstitutternes puljeordninger, jf. § 2, stk. 2, skal det i 1. pkt. nævnte differencebeløb opgøres pr. 30. november 2001, jf. § 10, og medregnes med lige store andele i hvert af indkomstårene 2002, 2003, 2004 og 2005.«.

28. I § 36, stk. 2, indsættes efter 1. pkt.:

»For pengeinstitutternes puljeordninger, jf. § 2, stk. 2, skal den i 1. pkt. nævnte saldo opgøres pr. 30. november 2001, jf. § 10, og medregnes med lige store andele i hvert af indkomstårene 2002, 2003, 2004 og 2005.«.

29. I § 36 indsættes efter stk. 7:

»Stk. 8. Et livsforsikringssselskab kan ved indkomstopgørelsen for indkomståret 2002 vælge at medregne et beløb, der er større end det, selskabet er pligtig at medregne i henhold til stk. 1 og 2. Et herefter resterende beløb efter stk. 1 og 2 medregnes med lige store beløb til beskatningsgrundlaget for den resterende del af perioden.«.

§ 2

I lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (selskabsskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 299 af 27. april 2000, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 925 af 23. oktober 2001, foretages følgende ændring:

1. § 1, stk. 1, nr. 5 a, 3. og 4. pkt., affattes således:

»Akkumulerende investeringsforeninger omfattes af nr. 6, hvis foreningen i overensstemmelse med et vedtægtsmæssigt krav herom udelukkende optager medlemmer, der er skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1, medlemmer, der er skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, i hvis pensionsopsparing investeringsbeviset indlægges, eller pengeinstitutter, der er omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 3, stk. 4. Det er en betingelse, at investeringsforeningen eller pengeinstituttet alene sælger investeringsbeviser til den i 3. pkt. nævnte medlemskreds, og at udtrykket «PAL» indgår i navnet på investeringsforeningsafdelingen.«

2. § 3, stk. 10, ophæves.

3. Efter § 3 indsættes i afsnit I som § 3 A:

»§ 3 A. For et aktieselskab som nævnt i § 1, stk. 1, hvis kapital i hele indkomståret fuldt ud direkte ejes af et livsforsikringsselskab, en pensionskasse eller en pensionsfond, der er skattepligtig efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1, og hvis aktiver i gennemsnit over indkomståret for mindst 90 pct.s vedkommende består af fast ejendom, gælder reglerne i stk. 2-7. Med fuldt direkte ejerskab sidestilles fuldt indirekte ejerskab via et livsforsikringsselskab, en pensionskasse eller en pensionsfond, der er skattepligtig efter pensionsafkastbeskatningsloven eller et aktieselskab som nævnt i 1. pkt. En flerhed af skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1, der udøver virksomhed på grundlag af fælles aftale, anses i denne relation for at udgøre ét selskab.

Stk. 2. Ved bedømmelsen af, om et aktieselskabs aktiver for mindst 90 pct.s vedkommende består af fast ejendom, ses bort fra værdi af aktier i et andet aktieselskab, der fuldt ud direkte eller indirekte ejes af et livsforsikringsselskab, en pensionskasse eller en pensionsfond, der er skattepligtig efter pensionsafkastbeskatningsloven. I stedet inddrages aktiverne i det andet aktieselskab.

Stk. 3. Det er en betingelse, at det i stk. 1, 1. pkt., omhandlede aktieselskab har samme regnskabsår som livsforsikringsselskabet, pensionskassen henholdsvis pensionsfonden.

Stk. 4. Ejers det i stk. 1, 1. pkt., omhandlede aktieselskab fuldt ud af et livsforsikringsselskab,

en pensionskasse eller en pensionsfond, skal indkomst, der i indkomståret er indtjent af aktieselskabet, betragtes som indtjent i samme indkomståret af det livsforsikringsselskab, den pensionskasse henholdsvis den pensionsfond, der er nærmeste direkte eller indirekte ejer af aktieselskabet. Ejers aktieselskabet fuldt ud af en flerhed af skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1, jf. stk. 1, 3. pkt., skal en til den gennemsnitlige ejerandel svarende del af indkomst, der i indkomståret er indtjent af aktieselskabet, betragtes som indtjent i samme indkomståret af hver af ejerne.

Stk. 5. Livsforsikringsselskabet, pensionskassen eller pensionsfonden hæfter for skatten, herunder restskat, tillæg og renter, af den indkomst, der efter stk. 4 henføres til det i stk. 1, 1. pkt., omhandlede aktieselskab, jf. dog § 31, stk. 3, og aktieselskabet hæfter solidarisk for denne skat.

Stk. 6. Underskud i et aktieselskab som omhandlet i stk. 1, 1. pkt., der henstår uudnyttet ved overgang til beskatning efter denne paragraf, skal fradrages i medfør af ligningslovens § 15 i overskud af aktieselskabets virksomhed. Fradraget foretages før fradrag af underskud for det pågældende indkomståret i livsforsikringsselskabet eller andre aktieselskaber som omhandlet i stk. 1, 1. pkt.

Stk. 7. Tab i et aktieselskab som omhandlet i stk. 1, 1. pkt., der henstår uudnyttet ved overgang til beskatning efter denne paragraf, skal fradrages efter de herom gældende regler i aktieselskabets fortjeneste. Fradraget foretages før fradrag af tab for det pågældende indkomståret i livsforsikringsselskabet eller andre aktieselskaber som omhandlet i stk. 1, 1. pkt.«

4. § 13, stk. 12, affattes således:

»Stk. 12. Hvis summen af udbytter og avancer opgjort efter stk. 8, 10 og 11 er negativ for et skadesforsikringsselskab, fragår beløbet ved opgørelsen af de pågældende udbytter og avancer for efterfølgende indkomståret. Overstiger summen udbetalinger og hensættelser, som nævnt i stk. 8, 1. pkt., for et skadeforsikringsselskab, medregnes det overskydende beløb i efterfølgende indkomståret. Hvis summen af udbytter og avancer opgjort efter stk. 8, 10 og 11 for et livsforsikringsselskab overstiger udbetalinger, hensættelser og skat efter pensionsafkastbeskatningsloven, som nævnt i stk. 8, 1. pkt., medregnes det overskydende beløb til selskabets skattepligtige indkomst. Hvis summen er negativ for

livsforsikringsselskabet, fradrages beløbet ved opgørelse af selskabets skattepligtige indkomst. Fradraget foretages før fremførelse af eventuelle uudnyttede underskud vedrørende tidligere indkomstår og kan ikke gøre selskabets skattepligtige indkomst negativ. Et eventuelt resterende negativt sumbeløb fragår i udbytter og avancer som opgjort efter stk. 8, 10 og 11 for efterfølgende indkomstår. Ved undtagelse fra beskatning efter § 3 kan selskabet få udbetalt skatteværdien beregnet med den i § 17, stk. 1, nævnte procent af et resterende negativt sumbeløb efter 6. pkt. vedrørende det sidste indkomstår, hvor selskabet er skattepligtigt. Det udbetalte beløb er ikke skattepligtigt. 7.-8. pkt. finder tilsvarende anvendelse for livsforsikringsselskaber for det indkomstår, hvor selskabet får taget livsforsikringsbestanden under administration efter kapitel 15 i lov om forsikringsvirksomhed, idet et resterende negativt sumbeløb efter 6. pkt. dog tillægges uudnyttede fradragsberettigede tab, som efter stk. 8, 3. pkt., har påvirket opgørelsen af sumbeløbet. Disse uudnyttede tab kan herefter ikke anvendes efter reglerne i aktieavancebeskatningsloven eller ejendomsavancebeskatningsloven.«.

§ 3

I lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af aktier m.v. (aktieavancebeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 796 af 10. september 2001, foretages følgende ændring:

1. I § 2 f indsættes efter »pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1, nr. 1, 2 eller 7« : »og som ikke er pengeinstitutter omfattet af denne lovs § 3, stk. 4,«.

§ 4

I lov om skattemæssig behandling af gevinst og tab på fordringer, gæld og finansielle kontrakter (kursgevinstloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 901 af 11. oktober 2001, foretages følgende ændring:

1. I § 31, stk. 1, indsættes som 4. pkt.:

»1. og 2. pkt. gælder endvidere ikke for livsforsikringsselskaber omfattet af selskabsskatte-lovens § 13, stk. 8 – 13.«.

§ 5

I lov om beskatningen af pensionsordninger m.v. (pensionsbeskatningsloven), jf. lovbe-

kendtgørelse nr. 865 af 1. oktober 2001, foretages følgende ændring:

1. § 12, stk. 1, nr. 1, 5. pkt., affattes således:

»Investeringsbeviser i akkumulerende investeringsforeninger omfattet af selskabsskatte-lovens § 1, stk. 1, nr. 6, kan kun udleveres fra ordningen med henblik på indløsning overfor udstedende forening eller salg til medlemmer, der er skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1, medlemmer, der er skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, i hvis pensionsopsparing investeringsbeviset indlægges, eller pengeinstitutter, der er omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 3, stk. 4.«.

2. I § 30 indsættes som nyt stykke:

»Stk. 9. En beslutning truffet af Finanstilsynet eller en tilsvarende tilsynsmyndighed i et land inden for Den Europæiske Union eller et andet land, som har gennemført Rådets 3. skadesforsikringsdirektiv og 3. livsforsikringsdirektiv, om at tage et livsforsikringsselskabs forsikringsbestand eller en pensionskasses bestand af pensionstilsagn under administration anses ikke for at være en disposition m.v., der medfører, at en pensionsordning med løbende udbetalinger, en rateforsikring eller en kapitalforsikring ikke længere opfylder betingelserne i kapitel 1.«.

§ 6

I lov nr. 1294 af 20. december 2000 om ændring af pensionsafkastbeskatningsloven og andre skattelove (Omlægning af beskatningen af pensionsafkast) foretages følgende ændringer:

1. I § 7, stk. 9, 1. pkt., ændres »§ 15 a, stk. 2« til: »§ 15 a, stk. 2 og 3«.

2. I § 7, stk. 9, 1. pkt., ændres »i indkomståret 2001« til: »inden udgangen af indkomståret 2003«.

3. I § 7, stk. 9, 2. pkt., udgår »nye«.

4. I § 7, stk. 9, indsættes efter 2. pkt. som nyt punktum:

»Ophører den indskydende forening ikke ved opdelingen, og foreligger der uudnyttede tab fra tidligere år, kan den indskydende forening uanset aktieavancebeskatningslovens § 2, stk. 2, kursgevinstlovens § 31, stk. 3, og ejendomsavancebeskatningslovens § 6, stk. 5, alene frem-

føre en del af tabet svarende til forholdet mellem antallet af andele i foreningen efter opdelingen og andele i alt i de to foreninger.«.

§ 7

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. § 1, nr. 1-5, 21-23 og 25, og § 5, nr. 2, har virkning fra og med den 5. december 2001.

Stk. 3. § 1, nr. 6, 8, 9, 16 og 17, § 2, nr. 1-3, § 3, § 4, § 5, nr. 1, og § 6 har virkning fra og med indkomståret 2001.

Stk. 4. § 1, nr. 7, 10-14, 19, 20 og 26, og § 2, nr. 4, har virkning fra og med indkomståret 2002, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. Et livsforsikringselskab kan vælge helt eller delvist at anvende reglerne i selskabsskatte-lovens § 13, stk. 12, 4.-6. pkt., som affattet ved denne lovs § 2, nr. 4, ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for indkomståret 2001.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets baggrund og formål

1.1. Terrorangrebene i USA den 11. september 2001 bevirkede kraftige kursfald på aktiemarkedene, der kunne bringe livsforsikringsselskabernes solvens i fare. Dette har medført en risiko for, at Finanstilsynet må gribe ind over for livsforsikringsselskaber ved at tage forsikringsbestanden under administration. Der er ved lov nr. 925 af 23. oktober 2001 om ændring af selskabsskatteloven (Livsforsikringsselskabers solvens) gennemført regler med henblik på at forbedre livsforsikringsselskabernes solvens. I forbindelse med behandlingen af forslaget til denne lov – lovforslag L 6, 2001-2002, 1. samling – blev der bebudet en opfølgning af dette initiativ. Nærværende lovforslag indeholder denne opfølgning.

Lovforslaget indeholder desuden en genfremsættelse af lovforslag L 37, folketingsåret 2001-2002, 1. samling, forslag til lov om ændring af pensionsafkastbeskatningsloven, aktieavancebeskatningsloven, selskabsskatteloven og andre skattelove (Friholdelse for pensionsafkastskat, ejendomsdatterselskaber, akkumulerende investeringsforeninger, opdeling af udloddende investeringsforeninger m.v.).

Formålet med lovforslaget er herefter dels

- at justere skattereglerne for livsforsikringsselskaberne, således at skattereglerne i større omfang end nu tager højde for en situation med meget kraftige kursfald, og
- at fastlægge de pensionsbeskatningsmæssige og pensionsafkastskattemæssige virkninger af, at Finanstilsynet griber ind over for et livsforsikringsselskab m.v. ved, at forsikringsbestanden tages under administration og koncessionen til at drive livsforsikringsvirksomhed m.v. tilbagekaldes, dels – i lighed med lovforslag L 37 -
- at indføre nye regler for beregning af friholdelse for pensionsafkastskat, der ikke bygger på den såkaldte matematiske kursopskrivning, og i forbindelse hermed

- at indføre en anden »rente« end afkastprocenten ved regulering af formueafkast i forbindelse med genforsikring,
- at justere værnsregler, der tilsigter at neutralisere utilsigtede skattefordele,
- at justere reglerne vedrørende investeringsforeninger, der investerer i indeksobligationer,
- at justere overgangsbestemmelserne,
- at justere reglerne om ejendomsdatterselskaber, der ejes fuldt ud af pensionsafkastskattepligtige pensionsinstitutter,
- at justere reglerne om akkumulerende investeringsforeninger, der udelukkende henvender sig til pensionsafkastskattepligtige, og
- at justere reglerne om opdeling af udloddende investeringsforeninger.

1.2. Det har vist sig, at de gældende skatteregler for livsforsikringsselskaber ikke i alle tilfælde fungerer hensigtsmæssigt i en situation med meget kraftige kursfald.

Formålet med lovforslaget er derfor at justere reglerne, så de i større omfang tager højde for, at der kan optræde kraftige kursfald på aktiemarkedet.

I den forbindelse foreslås, at livsforsikringsselskaber kan fratække et negativt fradragsbegrænsningsbeløb i årets positive skattepligtige indkomst (før fradrag af underskud fra tidligere år), således at alene den del af det negative fradragsbegrænsningsbeløb, der overstiger årets skattepligtige indkomst, fremføres til efterfølgende år.

Det foreslås, at livsforsikringsselskaber ikke længere skal være omfattet af kursgevinstlovens regler om begrænsninger i fradragsretten for tab på aktiebaserede finansielle kontrakter.

1.3. Tages et livsforsikringsselskabs forsikringsbestand eller en pensionskasses bestand af pensionstilsagn under administration, tilbagekalder Finanstilsynet det pågældende livsforsikringsselskabs eller pensionskasses koncession. Administrationsboet ved administrator er berettiget til at råde over de registrerede aktiver, der udelukkende tjener til fyldestgørelse af de forsikrede. Reglerne, der er fra begyndelsen af forrige

århundrede, har alene været anvendt i praksis én gang i 1920'erne.

Formålet med lovforslaget er at fastlægge de pensionsbeskatningsmæssige og pensionsafkastskattemæssige virkninger af, at Finanstilsynet griber ind over for et livsforsikringselskab eller en pensionskasse ved, at forsikringsbestanden eller bestanden af pensionstilsagn tages under administration.

I forbindelse hermed *foreslås*, at det forhold, at et livsforsikringselskabs forsikringsbestand eller en pensionskasses bestand af pensionstilsagn tages under administration, ikke skal ændre den skattemæssige behandling af forsikringstagere og pensionskassemedlemmer.

Det *foreslås*, at livsforsikringselskaber m.v. skal være skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningsloven fra stiftelse til ophør, således at der ikke skal ske ophørsbeskatning som følge af, at Finanstilsynet eventuelt tilbagekalder livsforsikringselskabets koncession.

Det *foreslås*, at et administrationsbo, der administrerer et livsforsikringselskabs forsikringsbestand eller en pensionskasses bestand af pensionstilsagn, skal hæfte for livsforsikringselskabets eller pensionskassens pensionsafkastskat, således at der betales pensionsafkastskat af formueafkastet af den pensionsformue, der administreres af administrationsboet, på samme måde som formueafkast af pensionsformuer, der ikke er under administration.

Det *foreslås*, at et administrationsbo, der administrerer en lukket bestand af livsforsikringer fra et likvideret livsforsikringselskab eller en lukket bestand af pensionstilsagn fra en likvideret pensionskasse, skal være skattepligtig efter pensionsafkastbeskatningsloven, og at et sådant administrationsbo kan indtræde (succedere) i det likviderede livsforsikringselskabs eller pensionskasses pensionsafkastskattemæssige stilling.

1.4. Pensionsafkastbeskatningsloven, lov nr. 428 af 26. juni 1998, blev gennemført som led i de ændringer i lovgivningen på pensionsområdet, der blev gennemført i juni 1998 (Pinsepakken). Loven har fra og med indkomståret 2000 afløst realrenteafgiftsloven.

Efter realrenteafgiftsloven kunne realrenteafgiftspligtige medregne urealiserede gevinster på danske obligationer efter et matematisk kursopskrivningsprincip. Ved indførelsen af pensionsafkastbeskatningsloven blev dette princip videreført for indkomstårene 2000 og 2001, således at gevinst og tab på danske obligationer først fra og med indkomståret 2002 skal medregnes efter lagerprincippet, ligesom det allerede er tilfældet for andre værdipapirer.

I bemærkningerne til forslaget til lov nr. 959 af 20. december 1999 om ændring af pensionsafkastbeskatningsloven, kursgevinstloven, ligningsloven og selskabsskatteoven (Opfølgning på pinsepakken m.v.), L 93, folketingsåret 1999-2000, § 1, nr. 38, der omhandler en ændring af reglerne i pensionsafkastbeskatningslovens § 16 om friholdelse af livrenter uden ret til bonus for pensionsafkastskat, anføres:

»Anvendelsen af den såkaldte matematiske kursopskrivning af obligationsbeholdningerne på basis af anskaffelsespriserne er ifølge Forsikring & Pension en løsning, der systemmæssigt fungerer i dag, men som virker unødigt tung. Forsikring & Pension har derfor rejst spørgsmålet, om det også efter 2001 - hvor man efter udløbet af den overgangsordning, der gælder i 2000 og 2001, i alle andre relationer går over til at anvende lagerprincippet ved værdiansættelsen af obligationsbeholdningerne ved beskatningen efter pensionsafkastbeskatningsloven - vil være hensigtsmæssigt at bibeholde den matematiske kursopskrivning i relation til beregningen af friholdelse efter § 16 vedrørende livrenter uden ret til bonus. Skatteministeriet har erklæret sig enig med Forsikring & Pension i, at spørgsmålet senest i 2001 bør tages op til overvejelse i lyset af resultaterne af Markedsværdiudvalgets arbejde.«

Formålet med lovforslaget er at indføre nye regler for beregning af friholdelse af livrenter uden ret til bonus for pensionsafkastskat, der ikke bygger på den matematiske kursopskrivning af obligationsbeholdningerne. *Efter forslaget* nedsættes beskatningsgrundlaget med den procentdel, der svarer til forholdet mellem livsforsikringshensættelserne vedrørende livrenter uden ret til bonus og passiverne ifølge årsregnskabet med tillæg af betalt acontoskat og fradrag af afsat tilgodehavende endelig skat. Det vil sige, at friholdelsen vedrørende livrenter uden ret til bonus beregnes på grundlag af de forsikringsmæssige hensættelser på samme måde som livsforsikringselskabernes øvrige friholdelser.

1.5. Til brug for beregningen af friholdelsen for pensionsafkastskat for livrenter uden ret til bonus beregnes en sammenvæjet effektiv rente for det enkelte selskabs samlede obligationsbeholdning - afkastprocenten. Afkastprocenten anvendes endvidere som »rente« ved reguleringen af formueafkastet i forbindelse med genforsikring. Med den foreslåede ændring af reglerne for friholdelse af livrenter uden ret til bonus, vil afkastprocenten alene skulle anvendes ved reguleringen af formueafkastet i forbindelse med genforsikring.

Formålet med lovforslaget er derfor at indføre en anden »rente« end afkastprocenten ved reguleringen

af formueafkastet i forbindelse med genforsikring. Efter *forlaget* afløses afkastprocenten af »gennemsnittet af indkomstårets og de 4 forudgående indkomstårs afkast før pensionsafkastskat« opgjort efter regler, der stort set svarer til reglerne for opgørelse af nøgletallet »afkast før realrenteafgift« i Finanstilsynets bekendtgørelse om livsforsikringsselskabers og tværgående pensionskassers årsregnskaber (for tiden bekendtgørelse nr. 10024 af 20. december 1995). Ved at anvende gennemsnittet af indkomstårets og de 4 forudgående indkomstårs afkast før pensionsafkastskat opnås en mere jævn udvikling i »renten« end ved anvendelsen af indkomstårets afkast før pensionsafkastskat.

1.6. Opsparing foretaget før realrenteafgiftens indførelse i 1983 er generelt fritaget for beskatning efter pensionsafkastbeskatningsloven. Ved beregningen af friholdelsen for den sociale pensionsfond, hjælpe- og understøttelsesfonde, visse statsgaranterede pensionskasser, Lønmodtagernes Dyrtidsfond, kapitalpensionsfonde og tontineordninger – ved opgørelsen af værdien af formuen ved indkomstårets udgang – opgøres værdien af danske obligationer på grundlag af den matematiske kursopskrivning, medens andre aktiver opgøres til handelsværdien. Ved beregningen af friholdelsen for opsparingskonti i pengeinstitutter – ved opgørelsen af værdien af værdipapirdepoter ved indkomstårets udgang – gælder tilsvarende, at værdien af danske obligationer opgøres på grundlag af den matematiske kursopskrivning, medens andre aktiver opgøres til handelsværdien.

Formålet med lovforslaget er at indføre nye regler for beregning af friholdelsen, der ikke bygger på den matematiske kursopskrivning af obligationsbeholdningerne. Efter *forlaget* skal danske obligationer ligesom andre aktiver medregnes til handelsværdien ved opgørelsen af formuen henholdsvis værdien af værdipapirdepoter ved udgangen af indkomståret.

1.7. Ved lov nr. 1294 af 20. december 2000 om ændring af pensionsafkastbeskatningsloven og andre skattelove (Omlægning af beskatningen af pensionsafkast) blev der indsat to værnsregler i pensionsafkastbeskatningsloven, der tilsigter at neutralisere utilsigtede skattefordele i forbindelse med sambeskatning efter selskabsskattelovens § 31 mellem et livsforsikringsselskab og andre selskaber.

Skatteministeriet har i overensstemmelse med et løfte afgivet af den daværende skatteminister under behandlingen af lovforslaget (L 71, folketingsåret 2000-2001, bilag 57) overvejet, om bestemmelserne er for brede.

Formålet med lovforslaget er dels en justering af værnsreglen i pensionsafkastbeskatningslovens § 2,

stk. 1, nr. 14, i relation til ejendomsdatterselskaber, der er omfattet af selskabsskattelovens § 3 A (nu § 3, stk. 10), dels en justering af bestemmelsen for at imødegå overlap mellem pensionsafkastbeskatningslovens § 2, stk. 1, nr. 14, og værnsreglen i lovens § 14, stk. 2.

Samtidig *foreslås* en justering af pensionsafkastbeskatningslovens § 14, stk. 1.

Formålet med lovforslaget er en justering af bestemmelsen i pensionsafkastbeskatningslovens § 14, stk. 2, for så vidt angår overførsel eller fremførsel af underskud mellem de sambeskattede selskaber.

Formålet med lovforslaget er endvidere en udvidelse af værnsreglen i pensionsafkastbeskatningslovens § 2, stk. 3, nr. 6, således at bestemmelsen kommer til at omfatte ikke blot tab på fordringer, men tab på værdipapirer i det hele taget.

1.8. *Formålet med lovforslaget er at ændre overgangsbestemmelserne* i pensionsafkastbeskatningslovens § 36, stk. 1 og 2, således at der tages hensyn til nogle problemer i relation til pengeinstitutternes puljeordninger.

Formålet med lovforslaget er at indsætte en bestemmelse i pensionsafkastbeskatningslovens § 36, således at livsforsikringsselskaber får mulighed for for indkomståret 2002 at medregne større beløb, end de er pligtige til efter bestemmelserne i § 36, stk. 1 og 2, hvorved de får mulighed for at udnytte bestemmelsen i § 14, stk. 1, om nedsættelse for selskabsskattepligtig indkomst.

1.9. *Formålet med lovforslaget* er at tillade investeringsforeninger, der investerer i indeksobligationer udstedt af danske realkreditinstitutter, Danmarks Skibskreditfond og Kreditforeningen af Kommuner i Danmark, at eje aktier i det administrationselskab, der administrerer investeringsforeningen, uden at dette medfører, at gevinst og tab på investeringsbeviset bliver skattepligtigt.

1.10. Ved lov nr. 1294 af 20. december 2000 om ændring af pensionsbeskatningsloven og andre skattelove (Omlægning af beskatningen af pensionsafkast) blev der indsat en bestemmelse i selskabsskatteloven som § 3, stk. 10, vedrørende ejendomsdatterselskaber, der ejes fuldt ud af et livsforsikringsselskab, en pensionskasse eller en pensionsfond. Ifølge bestemmelsen betragtes indkomst, der i indkomståret er indtjent af datterselskabet, som indtjent i samme indkomståret af livsforsikringsselskabet, pensionskassen henholdsvis pensionsfonden.

Formålet med lovforslaget er at justere reglerne, herunder reglerne om fremførsel af underskud og tab fra tiden før beskatningen efter selskabsskattelovens

§ 3, stk. 10, og at fastsætte regler om hæftelse for ejendomsdatterselskabets skat m.v. Samtidig foreslås indholdet af § 3, stk. 10, af hensyn til overskueligheden og læsevenligheden flyttet til en ny § 3 A.

1.11. Ved lov nr. 1294 af 20. december 2000 om ændring af pensionsafkastbeskatningsloven og andre skattelove (Omlægning af beskatningen af pensionsafkast) fik akkumulerende investeringsforeninger, der udelukkende henvender sig til pensionsafkastskattepligtige, mulighed for under visse betingelser at være skattepligtige efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6.

Formålet med lovforslaget er at justere disse betingelser, herunder at tillade de akkumulerende investeringsforeninger at optage pengeinstitutter, der er lagerbeskattede efter aktieavancebeskatningsloven, som medlemmer, således at disse pengeinstitutter kan have en handelsbeholdning af investeringsbeviser, uden at det medfører, at investeringsforeningerne bliver skattepligtige efter de almindelige regler i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 5 a, 1. pkt.

Formålet med lovforslaget er at foretage en ændring af ikrafttrædelsesbestemmelsen i lov nr. 1294 af 20. december 2000 om ændring af pensionsafkastbeskatningsloven og andre skattelove (Omlægning af beskatningen af pensionsafkast).

Ændringen vedrører den overgangsregel, hvorefter en eksisterende udloddende investeringsforening i 2001 efter bestemmelserne i fusionsskattelovens kapitel 4 kan opdeles i en akkumulerende investeringsforening og i en udloddende investeringsforening. Det foreslås, at tidsfristen forlænges til og med 2003, samt at fusionsskattelovens betingelse om, at de udskilte aktiver og passiver skal udgøre en gren af en virksomhed, ikke skal finde anvendelse ved sådanne omdannelser.

2. Ændring af selskabsskattelovens § 13, stk. 12, – livsforsikringselskabers fradrag

2.1. Gældende regler

Forsikringselskaber kan efter reglerne i selskabsskattelovens § 13, stk. 2, fratække hensættelser til dækning af de forsikringsmæssige forpligtelser over for de forsikrede. Hensigten er, at det investeringsafkast, der tilgår de forsikrede, ikke skal pålægges selskabsskat.

Forsikringselskaberne er omfattet af de almindelige regler i aktieavancebeskatningsloven og ejendomsavancebeskatningsloven, når selskaberne sælger aktier eller ejendomme. Det indebærer, at selskaberne opgør skattemæssig fortjeneste eller tab på det tids-

punkt, hvor aktien eller ejendommen sælges (realisationsprincippet). Det betyder endvidere, at den indkomst, der medgår til dækning af de forsikringsmæssige forpligtelser, kun beskattes delvist. Eksempelvis er avancer på aktier med mere end 3 års ejertid skattefri.

For at undgå, at der som følge heraf opstår systematiske skattetekniske underskud i forsikringselskaberne, som kan nedbringe selskabsskatten i andre selskaber via sambeskatning, indeholder selskabsskattelovens § 13, stk. 8-13, regler, der begrænser forsikringselskabernes fradragsret for hensættelser.

For livsforsikringselskaber udgør fradragsbegrænsningen et beløb svarende til den skattefri del af selskabets og eventuelle datterselskabers udbytter og aktie- og ejendomsavancer. Som skattefrit udbytte medregnes også de 34 pct. af udbytte fra minoritetsaktier, som ikke skal medregnes til den skattepligtige indkomst.

Beregningen af ejendoms- og aktieavancer i relation til fradragsbegrænsningen sker efter lagerprincippet. Udgangspunktet for reglerne er dermed, at alle aktie- og ejendomsavancer – realiserede og urealiserede – indgår løbende i fradragsbegrænsningen.

Anvendelsen af lagerprincippet betyder, at der må korrigeres i fradragsbegrænsningen, hvis fortjeneste (eller tab) er skattepligtig, når aktier eller ejendomme sælges. Opstår der en skattepligtig fortjeneste, når aktier eller ejendomme afstås, reducerer fortjenesten derfor fradragsbegrænsningen i afståelsesåret. Tilsvarende tillægges fradragsbegrænsningen et fradragsberettiget tab. Derved undgås, at der sker beskatning/gives fradrag ved salget for beløb, som allerede er beskattet/fradraget gennem lagerprincippet.

Fradragsbegrænsningsreglerne skal sikre, at alt afkast af aktier og ejendomme, som hensættes med fradragsret til de forsikrede, bliver beskattet, og at beskatningen sker på det tidspunkt, hvor afkastet opstår og – potentielt – kan hensættes til de forsikrede.

Det beløb, som hensættelser til forsikringsmæssige forpligtelser begrænses med, er i to tilfælde underlagt en kildeartsbegrænsning, således at beløbet ikke påvirker indkomsten fuldt ud, men overføres til anvendelse ved opgørelsen af fradragsbegrænsningen for det efterfølgende indkomstår.

Det gælder for det første, når fradragsbegrænsningsbeløbet er negativt. Det kan eksempelvis skyldes kursfald på aktiebeholdninger i løbet af året. I så fald kan det negative beløb ikke fradrages i den skattepligtige indkomst, men alene fremføres til modregning i avancer og udbytter i senere indkomstår, som ellers ville have begrænset selskabets fradrag for hensættel-

ser til de forsikrede, jf. selskabsskattelovens § 13, stk. 12, 1. pkt.

For det andet gælder en kildeartsbegrænsning, når fradragsbegrænsningsbeløbet er positivt og overstiger fradraget for hensættelser til de forsikrede. Det kan eksempelvis skyldes meget store værdistigninger på aktiebeholdninger i løbet af året. Det overskydende beløb indtægtsføres ikke, men fremføres og tillægges fradragsbegrænsningsbeløb i efterfølgende indkomstår, jf. § 13, stk. 12, 2. pkt.

For skadeforsikringsselskaber gælder mere lempelige fradragsbegrænsningsregler end for livsforsikringsselskaber. Fradragsbegrænsningen for skadeforsikringsselskaber er maksimeret til at udgøre den del af selskabets skattefrie afkast, der svarer til det beløb, hvormed selskabets hensættelser mv. og øvrige fradragsberettigede driftsomkostninger overstiger selskabets skattepligtige præmieindtægter med tillæg af 50 pct. af den forsikringstekniske rente.

Baggrunden for de lempeligere regler for skadeforsikringsselskaber er, at der ikke eksisterer den samme sammenhæng mellem størrelsen af det skattefrie afkast og størrelsen af de forsikringsmæssige hensættelser mv. for et skadeforsikringsselskab som for et livsforsikringsselskab.

2.2. Lovforslaget

Når livsforsikringsselskaberne oplever kraftige kursfald på deres aktiebeholdninger, og der opstår et negativt investeringsafkast, vil livsforsikringsselskaberne lade en del af kursfaldet dække af en tilbageførsel af bonusudjævningshensættelser. Formålet med at opbygge bonusudjævningshensættelser er netop at udjævne gode og dårlige investeringsår mod hinanden, så det afkast, som tilskrives de forsikrede, ikke fuldt ud følger kursudsvingene på de finansielle markeder.

Når bonusudjævningshensættelserne tilbageføres, skal det tilbageførte beløb medregnes til den skattepligtige indkomst. Denne indtægtsførsel modsvarer, at hensættelserne tidligere har været fradraget ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Dermed kan der opstå en betydelig skattepligtig indkomst i indkomstår, hvor der er store tab på livsforsikringsselskabernes aktiebeholdninger. Det skyldes, at tabene på aktiebeholdningerne ikke kan medregnes i den skattepligtige indkomst, men i stedet vil figurere som et negativt fradragsbegrænsningsbeløb, der som følge af kildeartsbegrænsningen skal fremføres til modregning i udbyttet og avancer i efterfølgende indkomstår. Dermed vil den skattepligtige indkomst i princippet stige i takt med, at livsforsikringsselskaberne har kursfald på deres aktiebeholdninger. Selv om

indkomsten skyldes regulering for »uberettigede« fradrag, er denne konsekvens ikke hensigtsmæssig. Det foreslås derfor at ophæve kildeartsbegrænsningen delvist i relation til negative fradragsbegrænsningsbeløb.

Det foreslås, at livsforsikringsselskaberne får mulighed for at fratække et negativt fradragsbegrænsningsbeløb i selskabernes positive skattepligtige indkomst. Indkomsten kan ikke blive negativ derved. Det negative fradragsbegrænsningsbeløb skal fratrækkes (fuldt ud), før underskud fra tidligere indkomstår fremføres til modregning.

Hvis forslaget skal afbøde virkningerne af de aktuelle kursfald, skal livsforsikringsselskaberne have mulighed for at anvende reglerne fra indkomståret 2001. Da dette for nogle selskaber kan indebære en skærpelse foreslås, at modregning af et negativt fradragsbegrænsningsbeløb i positiv skattepligtig indkomst for indkomståret 2001 kan ske helt eller delvist efter selskabets valg. Derved får selskaberne mulighed for i stedet at udnytte fremførselsberettigede underskud.

Fra og med indkomståret 2002 er der efter forslaget ikke længere valgfrihed. Herefter skal et negativt fradragsbegrænsningsbeløb fuldt ud udligne positiv skattepligtig indkomst hos selskabet. Udligningen sker før fremførsel af udnyttede underskud fra tidligere indkomstår. Indkomsten kan ikke blive negativ derved. Et resterende negativt fradragsbegrænsningsbeløb fremføres til modregning i positiv fradragsbegrænsning eller positiv skattepligtig indkomst i efterfølgende indkomstår.

Når et negativt fradragsbegrænsningsbeløb kan medregnes i livsforsikringsselskabets positive skattepligtige indkomst, vil selskabet kunne undgå en betydelig skattepligtig indkomst, hvis selskabet på grund af kraftige kursfald må tilbageføre hensættelser.

Når modregningen af et negativt fradragsbegrænsningsbeløb ikke kan gøre indkomsten negativ, kan tab på aktier m.v. ikke skabe underskud hos forsikringsselskaberne, der eventuelt kan udnyttes til modregning i positiv indkomst hos sambeskattede selskaber. Det har samtidig den virkning, at den forbedring af livsforsikringsselskabernes solvens, som blev indført med lov nr. 925 af 23. oktober 2001, fastholdes i relation til et eventuelt resterende negativt fradragsbegrænsningsbeløb.

Kildeartsbegrænsningen vedrørende overskydende fradragsbegrænsningsbeløb foreslås ophævet fuldt ud fra og med indkomståret 2002. Det indebærer, at overskydende fradragsbegrænsningsbeløb skal medregnes til den skattepligtige indkomst i det indkomstår, hvor beløbet opstår.

Der foreslås ingen ændringer for skadesforsikrings-selskaber, da disse ikke påvirkes på samme måde som livsforsikrings-selskaber af kraftige kursfald på aktie-markedet. Forskellen i sammenhængen mellem afkast og hensættelser i forhold til livsforsikrings-selskaber er netop begrundelsen for de mere lempelige fradrags-begrænsningsregler for skadesforsikrings-selskaber.

3. Ændring af reglerne i kursgevinstlovens § 31 om begrænsninger i fradragsretten for tab på aktiebaserede finansielle kontrakter

3.1. Gældende regler

Efter de gældende regler i kursgevinstloven er der visse begrænsninger for fradrag for tab på aktiebaserede kontrakter. Aktiebaserede kontrakter er kontrakter, der indeholder en ret eller pligt til at afstå eller erhverve aktier m.v. omfattet af aktieavancebeskatningsloven. Begrænsningen indebærer, at tab alene kan fradrages i gevinst på enten samme kontrakt eller andre aktiebaserede kontrakter efter nærmere regler (såkaldt tabsfradragsbegrænsning). Reglerne om tabsfradragsbegrænsning gælder kun for kontrakter, der kan indebære *salg* af aktier m.v. Begrænsningerne omfatter f. eks. udstedte køberetter (dvs. påtagne salgsforpligtelser) og erhvervede salgsetter til aktier samt salg af aktier på termin.

Baggrunden for begrænsningen af fradrag for tab er et ønske om at undgå de muligheder for skattearbitrage, der ville kunne opstå ved samspillet mellem reglerne om finansielle kontrakter og aktieavancebeskatningslovens regler om skattefrihed for selskaber af fortjeneste ved salg af aktier efter 3 år. Reglerne i aktieavancebeskatningsloven indebærer således, at selskaber som udgangspunkt ikke har fradragsret for tab på aktier ejet i mere end 3 år.

Selskaber, der driver næringsvirksomhed med aktier, har fuld fradragsret for tab på aktiebaserede kontrakter. Baggrunden er, at disse selskaber har fradragsret for tab også på aktier ejet i mere end 3 år.

3.2. Lovforslaget

Det foreslås i nærværende lovforslag, jf. pkt. 2 ovenfor, at et negativt fradragsbegrænsningsbeløb kan modregnes i øvrig positivt skattepligtig indkomst i samme år (dog kun ned til 0 – den skattepligtige indkomst kan ikke blive negativ), og at overskydende fradragsbegrænsningsbeløb beskattes i samme år. Herved bliver aktier reelt lagerbeskattet, og der indrømmes hermed reelt fradrag for tab for aktier, herunder også for aktier ejet i mere end 3 år. Dermed falder be-

grundelsen for kildeartsbegrænsning af tab for den aktiebaserede finansielle kontrakt bort.

Det foreslås på den baggrund, at disse særlige regler for tabsfradragsbegrænsning for aktiebaserede kontrakter ikke skal finde anvende for livsforsikrings-selskaber, der er omfattet af fradragsbegrænsningsreglerne i selskabsskattelovens § 13. Dette svarer til det, der gælder for næringskattepligtige selskaber.

4. Større overensstemmelse mellem selskabsskatteloven og pensionsafkastbeskatningsloven

4.1. Gældende regler

Efter de gældende regler er livsforsikrings-selskaber skattepligtige efter såvel pensionsafkastbeskatningsloven som selskabsskatteloven.

Selskabsbeskatningen tager sigte på at beskatte den del af indkomsten, der ikke anvendes til forsikringsformål. Der gives derfor fradrag ved opgørelsen af den selskabsskattepligtige indkomst for henlæggelser til dækning af forsikringsforpligtelser og pensionsafkastskat, jf. selskabsskattelovens § 13, stk. 2.

Beskatningen efter pensionsafkastbeskatningsloven tager derimod sigte på at beskatte den del af afkastet, der tilfalder de forsikrede. Der gives derfor nedsættelse efter pensionsafkastbeskatningslovens § 14, stk. 1, ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget for pensionsafkastskatten for en del af den skattepligtige indkomst efter fradrag af underskud for tidligere indkomstår. Nedsættelsen beregnes ud fra forholdet mellem den pensionsafkastskattepligtige del af livsforsikrings-selskabets formueafkast og livsforsikrings-selskabets samlede formueafkast.

Reglerne i § 14, stk. 1, finder ifølge § 14, stk. 3, tilsvarende anvendelse for hjælpe- og understøttelsesfonde, der er skattepligtige efter selskabsskatteloven.

Efter de gældende regler i § 14, stk. 4, 2. pkt., kan nedsættelse af beskatningsgrundlaget efter reglerne i stk. 1 og 3 ikke medføre, at beskatningsgrundlaget bliver negativt.

4.2. Lovforslaget

Forsikring & Pension har rejst spørgsmålet om ophævelse af § 14, stk. 4, 2. pkt., i forbindelse med høring over det den 10. oktober 2001 fremsatte forslag om ændring af pensionsafkastbeskatningsloven, aktieavancebeskatningsloven, selskabsskatteloven og andre skattelove (Friholdelse for pensionsafkastskat, ejendomsdatterselskaber, akkumulerende investeringsforeninger, opdeling af udloddende investeringsforeninger m.v.) (L 37, folketingsåret 2001-2002, 1. samling).

Anledningen er de store selskabsskattepligtige indkomster, der forventes i indkomståret 2002 som følge af, at de såkaldte realisationssaldi i selskabsskattemæssig henseende skal indtægtsføres på én gang i 2002. I relation til pensionsafkastbeskatningsloven indtægtsføres saldiene med 20 pct. i hvert af indkomstårene 2001-2005. Den manglende parallelitet mellem beskatningstidspunktet efter pensionsafkastbeskatningsloven og selskabsskatteoven kan medføre, at der betales pensionsafkastskat og selskabsskat af samme indkomst, idet bestemmelsen indebærer, at hvis der for et indkomstår er positiv selskabsskattepligtig indkomst, og beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningsloven er negativt eller positivt, men mindre end nedsættelsesbeløbet, så fortaber livsforsikringsselskabet helt eller delvist værdien af nedsættelsen for selskabsskattepligtig indkomst.

Dette problem er i L 37, § 1, nr. 20, der er gentaget i dette lovforslag som § 1, nr. 29, der er omtalt i pkt. 21, søgt løst ved at tillade livsforsikringsselskaberne at fremrykke indtægtsførelsen af realisationssaldiene ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningsloven.

Den i nærværende lovforslags § 2, nr. 4, foreslåede ændring af fradragsbegrænsningsreglerne i selskabsskatteovens § 13, stk. 12, herunder den gunstige overgangsregel i lovforslagets § 7, stk. 5, og muligheden for at fremrykke indtægtsførelsen af realisationssaldiene vil i vidt omfang løse det af Forsikring & Pension påpegede problem, fordi forskellen mellem den selskabsskattepligtige indkomst og beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningsloven mindskes. Det må antages, at det vil være sjældent, at der vil kunne opstå tilfælde med positiv selskabsskattepligtig indkomst og et negativt eller positivt - men mindre - beskatningsgrundlag efter pensionsafkastbeskatningsloven.

5. Ændring af pensionsbeskatningslovens § 30 - det forhold at et livsforsikringsselskabs forsikringsbestand eller en pensionskasses bestand af pensionstilsgagn tages under administration, skal ikke ændre den skattemæssige behandling af forsikringstagere og pensionskassemedlemmer

5.1. Gældende regler

Ifølge pensionsbeskatningslovens kapitel 1 skal pensionsordninger med løbende udbetaling udbetales fra

- enten en pensionskasse, der er omfattet af lov om tilsyn med firmapensionskasser eller af lov om forsikringsvirksomhed, det vil

sige en pensionskasse, der har Finanstilsynets koncession til at drive livsforsikringsvirksomhed,

- eller i henhold til en forsikring, der er oprettet i et livsforsikringsselskab, der har hjemsted i Danmark eller udøver livsforsikringsvirksomhed i Danmark gennem et fast driftssted, og som har Finanstilsynets koncession til at drive livsforsikringsvirksomhed i Danmark, eller i et livsforsikringsselskab, som efter koncession i et andet EU-land eller et EØS-land udøver livsforsikringsvirksomhed i Danmark gennem en filial.

Rateforsikring og kapitalforsikring i pensionsøjemed skal være oprettet i et livs- eller pensionsforsikringsselskab, der har hjemsted i Danmark, eller udøver livsforsikringsvirksomhed i Danmark gennem et fast driftssted, og som har Finanstilsynets koncession til at drive livsforsikringsvirksomhed, eller i et livs- eller pensionsforsikringsselskab, som efter koncession i et andet EU-land eller et EØS-land udøver livsforsikringsvirksomhed i Danmark gennem en filial.

Ifølge pensionsbeskatningslovens § 30 skal der ved overdragelse eller anden overførsel til eje eller pant samt ved andre dispositioner m.v., der medfører, at en pensionsordning med løbende udbetalinger, en rateforsikring eller en kapitalforsikring ikke længere opfylder betingelserne i kapitel I, svares en afgift på 60 pct. af det beløb, som på tidspunktet for dispositionen m.v. kunne være udbetalt ved ordningens ophævelse, eventuelt af kapitalværdien af fripolice eller lignende.

Finanstilsynets beslutning om at tage et livsforsikringsselskabs forsikringsbestand eller en pensionskasses bestand af pensionstilsgagn under administration og dermed tilbagekalde livsforsikringsselskabets eller pensionskassens koncession vil kunne anses for at være en disposition m.v., der medfører, at en pensionsordning med løbende udbetalinger, en rateforsikring eller en kapitalforsikring ikke længere opfylder betingelserne i pensionsbeskatningslovens kapitel I.

Efter de gældende regler udløser en sådan disposition, jf. ovenfor, en afgift på 60 pct. af det beløb, som på tidspunktet for dispositionen m.v. kunne være udbetalt ved ordningens ophævelse, eventuelt af kapitalværdien af fripolice eller lignende.

Efter de gældende regler i pensionsbeskatningslovens § 53 A er der ikke fradragsret eller bortseelsesret ved opgørelsen af ejerens skattepligtige indkomst for præmier eller bidrag til livsforsikrings- eller pensionskasseordninger, der ikke omfattes af kapitel 1, og afkast af sådanne livsforsikrings- eller pensionskasseordninger skal medregnes ved opgørelsen af ejerens

skattepligtige indkomst – som kapitalindkomst. Formueafkast, der kan henføres til livsforsikrings- og pensionskasseordninger, der er omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A, er derimod ikke skattepligtigt efter pensionsafkastbeskatningsloven.

5.2. Lovforslaget

Det forekommer ikke hensigtsmæssigt, at en beslutning truffet af Finanstilsynet eller en tilsvarende tilsynsmyndighed i et andet EU-land eller et EØS-land om at tage et livsforsikringsselskabs forsikringsbestand eller en pensionskasses bestand af pensionstilsagn under administration skal have de ovenfor nævnte konsekvenser.

Det foreslås derfor at indsætte en bestemmelse i pensionsbeskatningslovens § 30, hvorefter en beslutning truffet af Finanstilsynet eller en tilsvarende tilsynsmyndighed i et andet EU-land eller et EØS-land om at tage et livsforsikringsselskabs forsikringsbestand eller en pensionskasses bestand af pensionstilsagn under administration ikke anses som en disposition mv., der medfører, at en pensionsordning med løbende udbetalinger, en rateforsikring eller en kapitalforsikring ikke længere opfylder betingelserne i pensionsbeskatningslovens kapitel I. De pågældende pensionsordninger forbliver således omfattet af pensionsbeskatningslovens kapitel 1.

Det betyder, at f.eks. Finanstilsynets beslutning om at tage et livsforsikringsselskabs forsikringsbestand eller en pensionskasses bestand af pensionstilsagn under administration ikke udløser 60 pct.-afgift, og at der fortsat vil være fradragsret eller bortseelsesret for eventuelle præmier eller bidrag til livsforsikrings- eller pensionskasseordninger, der er omfattet af administrationen. Formueafkastet af den pensionsformue, der er under administration, vil med gennemførelsen af de i afsnit 6 omtalte forslag fortsat være skattepligtigt efter pensionsafkastbeskatningsloven.

6. Ændring af pensionsafkastbeskatningslovens § 1 – udvidelse af den tidsmæssige udstrækning af livsforsikringsselskabers skattepligtigt efter pensionsafkastbeskatningsloven

6.1. Gældende regler

Pensionsafkastbeskatningslovens § 1 fastsætter, at skattepligten bl.a. påhviler livsforsikringsselskaber, der har hjemsted i Danmark eller udøver livsforsikringsvirksomhed i Danmark gennem et fast driftssted, og som har Finanstilsynets koncession til at drive livsforsikringsvirksomhed i Danmark, og livsforsikringsselskaber, der efter koncession i et andet EU-land eller et EØS-land, udøver livsforsikringsvirksomhed i Danmark gennem en filial.

Skattepligten påhviler endvidere forsikringsselskaber, der har hjemsted i Danmark eller udøver forsikringsvirksomhed i Danmark gennem et fast driftssted, og som har Finanstilsynets koncession til at drive forsikringsvirksomhed i Danmark, og forsikringsselskaber, der efter koncession i et andet EU-land eller et EØS-land udøver virksomhed i Danmark gennem en filial, i det omfang de nævnte forsikringsselskaber har en lukket bestand af livsforsikringer fra et likvideret livsforsikringsselskab.

De gældende regler indebærer, at et livsforsikringsselskab i perioden fra stiftelsen eller oprettelsen af det faste driftssted og indtil det tidspunkt, hvor selskabet opnår koncession fra Finanstilsynet eller en tilsvarende tilsynsmyndighed i et andet EU-land eller et EØS-land, vil være skattepligtigt efter selskabsskatteloven. Fra det tidspunkt, hvor livsforsikringsselskabet opnår koncession, vil det være skattepligtigt efter selskabsskatteloven af den del af indkomsten, der ikke anvendes til forsikringsformål, og skattepligtigt efter pensionsafkastbeskatningsloven af den del af afkastet, der tilfalder de forsikrede.

De gældende regler indebærer, at skattepligten efter pensionsafkastbeskatningsloven ophører fra og med det tidspunkt, hvor Finanstilsynet (eller en tilsvarende myndighed i et andet EU-land eller et EØS-land) tilbagekalder et livsforsikringsselskabs koncession, og at der skal ske (ophørs)beskatning af selskabets formueafkast på det tidspunkt, hvor koncessionen tilbagekaldes. En eventuel uudnyttet negativ skat, dog højst et beløb svarende til den skat og den realrenteafgift, der er betalt for de 5 indkomstår umiddelbart forud for det første af de år, for hvilket der foreligger uudnyttet negativ skat, kan udbetales til livsforsikringsselskabet.

Ophøret af skattepligten efter pensionsafkastbeskatningsloven indebærer, at livsforsikringsselskabets forsikringsbestand og de dertil hørende aktiver ikke kan overdrages til et andet livsforsikringsselskab med succession, hvilket bl. a. medfører, at afkast af faste ejendomme, der er skattefrit hos det overdragende livsforsikringsselskab, ikke vil være skattefrit hos det erhvervende livsforsikringsselskab.

6.2. Lovforslaget

Efter forslaget skal livsforsikringsselskaber være skattepligtige fra stiftelse til ophør.

Forslaget om, at livsforsikringsselskaber skal være skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningsloven allerede fra stiftelsen eller oprettelsen af det faste driftssted, vil i princippet ikke få nogen betydning for beskattningen af livsforsikringsselskabet, idet et livs-

forsikringssselskab, der ikke har koncession, ikke må tegne livsforsikringer. Formueafkastet af de aktiver, som aktiekapitalen investeres i, vil være skattepligtigt efter såvel pensionsafkastbeskatningsloven som selskabsskattebogen, men denne dobbeltbeskatning vil i princippet blive udlignet af reglerne om fradrag i beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningsloven for selskabsskattepligtig indkomst. Hvis den selskabsskattepligtige indkomst er nedsat f.eks. på grund af fradrag eller afskrivninger, vil fradraget for selskabsskattepligtig indkomst være mindre end beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningsloven, og der skal betales pensionsafkastskat af differencen.

Tilsvarende vil gælde i situationer, hvor skattepligten efter pensionsafkastbeskatningsloven fortsætter, efter at livsforsikringssselskabet ikke længere har en bestand af livsforsikringer.

Forslaget om, at livsforsikringssselskaber skal være skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningsloven frem til ophøret med at være livsforsikringssselskab eller ophøret af det faste driftssted, indebærer bl.a., at administrationsboet får mulighed for at overdrage livsforsikringssselskabets forsikringsbestand og de dertil hørende aktiver med succession, således at f.eks. afkast af faste ejendomme, der er skattefrit hos det overdragende livsforsikringssselskab, også vil være skattefrit hos det erhvervende livsforsikringssselskab.

Det bemærkes i den forbindelse, at for pensionskasser, der skal have koncession fra Finanstilsynet til at drive livsforsikringsvirksomhed, er skattepligten efter pensionsafkastbeskatningsloven ikke betinget af, at pensionskassen har koncession. Skattepligten består, så længe der er tale om en pensionskasse.

Udstrækningen af skattepligten skal ses i sammenhæng med det i afsnit 5 omtalte forslag om, at Finanstilsynets beslutning om at tage et livsforsikringssselskabs forsikringsbestand eller en pensionskasses bestand af pensionstilsagn under administration - og tilbagekalde koncessionen - ikke skal anses som en disposition mv., der medfører, at en pensionsordning med løbende udbetalinger, en rateforsikring eller en kapitalforsikring ikke længere opfylder betingelserne i pensionsbeskatningslovens kapitel 1.

7. Ændring af pensionsafkastbeskatningsloven - et administrationsbo skal indgive opgørelse over beskatningsgrundlaget og hæfte for pensionsafkastskatten vedrørende den pensionsformue, som boet administrerer

7.1. Gældende regler

Livsforsikringssselskaber og pensionskasser m.v. skal senest den 15. december i indkomståret (kalenderåret) indsende en opgørelse over indkomstårets forventede beskatningsgrundlag, den skattepligtige del heraf og skatten. De skal samtidig indbetale den forventede skat efter fradrag af renter for tiden fra 15. til 31. december i indkomståret.

Livsforsikringssselskaber og pensionskasser m.v. skal senest den 15. juli i året efter indkomståret indsende en endelig opgørelse over indkomstårets beskatningsgrundlag, den skattepligtige del heraf og af skatten for indkomståret. Er den endelige skat større end acontoskatten, skal de samtidig indbetale differencen med tillæg af renter for tiden fra 1. januar i året efter indkomståret, til betaling sker. Er den endelige skat lavere end acontoskatten, udbetales den overskydende skat med tillæg af renter.

Hvis den skattepligtige del af beskatningsgrundlaget bliver negativt, beregnes der en negativ skat, der kan fremføres til fradrag i positiv skat for senere indkomstår.

Når skattepligten efter pensionsafkastbeskatningsloven for livsforsikringssselskaber og pensionskasser m.v. ophører, skal der senest 3 måneder efter ophøret indsendes en endelig opgørelse af beskatningsgrundlaget og den skattepligtige del heraf samt af skatten for det løbende indkomstår og det foregående indkomstår, hvis der endnu ikke er indgivet endelig opgørelse for dette. Samtidig skal skyldige skattebeløb med tillæg af eventuelle renter indbetales. Overskydende skattebeløb med tillæg af eventuelle renter tilbagebetales. En eventuel uudnyttet negativ skat, dog højst et beløb svarende til den skat og den realrenteafgift, der er betalt for de 5 indkomstår umiddelbart forud for det første af de år, for hvilket der foreligger uudnyttet negativ skat, kan udbetales til livsforsikringssselskabet, pensionskassen m.v.

Reglerne i lov om forsikringsvirksomhed og lov om tilsyn med firmapensionskasser indebærer, at formueafkast af de aktiver, som administrationsboet administrerer, ligesom aktiverne, udelukkende tjener til fyldestgørelse af de forsikrede/pensionskassemedlemmerne, så længe der mangler et beløb til dækning af de forsikringsmæssige hensættelser/pensionshensættelserne. Dog kan honorarer til administratorerne og andre udgifter i forbindelse med administrationen udredes af administrationsboet. Pensionsafkastskatten indgår i udgifterne i forbindelse med administrationen og går dermed de facto forud for de forsikredes/pensionskassemedlemmernes krav.

7.2. Lovforslaget

Efter lovforslaget indtræder administrationsboet ved administrator i livsforsikringsselskabets eller pensionskassens forpligtelse til at indgive foreløbig og endelig opgørelse over beskatningsgrundlaget m.v.

Efter forslaget hæfter administrationsboet ved administrator for livsforsikringsselskabets eller pensionskassens pensionsafkastskat, herunder resterende skat og renter for tiden forud for administrationen, der forfalder til betaling fra og med den dag, hvor der træffes beslutning om administrationens iværksættelse. Til gengæld tilfalder overskydende skat og renter, der udbetales fra og med den dag, hvor der træffes beslutning om administrationens iværksættelse, også administrationsboet. Ved opgørelsen af den skat, som administrationsboet hæfter for, kan negativ skat fra tidligere år fradrages. Ophører livsforsikringsselskabet eller pensionskassen med at være skattepligtig efter pensionsafkastbeskatningsloven, medens det/den er under administration, tilfalder værdien af en eventuel uudnyttet negativ skat administrationsboet.

Forslaget indebærer, at formueafkast af den pensionsformue, der er under administration i administrationsboet, ligesom – efter de gældende regler - formueafkast af pensionsformuer, der ikke er under administration, bliver beskattet efter pensionsafkastbeskatningslovens regler.

Lovforslaget indebærer ikke nogen ændring af skattepligten. Det vil sige, at det fortsat er livsforsikringsselskabet henholdsvis pensionskassen, der er skattepligtig af formueafkastet af den pensionsformue, som administrationsboet administrerer. Dette har betydning bl.a. i relation til spillet mellem beskatningen efter selskabsskatteoven og beskatningen efter pensionsafkastbeskatningsloven af et livsforsikringsselskab, der er taget under administration.

8. Ændring af pensionsafkastbeskatningslovens § 1 - indførelse af skattepligt for et administrationsbo, der administrerer en lukket bestand af livsforsikringer fra et likvideret livsforsikringsselskab eller en lukket bestand af pensionstilsagn fra en likvideret pensionskasse

Det vil kunne forekomme, at et livsforsikringsselskab eller en pensionskasse, hvis livsforsikringsbestand eller bestand af pensionstilsagn er taget under administration, ophører ved likvidation eller konkurs, uden at administrationsboet samtidig ophører med at administrere livsforsikringsbestanden eller bestanden af pensionstilsagn.

Det foreslås derfor, at et administrationsbo ved administrator, der administrerer en lukket bestand af

livsforsikringer fra et likvideret livsforsikringsselskab eller en lukket bestand af pensionstilsagn fra en likvideret pensionskasse, skal være skattepligtig efter pensionsafkastbeskatningsloven.

Forslaget indebærer, at formueafkast af en pensionsformue, der er under administration, også i den situation, hvor livsforsikringsselskabet er ophørt, bliver beskattet efter pensionsafkastbeskatningslovens regler, ligesom formueafkast af pensionsformuer, der ikke er under administration.

9. Ændring af pensionsafkastbeskatningslovens § 17 - indførelse af mulighed for skattemæssig succession når et skattepligtigt administrationsbo viderefører administrationen af en lukket bestand af livsforsikringer fra et likvideret livsforsikringsselskab eller en lukket bestand af pensionstilsagn fra en likvideret pensionskasse

9.1. Gældende regler

Pensionsafkastbeskatningsloven indeholder regler om overdragelse mellem livsforsikringsselskaber, pensionskasser og pensionsfonde med skattemæssig succession.

Efter de gældende regler i pensionsafkastbeskatningslovens § 17 kan den fortsættende institution indtræde (succedere) i den overdragende institutions skattemæssige stilling, hvis

- 1) en skattepligtig institution overdrager sine aktiver og passiver som helhed til en anden skattepligtig institution,
- 2) to eller flere skattepligtige institutioner sammen smeltes til en ny skattepligtig institution (fusion),
- 3) en skattepligtig institution spaltes i to eller flere selvstændige skattepligtige institutioner (fission) eller
- 4) en skattepligtig institution overdrager en livsforsikringsbestand til en anden skattepligtig institution efter reglerne i kapitel 16 i lov om forsikringsvirksomhed.

Det er bl.a. en betingelse, at den første endelige skatteopgørelse for det første indkomstår, der påvirkes af successionen, er udformet under denne forudsætning.

Datoen for den åbningsstatus, der udarbejdes for den fortsættende institution i forbindelse med overdragelsen, anses i skattemæssig henseende for overdragelsesdato. Det er en betingelse for anvendelsen af reglerne, at overdragelsesdatoen er sammenfaldende med skæringsdatoen for den fortsættende institutions regnskabsår.

F. t. I. vedr. pensionsafkastbeskatningsloven m.v.

Sammen med den første endelige skatteopgørelse for det første indkomstår, der berøres af successionen, skal der indsendes genpart af de dokumenter, der er udarbejdet i forbindelse med overdragelsen.

9.2. Lovforslaget

Det foreslås, at reglerne om overdragelse med pensionsafkastskattemæssig succession også skal kunne finde anvendelse, når et skattepligtigt administrationsbo som omtalt i afsnit 8 viderefører administrationen af et livsforsikringsselskabs forsikringsbestand eller en pensionskasses bestand af pensionstilsagn i forbindelse med, at livsforsikringsselskabet eller pensionskassen ophører ved likvidation eller konkurs.

Forslaget indebærer bl.a., at formueafkast af faste ejendomme, der er skattefrit hos livsforsikringsselskabet eller pensionskassen, også vil kunne være skattefrit hos administrationsboet, at formueafkast, der er friholdt for beskatning hos livsforsikringsselskabet eller pensionskassen, f.eks. fordi formueafkastet vedrører opsparing, der er foretaget før 1983, også vil kunne være friholdt for beskatning hos administrationsboet, og at negativ pensionsafkastskat, der henstår udnyttet hos livsforsikringsselskabet eller pensionskassen, vil kunne udnyttes af administrationsboet til modregning i positiv pensionsafkastskat eller komme til udbetaling, når administrationsboet ophører.

Forslaget indebærer også, at administrationsboet vil kunne anvende reglerne om overdragelse med skattemæssig succession ved en eventuel videreoverdragelse af forsikringsbestanden eller bestanden af pensionstilsagn.

10. Ændring af pensionsafkastbeskatningslovens § 16 – friholdelse af livrenter uden ret til bonus for pensionsafkastskat (genfremstættelse af L 37)

10.1. Livrenter uden ret til bonus

Forsikringer vedrørende livrenter uden ret til bonus kunne tegnes indtil 30. april 1982. For disse forsikringer blev retten til bonus erstattet af en høj grundlagsrente, der var baseret på markedrenten. Forsikringsselskaberne forpligtede sig til at betale en årlig forsikringsydelse af en bestemt størrelse. Denne ydelse blev fastsat ved kontraktens indgåelse og beregnet ud fra en grundlagsrente, som i højrenteperioden var på op til 20 pct. Forsikringen kunne være straksbegyndende, eller udbetalingen kunne være opsat i maksimalt 10 år. Ifølge den dagældende koncession kunne forsikringsselskabet og forsikringstageren på det tidspunkt, hvor udbetalingen skulle påbegyndes, aftale en udskydelse af udbetalingen i op til ét år ad gangen. Også for

denne periode kunne der aftales en høj grundlagsrente. Selv om udbetalingen er opsat de 10 år - og der er aftalt udskydelse af udbetalingens påbegyndelse - må det antages, at næsten alle disse forsikringer nu er under udbetaling.

10.2. Gældende regler

Livsforsikringsselskaber er ikke skattepligtige af den del af formueafkastet, som kan henføres til hensættelser vedrørende livrenter uden ret til bonus tegnet før den 1. maj 1982. Beskatningsgrundlaget nedsættes med den procentdel, der svarer til forholdet mellem en beregnet hensættelse og passiverne ifølge årsregnskabet med tillæg af betalt acontoskat og fradrag af afsat tilgodehavende endelig skat.

For hver enkelt forsikring beregnes en hensættelse med udgangspunkt i den række ydelser, som selskabet har påtaget sig at udrede ifølge de garanterede kontrakter. Disse ydelsesrækker beregnes ud fra de sikredes forventede restlevetid. De således opgjorte forventede ydelser diskonteres tilbage til udgangen af indkomståret med en rente, der svarer til *den enkelte institutions afkastprocent*. På denne måde findes en friholdt hensættelse for den enkelte forsikring. Da der er tale om individuelle afkastprocenter bliver grundlaget for friholdelsen forskelligt fra selskab til selskab.

Da afkastprocenten ikke er sammenfaldende med Finansstilsynets krav til diskonteringsfaktor, er den hensættelse, som fritagelsen beregnes ud fra, ikke sammenfaldende med den forsikringsmæssige præmiereserve/hensættelse.

Afkastprocenten beregnes ud fra de matematisk regulerede anskaffelseskurs for selskabets beholdning af obligationer, pantebreve og andre fordringer i danske kroner. Beholdningen opgøres ved udgangen af indkomståret.

Der beregnes en effektiv rente for hver fondskode på grundlag af den regulerede anskaffelseskurs og amortisationsforløbet efter opgørelsestidspunktet. De effektive renter for de enkelte fondskoder vejes herefter sammen til afkastprocenten, idet hver enkelt rente gives en vægt der svarer til kursværdien for den pågældende fondskode sat i forhold til kursværdien af selskabets samlede obligationsbeholdning.

Reglen om *matematisk reguleret anskaffelsessum* findes i pensionsafkastbeskatningslovens § 16, stk. 3. De årlige urealiserede ændringer i kursværdien som følge af forkortelse af restløbetiden på obligationer, pantebreve og andre fordringer i danske kroner opgøres på grundlag af anskaffelsessummen. Anskaffelsessummen reguleres ved udgangen af hvert indkomstår med den kursværdiændring, der ved konstant

effektiv rente fremkommer som følge af forkortelsen af restløbetiden. Indeholder værdipapiret en opsigelsesadgang for kreditor, anses lånet i henseende til reguleringen for opsagt på det tidligst mulige tidspunkt. Anskaffelsessummen for de enkelte obligationer i en serie beregnes efter forholdet mellem den samlede anskaffelsessum for obligationerne i serien og den samlede nominelle værdi af obligationerne.

Beregningen af den matematiske kursregulering foretages for hver enkelt fondskode. Ved alle transaktioner (køb, salg, indfrielse) samt ved udgangen af indkomståret opskrives anskaffelsessummen på grundlag af en opskrivningsfaktor, som findes i et tabelværk, der udgives af Told- og Skattestyrelsen.

De store pensionsinstitutter skal indsende oplysninger til Told- og Skattestyrelsen pr. fondskode om anskaffelsessum og nominel beholdning ved udgangen af et indkomstår. På grundlag af disse oplysninger beregnes i Told- og Skattestyrelsens edb-system, REAL-A, en reguleret anskaffelseskurs. Disse anskaffelseskurser »køres« sammen med stamdata fra Københavns Fondsbørs. Herved findes den effektive forrentning for hver fondskode. Vægtningen af den effektive forrentning for den enkelte fondskode i forhold til den samlede obligationsbeholdning ligger ligeledes i REAL-A, der beregner den individuelle afkastprocent, for hver enkelt institution.

Den individuelle afkastprocent anvendes desuden i forbindelse med genforsikring som rentesats til beregning af forrentning af ikke deponerede hensættelser, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 6, stk. 1.

10.3. Baggrunden for lovforslaget

Friholdelse på grundlag af afkastprocenten kan kun bevares i sin nuværende form, hvis der fortsat foretages matematisk kursregulering. Hertil kræves, at der beregnes og udgives tabelværker med opskrivningsfaktorer, og at selskaberne fortsætter beregningen med matematisk kursopskrivning, uanset at beskattningen fremover skal ske efter lagerprincippet. Det må efter alt foreliggende lægges til grund, at årsregnskabet fra og med 2002 skal aflægges til markedsværdier (lagerprincippet). Det vil derfor kun være til brug for beregningen af afkastprocenten, at der i givet fald skal foretages matematisk kursregulering, hvilket betyder, at selskaberne skal arbejde med to værdisæt for den samme beholdning.

10.4. Lovforslaget

Efter *lovsagnet* ændres friholdelsen for livrenter uden ret til bonus til en nedsættelse af beskatningsgrundlaget med den procentdel, der svarer til forholdet

det mellem livsforsikringshensættelserne vedrørende livrenter uden ret til bonus og passiverne ifølge årsregnskabet med tillæg af betalt acontoskat og fradrag af afsat tilgodehavende endelig skat.

Det vil sige, at friholdelsen vedrørende livrenter uden ret til bonus beregnes på grundlag af de forsikringsmæssige hensættelser på samme måde som livsforsikringssselskabernes øvrige friholdelser.

Nedsættelsen skal ligesom efter de gældende regler ske sideordnet med nedsættelserne efter §§ 7, 14 og 15.

Efter de gældende regler beregnes de friholdte hensættelser for hver kontrakt ud fra den eller de berettigedes alder og den resterende ydelsesrække, der er aftalt inden den 1. juli 1983. Hensættelser vedrørende aftaler om udskydelse af betalingstidspunktet kan således friholdes, hvis aftalen er indgået før 1. juli 1983. Hvis aftalen er indgået den 1. juli 1983 eller senere, bliver afkastet af den forøgelse af selskabets hensættelser, der er en følge af udskydelsen, ikke friholdt for skat.

Efter forslaget sondres der ikke mellem, om aftale om udskydelse af betalingstidspunktet er indgået før den 1. juli 1983 eller den 1. juli 1983 eller senere. *Forslaget* indebærer på dette punkt en lempelse i forhold til de gældende regler.

Forslaget indebærer, at de gældende regler i pensionsafkastbeskatningslovens § 16, stk. 2 og 3, det vil sige reglerne om beregning af afkastprocent og om matematisk kursregulering, ophæves.

Forslaget indebærer derfor også, at det nuværende edb-system til beregning af afkastprocenten vil kunne afvikles.

11. Ændring af pensionsafkastbeskatningslovens § 6 – genforsikring (genfremstættelse af L 37)

11.1. Gældende regler

Et livsforsikringssselskabs eller en pensionskasses opsparingsforpligtelse udtrykkes via livsforsikringshensættelserne henholdsvis pensionshensættelserne. Disse hensættelser, som er et passiv i årsregnskaberne, er udtryk for livsforsikringssselskabets/pensionskassens forpligtelser over for forsikringstagerne/pensionsopparerne. Passivet modsvares af værdipapirer til dækning af disse forpligtelser. Værdipapirerne er et aktiv i årsregnskabet.

Når et livsforsikringssselskab eller en pensionskasse indgår aftale med et genforsikringssselskab medfører det, at en andel af livsforsikringshensættelserne/pensionshensættelserne enten overdrages til genforsik-

ringsselskabet, d.v.s. ikke deponeres, eller deponeres helt eller delvist i det afgivende selskab.

Hvis hensættelserne deponeres i det afgivende selskab, bevarer det afgivende selskab retten til de tilsvarende aktiver og til afkastet af disse aktiver. Genforsikringsselskabet »udlåner« derimod et beløb svarende til aktiverne. Dette beløb forrentes sædvanligvis med en aftalt rente (depotrenten).

Hvis hensættelserne ikke deponeres, vil disse overgå til genforsikringsselskabet, der således vil have afkastet af de med hensættelserne overdragne aktiver samt forpligtelsen til at betale bonus og teknisk rente til det afgivende selskab vedrørende de overdragne hensættelser.

Pensionsafkastbeskatningslovens § 6 indeholder regler, som regulerer beskatningsgrundlaget for livsforsikringsselskaber og pensionskasser, der afgiver, og livsforsikringsselskaber, der modtager forpligtelser i genforsikring.

Efter de gældende regler skal et livsforsikringsselskab eller en pensionskasse, der i genforsikring har afgivet en hensættelse, som ikke er deponeret fuldt ud, til sit beskatningsgrundlag medregne et beløb, der beregnes som »afkastprocenten efter § 16, stk. 2,« af indkomstårets gennemsnitlige ikke-deponerede hensættelse.

Herved reguleres beskatningsgrundlaget i princippet for afkastet af den del af hensættelserne (de modsvarende aktiver), der ikke er deponeret i det afgivende selskab, og som ellers ville have indgået i det afgivende selskabs beskatningsgrundlag.

Bonus og teknisk rente, som det afgivende selskab modtager fra genforsikringsselskabet vedrørende de ikke-deponerede hensættelser, skal ikke medregnes i det afgivende selskabs beskatningsgrundlag.

Modsvarende bestemmes, at et livsforsikringsselskab, der i genforsikring har modtaget en hensættelse, som ikke er deponeret fuldt ud, i sit beskatningsgrundlag kan fradrage bonus og teknisk rente vedrørende den ikke deponerede hensættelse. Der kan dog højst fradrages et beløb svarende til det afgivende selskabs afkastprocent ganget med indkomstårets gennemsnitlige ikke deponerede hensættelse.

Herved sikres, at genforsikringsselskabet ikke kan fradrage et større beløb i sit beskatningsgrundlag end det afgivende selskab skal medregne.

Som teknisk rente anvendes grundlagsrenten af indkomstårets gennemsnitlige ikke deponerede hensættelse. Grundlagsrenten fastsættes af Finanstilsynet.

11.2. Lovforslaget

Afkastprocenten efter § 16, stk. 2, er som nævnt i afsnit 10.2. selskabets eller pensionskassens individuelle afkastprocent for det pågældende år.

Med den i afsnit 10.4. foreslåede ændring af reglerne for friholdelse vedrørende livrenter uden ret til bonus, vil »afkastprocenten efter § 16, stk. 2,« alene skulle anvendes som »rente« ved reguleringen af beskatningsgrundlaget i forbindelse med genforsikring. Det foreslås derfor, jf. afsnit 10.4., at ophæve reglerne om beregning af afkastprocent.

I stedet for »afkastprocenten efter § 16, stk. 2,« foreslås det som »rente« ved reguleringen af beskatningsgrundlaget i forbindelse med genforsikring at anvende »gennemsnittet af indkomstårets og de 4 forudgående indkomstårs afkast før pensionsafkastskat«. Et indkomstårs afkast før pensionsafkastskat opgøres efter regler, der stort set svarer til reglerne for opgørelse af nøgletallet »afkast før realrenteafgift« i Finanstilsynets bekendtgørelse om livsforsikringsselskabers og tværgående pensionskassers årsregnskaber.

Herved opnås, at der beregnes et skematisk afkast, der så præcist som muligt ligner det afkast, som livsforsikringsselskabet eller pensionskassen har haft i forbindelse med de ikke genforsikrede forsikringer. Ved at anvende gennemsnittet af indkomstårets og de 4 forudgående indkomstårs afkast før pensionsafkastskat opnås en mere jævn udvikling i »renten« end ved anvendelsen af indkomstårets afkast før pensionsafkastskat.

12. Ændring af pensionsafkastbeskatningslovens § 7 – overgangsfradrag (genfremsettelse af L 37)

12.1. Gældende regler

Opsparing foretaget før realrenteafgiftslovens indførelse i 1983 er generelt fritaget for pensionsafkastskat. Pensionsafkastbeskatningslovens § 7 indeholder regler om beregning af det såkaldte overgangsfradrag med henblik på at friholde opsparing fra før realrenteafgiftslovens ikrafttræden for pensionsafkastskat.

For den sociale pensionsfond og hjælpe- og understøttelsesfonde samt for statsgaranterede pensionskasser, der er nævnt i § 36.22.11. på finansloven for 1995, fritages den del af beskatningsgrundlaget, der svarer til forholdet mellem værdien af formuen ved udgangen af 1982 og ved udgangen af indkomståret. Værdien af formuen ved udgangen af 1982 nedsættes med 4 pct. årligt af det oprindelige beløb. Værdien af formuen ved udgangen af 1982 opgøres til anskaffelsessummen, medens værdien af formuen ved udgangen af indkomståret opgøres efter § 16, stk. 3, d.v.s.

på grundlag af en matematisk kursopskrivning. For værdipapirer, der ikke er omfattet af § 16, stk. 3, d.v.s. andre værdipapirer end obligationer, pantebrev og andre fordringer i danske kroner, anvendes dog handelsværdien ved udgangen af 1982 og ved udgangen af indkomståret.

For Lønmodtagernes Dyrtidsfond, kapitalpensionsfonde og tontineordninger fritages den del af beskatningsgrundlaget, der svarer til forholdet mellem værdien af formuen ved udgangen af 1982 og ved udgangen af indkomståret. Ved udbetaling efter den 31. december 1982 af indestående i fonden eller ordningen formindskes den opgjorte værdi af formuen ved udgangen af 1982 med værdien af den pågældendes indestående på dette tidspunkt. Værdien af formuen i Lønmodtagernes Dyrtidsfond ved udgangen af 1982 opgøres til anskaffelsessummen, medens værdien af formuen ved udgangen af indkomståret opgøres efter § 16, stk. 3, d.v.s. efter en matematisk kursopskrivning. For aktiver, der ikke er omfattet af § 16, stk. 3, d.v.s. andre aktiver end obligationer, pantebrev og andre fordringer i danske kroner, skal Lønmodtagernes Dyrtidsfond dog anvende handelsværdien ved udgangen af 1982 og ved udgangen af indkomståret. Kapitalpensionsfonde og tontineordninger skal opgøre værdien ved udgangen af 1982 henholdsvis ved udgangen af indkomståret efter de regler der gælder for opsparingskonti i pengeinstitutter. Fast ejendom opgøres til den kontante handelsværdi.

For opsparingskonti i pengeinstitutter fritages så stor en del af beskatningsgrundlaget, som værdien af kontoens indestående ved udgangen af 1982 udgør af værdien ved udgangen af indkomståret. Ved udgangen af 1982 opgøres værdien af obligationer til en gennemsnitlig anskaffelseskurs. Værdien af pantebrev opgøres til kurs 85. Værdien af indeksobligationer, aktier og investeringsbeviser opgøres til børskursen. Ved udgangen af indkomståret opgøres obligationer, pantebrev og andre fordringer i danske kroner efter § 16, stk. 3, d.v.s. efter en matematisk kursopskrivning, medens indeksobligationer, konvertible obligationer, aktier og investeringsbeviser opgøres til børskursværdien.

12.2. Lovforslaget

Efter realrenteafgiftsloven kunne realrenteafgiftspligtige medregne urealiserede gevinster på obligationer, pantebrev og andre fordringer i danske kroner efter et matematisk kursopskrivningsprincip. Ved indførelsen af pensionsafkastbeskatningsloven blev dette princip videreført for indkomstårene 2000 og 2001, således at gevinst og tab på obligationer, pantebrev

og andre fordringer i danske kroner først fra og med indkomståret 2002 skal medregnes efter lagerprincippet, ligesom det allerede er tilfældet for andre værdipapirer.

På denne baggrund foreslås det, at værdien af obligationer, pantebrev og andre fordringer i danske kroner fra og med indkomståret 2002 - ligesom det allerede er tilfældet for aktier og andre værdipapirer - skal medregnes til handelsværdien ved opgørelsen af formuen henholdsvis værdien af værdipapirdepotet ved indkomstårets udgang. Det bemærkes i den forbindelse, at medregning af obligationer m.v. til handelsværdien er mere retvisende end medregning efter de gældende regler. De gældende regler indebærer, at værdiansættelsen ændres meget trægt, uanset at der indtræffer store ændringer i markedsrenten.

13. Ændring af pensionsafkastbeskatningslovens § 2, stk. 1, nr. 14 - justering af værnregel (genfremstilling af L 37)

13.1. Gældende regler

Efter de gældende regler i pensionsafkastbeskatningslovens § 2, stk. 1, nr. 14, skal skatterefusion, som et livsforsikringselskab, der har et datterselskab, som ikke selv er skattepligtigt efter pensionsafkastbeskatningsloven, modtager for overførsel af underskud i forbindelse med sambeskatning efter selskabsskatte-lovens § 31, medregnes ved opgørelsen af livsforsikringselskabets beskatningsgrundlag.

Bestemmelsen, der tilsigter at neutralisere utilsigtede skattefordele ved modtagelse af skatterefusion i forbindelse med sambeskatning efter selskabsskatte-lovens § 31, blev indsat ved lov nr. 1294 af 20. december 2000 om ændring af pensionsafkastbeskatningsloven, kursgevinstloven og selskabsskatte-loven (Om-lægning af beskatningen af pensionsafkast).

13.2. Lovforslaget

Det foreslås at indsnævre bestemmelsens anvendelsesområde for så vidt angår ejendomsdatterselskaber, der er omfattet af selskabsskatte-lovens § 3 A (nu § 3, stk. 10).

Efter de gældende regler, jf. foran, er det en betingelse for at bringe bestemmelsen i anvendelse, at livsforsikringselskabet har et datterselskab, som ikke selv er skattepligtigt efter pensionsafkastbeskatningsloven (d.v.s. et datterselskab, som ikke er et livsforsikringselskab).

Efter *forslaget* finder bestemmelsen heller ikke anvendelse, hvis datterselskabet er et ejendomsdattersel-

skab, der er omfattet af beskatningen efter selskabs-skattelovens § 3 A (nu § 3, stk. 10).

Samtidig med indsættelsen af bestemmelsen i § 2, stk. 1, nr. 14, blev der som § 14, stk. 2, indsat en bestemmelse, der tilsigter at neutralisere utilsigtede skattefordele ved sambeskatning efter selskabsskatte-lovens § 31 mellem et livsforsikringsmoderselskab og et livsforsikringsdatterselskab.

Under behandlingen af lovforslaget lovede den da-værende skatteminister (L 71, folketingsåret 2000-2001, bilag 57), at Skatteministeriet ville overveje, hvorvidt bestemmelsen i § 14, stk. 2, er for bred, og i givet fald foreslå bestemmelsen ændret.

Skatteministeriet er i forbindelse med disse overve-jelser blevet opmærksom på, at bestemmelserne i § 2, stk. 1, nr. 14, og § 14, stk. 2, overlapper hinanden med deraf følgende dobbeltbeskatning i tilfælde, hvor skat-terefusionen modtages fra et selskab, der selv er skat-tepligtig efter pensionsafkastbeskatningsloven, d.v.s. et livsforsikrings-selskab.

Det *foreslås* derfor, at skatterefusion, der modtages fra et selskab, der selv er skattepligtigt efter pensions-afkastbeskatningsloven, ikke skal være omfattet af skattepligten efter § 2, stk. 1, nr. 14.

Spørgsmål fra Forsikring & Pension har vist, at der er behov for at indsætte en definition af »dattersel-skab« i § 2, stk. 1, nr. 14.

Efter *forlaget* anses et selskab, hvori livsforsik-ringsselskabet ejer mindst 25 pct. af aktie- eller an-partskapitalen som datterselskab. En flerhed af livs-forsikrings-selskaber, der udøver virksomhed på grundlag af fælles aftale, anses i denne relation for at udgøre ét livsforsikrings-selskab.

14. Ændring af pensionsafkastbeskatningsloven - ju-stering af § 14, stk. 1 (fremsættelse af L 37)

14.1. Gældende regler

Livsforsikrings-selskaber er skattepligtige efter så-vel pensionsafkastbeskatningsloven som selskabs-skatteloven.

Selskabsbeskatningen tager sigte på at beskatte den del af indkomsten, der ikke anvendes til forsikrings-formål. Der gives derfor fradrag efter selskabsskatte-lovens § 13, stk. 2, ved opgørelsen af den selskabs-skattepligtige indkomst for henlæggelser til dækning af forsikringsforpligtelser og pensionsafkastskat.

Beskatningen efter pensionsafkastbeskatningslo-ven tager derimod sigte på at beskatte den del af afka-stet, der tilfalder de forsikrede. Der gives derfor fra-drag efter § 14, stk. 1, ved opgørelsen af beskatnings-grundlaget for pensionsafkastskatten for en del af den

skattepligtige indkomst efter fradrag af underskud for tidligere indkomstår.

Forsikring & Pension har i forbindelse med tekni-ske drøftelser af lovforslaget anført, at en negativ skattepligtig indkomst i et livsforsikrings-selskab – herunder, at et overliggende skadesselskab kan udnyt-te dette underskud – for livsforsikrings-selskabet sva-rer til, at dette »forudbetaler« en fremtidig lempelse for selskabsskattepligtig indkomst. Hvis skattepligten efter § 2, stk. 1, nr. 14, for skatterefusionen bibehol-des, bør den bagvedliggende negative skattepligtige indkomst ikke samtidig skulle fremføres som et un-derskud til anvendelse i efterfølgende indkomstår.

14.2. Lovforslaget

Det *foreslås* at ændre § 14, stk. 1, således, at der gi-ves fradrag ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget for pensionsafkastskatten for en del af den skatteplig-tige indkomst efter fradrag af underskud fra tidligere år bortset fra underskud, for hvilket der er modtaget skatterefusion, der er beskattet efter § 2, stk. 1, nr. 14.

15. Ændring af pensionsafkastbeskatningslovens § 14, stk. 2 - justering af værnregel (genfremsættelse af L 37)

15.1. Gældende regler

Pensionsafkastbeskatningslovens § 14, stk. 2, be-stemmer, at i tilfælde, hvor et livsforsikrings-selskab er sambeskattet efter selskabsskatte-lovens § 31 med et selskab, der selv er skattepligtigt efter pensionsafkast-beskatningsloven, d.v.s. et livsforsikrings-selskab, op-gøres den skattepligtige indkomst, jf. stk. 1, som en forholdsmæssig del af summen af livsforsikrings-sel-skabets og det sambeskattede selskabs skattepligtige indkomst.

Bestemmelsen, der er indsat ved lov nr. 1294 af 20. december 2000 om ændring af pensionsafkastbeskat-ningsloven, kursgevinstloven og selskabsskatte-loven (Omlægning af beskatningen af pensionsafkast), til-sigter at neutralisere utilsigtede skattefordele ved sambeskatning mellem et livsforsikringsmodersel-skab og et eller flere livsforsikringsdatterselskaber.

15.2. Lovforslaget

Bestemmelsen har givet anledning til usikkerhed med hensyn til spørgsmålet om, hvad der skal fra-drages først, det pågældende livsforsikrings-selskabs egne underskud fra tidligere år eller det andet/de andre livs-forsikrings-selskabers underskud fra det pågældende år.

Det foreslås derfor fastsat, at underskud i et eller flere af de sambeskattede livsforsikringselskaber skal fordeles forholdsmæssigt på de selskaber, som har overskud for det pågældende indkomstår. Uudnyttede underskud fra tidligere år skal fortrinsvis fradrages i overskud hos det selskab, der har haft underskuddet. Ældre underskud hos de sambeskattede livsforsikringselskaber fradrages dog forud for selskabets eget underskud for senere år. Et herudover uudnyttet underskud fra tidligere år fremføres forholdsmæssigt til fradrag i de af sambeskatningen i øvrigt omfattede livsforsikringselskaber, som har overskud. Uudnyttede underskud i et af selskaberne fra tiden inden sambeskatningen efter selskabsskattelovens § 31 kan kun fradrages i overskud hos det selskab, der har haft underskuddet, idet dog underskud fra de øvrige sambeskattede selskaber for det pågældende år fradrages først.

16. Ændring af pensionsafkastbeskatningslovens § 2, stk. 3, nr. 6 - udvidelse af værnsregel (genfremsættelse af L 37)

16.1. Gældende regler

Efter de gældende regler medregnes tab på en fordring ikke ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget for pensionsafkastskatten, såfremt renteindtægter for fordringen eller gevinster på fordringen omfattet af pensionsafkastbeskatningsloven som følge af en dobbeltbeskatningsoverenskomst ikke skal medregnes ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget.

Bestemmelsen indebærer, at der ikke gives fradrag for tab på en fordring, hvis en dobbeltbeskatningsoverenskomst medfører, at renter eller kursgevinster på fordringen ikke kan medregnes ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningsloven.

16.2. Lovforslaget

Efter forslaget udvides bestemmelsen til at omfatte alle former for værdipapirer, d.v.s. også f.eks. aktier, investeringsbeviser og finansielle kontrakter. Bestemmelsen indebærer, at der f.eks. ikke gives fradrag for tab på en aktie, såfremt udbytte af aktien eller gevinst på aktien ikke kan medregnes ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningsloven.

Bestemmelsen vil f.eks. kunne komme til anvendelse, hvor en person, der er skattepligtig efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, af formueafkastet af en pensionsopsparing i et pengeinstitut, flytter til udlandet. Har denne person anbragt sin pensionsop-

sparing bl.a. i aktier, vil en eventuel dobbeltbeskatningsoverenskomst med det land, hvor personen bor, normalt indebære, at dette land har beskatningsretten til gevinster på aktier. Danmark er således i princippet afskåret fra at medregne en aktiegevinst i beskatningsgrundlaget. Derimod er dobbeltbeskatningsoverenskomsten ikke til hinder for, at et eventuelt aktietab indgår som fradrag i det samlede beskatningsgrundlag.

17. Ændring af pensionsafkastbeskatningslovens § 4 - »rene« indeksobligationsafdelinger - aktier i administrationsselskabet (genfremsættelse af L 37)

17.1. Gældende regler

Efter de gældende regler er gevinst og tab på investeringsbeviser skattepligtige. Gevinst og tab på investeringsbeviser i investeringsforeninger, der investerer i indeksobligationer udstedt af danske realkreditinstitutter, Danmarks Skibskreditfond og Kreditforeningen af kommuner i Danmark, er dog skattefri, hvis investeringsforeningen ifølge sine vedtægter højst må foretage anbringelser i kontanter og i finansielle kontrakter inden for en ramme på 25 pct. af foreningens øvrige aktivmasse, og foreningen i øvrigt - bortset fra foreningens administrationsbygning - ikke må anbringe dele af aktivmassen i andet end indeksobligationer udstedt af danske realkreditinstitutter, Danmarks Skibskreditfond og Kreditforeningen af kommuner i Danmark, der er udstedt før den 1. januar 1999.

17.2. Lovforslaget

Efter forslaget skal investeringsforeningen også kunne eje aktier i det administrationsselskab, der administrerer investeringsforeningen, uden at dette medfører, at gevinst og tab på investeringsbeviset bliver skattepligtigt. Med forslaget sidestilles de såkaldte »rene« indeksobligationsafdelinger på dette punkt med »rene« obligationsafdelinger omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 2 d, stk. 3.

18. Ændring af pensionsafkastbeskatningslovens § 36 - justering af overgangsbestemmelser (genfremsættelse af L 37)

18.1. Gældende regler

Pensionsafkastbeskatningslovens § 36 indeholder regler om indtægtsføring af engangsførtjeneste og særlige saldi i forbindelse med overgangen fra realrenteafgiftslovens regler til pensionsafkastbeskatningslovens regler fra og med indkomståret 2002.

Henvendelser fra pengeinstitutter har vist, at de gældende regler i pensionsafkastbeskatningslovens

§ 36, stk. 1 og 2, om indtægtsføring af engangsførtjeneste på obligationer, pantebrev og andre fordringer og om indtægtsføring af de særlige 20 pct.-saldi ikke umiddelbart kan anvendes i relation til pengeinstitutternes puljeordninger.

18.2. Lovforslaget

Der foreslås derfor indsat bestemmelser i § 36, stk. 1 og 2, om opgørelse og indtægtsføring af engangsførtjeneste på obligationer, pantebrev og andre fordringer i danske kroner og de særlige 20 pct.-saldi vedrørende pengeinstitutternes puljeordninger.

Det foreslås endvidere, at der indsættes en bestemmelse i § 36, som stk. 8, hvorefter livsforsikringselskaber for indkomståret 2002 kan vælge at medregne større beløb, end de er pligtige til efter bestemmelserne i § 36, stk. 1 og 2. Herved får livsforsikringselskaberne mulighed for at udnytte bestemmelsen i § 14, stk. 1, om nedsættelse for skattepligtig indkomst.

19. Ændring af selskabsskatteloven - justering af § 3, stk. 10, om ejendomsdatterselskaber, der fuldt ud ejes af et livsforsikringselskab, en pensionskasse eller en pensionsfond og flytning af bestemmelsens indhold til en ny § 3 A (genfremsættelse af L 37)

19.1. Gældende regler

Ifølge selskabsskattelovens § 3, stk. 10, anses indkomst, der i et indkomstår er indtjent af et ejendomsdatterselskab, som fuldt ud direkte eller indirekte ejes af et livsforsikringselskab, en pensionskasse eller pensionsfond, for indtjent i samme indkomstår af livsforsikringselskabet, pensionskassen eller pensionsfonden.

Efter de gældende regler kan underskud i ejendomsdatterselskabet fra tiden før beskatningen efter selskabsskattelovens § 3, stk. 10, fradrages i overskud af selskabets virksomhed efter fradrag af underskud for det pågældende indkomstår i livsforsikringselskabet m.v.

19.2. Lovforslaget

Afhensyn til overskueligheden og læsevenligheden foreslås indholdet af selskabsskattelovens § 3, stk. 10, flyttet til en ny § 3 A.

Det foreslås præciseret, at det er det livsforsikringselskab, den pensionskasse eller den pensionsfond, der er nærmeste ejer af ejendomsdatterselskabet, som skal betragtes som om, det har indtjent datterselskabets indkomst.

Den gældende underskudsbestemmelse har vist sig uhensigtsmæssig, hvorfor det foreslås, at underskud i

ejendomsdatterselskabet fra tiden før beskatningen efter selskabsskattelovens § 3, stk. 10, skal fradrages i ejendomsdatterselskabets eventuelle overskud for det aktuelle år, inden indkomsten føres til beskatning hos livsforsikringselskabet.

Der foreslås samtidig indsat en bestemmelse om, at tab i ejendomsdatterselskabet fra tiden før beskatningen efter selskabsskattelovens § 3, stk. 10, skal fradrages efter de herom gældende regler i ejendomsdatterselskabets fortjeneste før fradrag af tab for det pågældende år hos livsforsikringselskabet.

Det foreslås, at der indsættes en bestemmelse om, at livsforsikringselskabet, pensionskassen eller pensionsfonden hæfter for skatten af den indkomst, der kan henføres til ejendomsdatterselskabet, og at ejendomsdatterselskabet hæfter solidarisk for den skat, der kan henføres til dette.

20. Ændring af selskabsskatteloven - justering af § 1, stk. 1, nr. 5 a, 3, og 4. pkt., om akkumulerende investeringsforeninger, der udelukkende henvender sig til pensionsafkastskattepligtige (genfremsættelse af L 37)

20.1. Gældende regler

Efter de gældende regler er det en betingelse for, at en akkumulerende investeringsforening kan beskattes efter reglerne i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, at foreningen udelukkende optager medlemmer, der er skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningsloven. Opfyldes betingelserne ikke, sker der fuld selskabsbeskatning af investeringsforeningen.

20.2. Lovforslaget

De gældende regler indebærer, at pengeinstitutterne ikke kan have en handelsbeholdning af investeringsbeviser udstedt af disse investeringsforeninger, men alene kan optræde som formidlere af handel med investeringsbeviserne. Det har imidlertid vist sig nødvendigt, at pengeinstitutterne har en handelsbeholdning af disse investeringsbeviser. Ved oprettelse af en ny investeringsforening afgiver et pengeinstitut typisk tegningsgaranti for et minimumsbeløb, og herudover købes og sælges investeringsbeviser typisk gennem pengeinstitutter. Det foreslås derfor, at sådanne investeringsforeninger tillige kan optage pengeinstitutter, der er lagerbeskattede efter aktieavancebeskatningsloven, som medlemmer.

21. Justering af overgangsreglerne om opdeling af en udloddende investeringsforening i en akkumulerende investeringsforening og en udloddende investeringsforening (genfremsættelse af L 37)

21.1. *Gældende regler*

Efter de gældende regler kan en eksisterende udloddende investeringsforening i 2001 opdeles efter reglerne i fusionsskattelovens kapitel 4 i en akkumulerende investeringsforening og en udloddende investeringsforening.

21.2. *Lovforslaget*

Det foreslås, at tidsfristen forlænges til og med 2003, og at fusionsskattelovens betingelse om, at de udskilte aktiver skal udgøre en gren af en virksomhed, ikke skal finde anvendelse ved sådanne opdelinger.

22. *Provenumæssige konsekvenser*

Forslaget er dels en opfølgning på lov nr. 925 af 23. oktober 2001 (Livsforsikringsselskabers solvens), dels en genfremsættelse af lovforslag L 37, folketingsåret 2001-2002, 1. samling (Friholdelse for pensionsafkastskat, ejendomsdatterselskaber, akkumulerende investeringsforeninger, opdeling af udloddende investeringsforeninger m.v.).

22.1. *Forslag fremsat som opfølgning på lov nr. 925 af 23. oktober 2001.*

22.1.1. *Forslag vedrørende livsforsikringsselskabers fradrag*

Det foreslås, at livsforsikringsselskaber får mulighed for at fratække et negativt fradragsbegrænsningsbeløb i selskabernes positive skattepligtige indkomst.

Efter gældende regler fradrages sådanne negative beløb først i senere års positive fradragsbegrænsningsbeløb. De gældende regler indebærer, at fradrag for tab på aktier gives gennem modregning i aktiegevinster opstået på et senere tidspunkt. Dette vil i år med meget store aktietab, herunder særligt i kombination med en tilbageførsel af bonusudjævningshensættelser fra de forsikrede, kunne medføre en meget betydelig skattepligtig indkomst, som så modsvares af en reduktion af de skattepligtige indkomster i de efterfølgende år.

Med forslaget fremrykkes fradraget for aktietab til tabsåret i det omfang, der er positiv skattepligtig indkomst, hvori fradraget kan foretages. Dermed undgås, at selskaberne i år med aktietab kan komme ud for at svare betydelige skattebeløb, som herefter skal tilbageføres til selskaberne over en – ofte længere – årrække.

Der foreligger ikke oplysninger, der kan danne grundlag for et skøn over provenuvirkningen af forslaget i 2001, hvor der har været store aktietab. Reelt afhænger virkningen af selskabernes tab på aktier op-

gjort med udgangspunkt i kurserne ultimo 2001, størrelsen af fremførte underskud samt af hvorledes selskaberne har valgt at hensætte til (eller tilbageført hensættelser fra) de forsikrede med baggrund heri. Ved et aktiekursniveau svarende til det, der indtrådte efter 11. september, ville en videreførsel af gældende regler have indebåret et skattetilsvær i 2001 af meget betydelig størrelse og dermed et betydeligt – men midlertidigt – dræn af likviditet fra selskaberne.

Den reelle provenuvirkning af forslaget – også på sigt – er et rentetab for staten.

Det foreslås endvidere, at overskydende positive fradragsbegrænsningsbeløb medregnes til den skattepligtige indkomst i det indkomstår, hvor beløbet opstår. Der er isoleret set tale om en stramning, der medfører et fremrykket beskatningstidspunkt for aktiegevinster mv. i nogle antagelig meget sjældent forekommende situationer.

Endelig foreslås for livsforsikringsselskaber en ophævelse af reglen i kursgevinstloven om, at tab på aktiebaserede kontrakter kun kan modregnes i gevinster på enten samme kontrakt eller andre kontrakter vedrørende aktiesalg og – køb. Sådanne kontrakter anvendes kun i begrænset omfang i dag, og den gældende regel kan i sig selv – i et vist omfang – give anledning til, at selskaberne afstår fra anvendelse af sådanne kontrakter til afdækning af kursrisikoen på dele af aktiebeholdningen. Forslaget vil således medføre, at disse kontrakter i højere grad vil vinde udbredelse, hvor forretningsmæssige hensyn måtte tale herfor. Der er ikke egentlige provenumæssige konsekvenser heraf, men forslaget vil kunne medføre mindre udsving i selskabernes skattepligtige indkomst over tid.

22.1.2. *Forslag vedrørende fastlæggelse af pensionsafkastbeskatning og pensionsbeskatning, når Finanstilsynet griber ind over for et livsforsikringsselskab eller en pensionskasse.*

Efter lovforslaget skal det ikke have konsekvenser for pensionsafkastskatten og pensionsbeskatningen, at forsikringsbestanden m.v. i et livsforsikringsselskab eller i en pensionskasse tages under administration af Finanstilsynet. Overgangen til administrationsbo skal således ikke ændre den skattemæssige behandling af sådanne forsikringsbestande, og der udløses således heller ikke ændringer i skatteprovenuet som følge af overgangen.

I forhold til gældende regler indebærer forslaget formelt set en række ændringer, som overvejende er lettelser. Imidlertid er de gældende regler ikke udformet med henblik på en situation, hvor livsforsikringsselskaber m.v. tages under administration af Finanstil-

synet. Reglerne indebærer derfor i disse situationer en række utilsigtede virkninger, som afbødes med forslaget. Provenuvirkningen af forslaget har derfor karakter af, at der gives afkald på et utilsigtet merprovenu af de gældende regler.

22.1.3. Samlet virkning af forslag fremsat som opfølgning på lov nr. 925 af 23. oktober 2001.

De forslag, der fremsættes som opfølgning på ovennævnte lov, vedrører alene livsforsikringselskaber. Forslagene vedrørende selskabernes fradrag sikrer, at der fra og med 2001 bliver bedre overensstemmelse mellem det tidspunkt, hvor et tab på aktier eller på aktiebaserede kontrakter opstår, og det skattemæssige fradragstidspunkt for tabet. Dermed undgår selskaberne betydelige skattebetalinger, der kan opstå i år med store aktietab, og som i efterfølgende år føres tilbage til selskaberne igen, ligesom selskabernes skattepligtige indkomster vil undergå mindre udsving over tid.

I det omfang 2001 måtte resultere i store aktiekurstab undgås med forslaget, at selskaberne – som en utilsigtet konsekvens af gældende regler – får store skattepligtige indkomster og dermed en betydelig selskabsskat vedrørende indkomståret 2001 - som i 2002 og efterfølgende år gradvist vil blive ført tilbage til selskaberne igen.

22.2. Genfremsættelse af lovforslag L 37, folketingsåret 2001-2002, 1. samling (Friholdelse for pensionsafkastskat, ejendomsdatterselskaber, akkumulerende investeringsforeninger, opdeling af udloddende investeringsforeninger m.v.).

22.2.1. Forslag vedrørende pensionssektorens overgang til markedsværdiansættelse

Friholdelse for pensionsafkastskat - Livrenter

Forslaget om at ændre reglerne for den skematisk friholdelse af livrenter uden ret til bonus for pensionsafkastskat vedrører et meget begrænset antal livsforsikringselskaber. Forslaget vurderes med udgangspunkt i statistiske oplysninger for 1999 at medføre formindsket pensionsafkastbeskatning for disse selskaber under et, idet der dog vil kunne være enkelte selskaber, hvis beskatning forøges.

Forslaget skønnes med nogen usikkerhed at medføre et provenutab på 10 - 15 mill. kr. i 2002. Provenutabet falder i de følgende år i takt med, at forsikringerne kommer til udbetaling.

Beløbet skal ses på baggrund af, at der ultimo 1999 var hensat ca. 17 mia. kr. til kontrakter vedrørende livrenter uden bonus i selskaberne, og at selskabernes afgiftsgrundlag i 1999 var godt 1,8 mia. kr., hvoraf godt

1,5 mia. kr. var friholdt for pensionsafkastskat. Ca. 0,1 mia. kr. yderligere ville være blevet friholdt efter de foreslåede regler, svarende til en skattebesparelse på ca. 15 mill. kr. ved den gældende skattesats på 15 pct.

Friholdelse for pensionsafkastskat – Opsparing foretaget før 1983

Forslaget om at benytte handelsværdier ved beregning af formuen/passiverne ved udgangen af indkomståret i forbindelse med beregning af overgangsfradraget skønnes ved det nuværende renteniveau at indebære forøget beskatning. Dette skyldes, at handelsværdien af pensionssektorens obligationsbeholdning aktuelt skønnes at være større end værdien af beholdningen opgjort efter gældende regler, dvs. som den gennemsnitlige anskaffelsessum med tillæg af matematisk kursopskrivning. Dermed øges nævneren i det forholdstal, som bestemmer overgangsfradraget, hvorved fradraget reduceres.

Der er tale om meget beskedne effekter, og ved det nuværende renteniveau anslås forslaget med betydelig usikkerhed at indebære et merprovenu på 5 - 10 mill. kr. i 2002. Merprovenuet falder i de følgende år i takt med, at overgangsfradraget gradvist falder væk.

Ved et højere renteniveau vil provenugevinsten reduceres eller vendes til en skattelettelse, hvis obligationsbeholdningens handelsværdi falder til et niveau, der er mindre end værdien opgjort efter gældende regler. Overgangsfradraget i 2002 skønnes at have en skatteværdi i størrelsesordenen 1 mia. kr.

Ny rente i forbindelse med genforsikring

Forslaget om at indføre en »rente« beregnet som gennemsnittet af det aktuelle og de 4 forudgående indkomstårs afkast før pensionsafkastskat til erstatning for afkastprocenten vil indebære en øget beskatning for de selskaber, der i genforsikring har afgivet hensættelser, som ikke er deponeret fuldt ud, og som derfor skal beskattes af et skematisk opgjort afkast. Afkastmålet afspejler efter de gældende regler alene obligationsafkastet, mens det foreslåede afkastmål også indeholder aktieafkastet. Aktier antages at give et højere afkast end obligationer. Derfor vil det skematisk beregnede afkast, der skal beskattes, blive større.

For selskaber, der modtager hensættelser i genforsikring, som ikke er deponeret fuldt ud, vil der tilsvarende kunne være tale om reduceret beskatning, idet loftet for fradrag for bonus og teknisk rente ligeledes vil øges som følge af forslaget. Forslaget vil dog også kunne resultere i øget beskatning for genforsikringselskaberne i det omfang det foreslåede 5-års gennemsnit i de afgivende selskaber undergår større udsving

over tid end gældende reglers afkastprocent, og dette resulterer i, at maksimeringsreglen for genforsikrings-selskabernes fradrag oftere kommer i anvendelse.

Forslaget skønnes på sigt at medføre et beskedent merprovenu. Skematisk beregnet afkast såvel som fradrag har i de senere år ligget i størrelsesordenen godt 100 mill. kr. årligt.

Ovennævnte forslag vedrørende pensionssektorens overgang til markedsværdiansættelse skønnes ved det nuværende renteniveau til en meget beskeden lettelse set under ét. Ved det nuværende renteniveau skønnes et mindreprovenu på ca. 5 mill. kr. i indkomståret 2002 og et aftagende mindreprovenu de følgende år. Ved et lavere renteniveau vil mindreprovenuet vende til et merprovenu, der ligeledes vil aftage over tid.

22.2.2. Øvrige forslag

Lovforslaget indeholder en række justeringer, der først og fremmest vedrører regler gennemført i forbindelse med omlægningen af beskatningen af pensionsafkast fra december 2000.

Forslagene om justering af værnsreglerne vedrørende refusion af selskabsskat, behandling af selskabs-skattemæssige underskud i relation til § 14, stk. 2, samt fradrag for tab på fordringer er mindre ændringer af teknisk art med det formål at fastholde beskatningen på det tilsigtede niveau og har ikke provenumæssige konsekvenser.

Forslaget vedrørende indeksobligationsbaserede investeringsforeningers mulighed for at eje aktier i egne administrationselskaber er en teknisk justering, der ikke har provenumæssige konsekvenser.

Forslagene om ændring af overgangsbestemmelserne vedrørende indtægtsføring af engangsfortjeneste og særlige saldi, har for det første til formål at sikre, at bestemmelserne kan anvendes i relation til pengeinstitutternes puljeordninger. Dette har ikke provenumæssige konsekvenser.

Der næst sikres det, at livsforsikringsselskaber i 2002 kan få nedsættelse i pensionsafkastbeskatningsgrundlaget for positiv selskabsindkomst opstået som følge af, at resterende realisationssaldi mv. indtægtsføres i selskabsindkomsten i 2002. Ved vurderingen af de provenumæssige konsekvenser af lovforslag L 93, folketingsåret 1999-2000, Opfølgning på Pinsepakken, vedtaget som lov nr. 959 af 20. december 1999, lagdes til grund, at der ville være fradrag i pensionsafkastbeskatningsgrundlaget i 2002 i det omfang, at denne indtægtsførelse af resterende realisationssaldi m.v. måtte indebære forøget skattepligtig indkomst for selskaberne i 2002. Med nærværende

forslag fastholdes pensionsafkastbeskatningen af selskaberne på det niveau, der tilsigtedes med L 93.

Forslaget om justering af reglerne om ejendomsdataterselskaber, der ejes fuldt ud af pensionsafkastskattepligtige pensionsinstitutter, omfatter præciseringer, justeringer af u hensigtsmæssige forhold m.v., der ikke har provenumæssige konsekvenser.

Forslaget om justering af reglerne om akkumulerende investeringsforeninger, der udelukkende henvender sig til pensionsafkastskattepligtige, hvorefter et pengeinstitut, der er lagerbeskattet, kan optages som medlem af sådanne foreninger og dermed tillades at eje en handelsbeholdning af beviser i disse, har ikke provenumæssige konsekvenser.

Forslaget om at forlænge tidsfristen til og med indkomståret 2003 for opdeling af en eksisterende udloddende investeringsforening i en akkumulerende forening, der udelukkende henvender sig til pensionsafkastskattepligtige investorer, og en udloddende, der henvender sig til andre investorer, skønnes ikke at have provenumæssige konsekvenser.

Forslaget om, at grenkravet ikke skal finde anvendelse, vil gøre det muligt for foreningerne at foretage grenopdelinger som alternativ til en fuldstændig opdeling. Dette skønnes at medføre et meget beskedent mindreprovenu. Det skyldes, at bortfaldet af aktietabssaldi ved en fuldstændig opdeling hovedsagelig ville indebære, at realisationer af gevinster på aktier ejet under tre år, som kunne være modregnet i disse saldi, ville blive udskudt til aktierne har været ejet i tre år.

Set under et skønnes ovennævnte forslag at medføre et meget beskedent mindreprovenu, der kan henføres til de to sidstnævnte forslag vedrørende investeringsforeninger.

22.2.3. Samlet virkning af genfremstilling af lovforslag L 37

Genfremstillingen af lovforslag L 37 indeholder en række mindre justeringer i forbindelse med pensionssektorens overgang til markedsværdiansættelse samt en række justeringer af reglerne gennemført i forbindelse med omlægningen af beskatningen af pensionsafkast fra december 2000.

Denne del af lovforslaget anslås under ét at indebære et provenutab på ca. 5 mill. kr. i indkomståret 2002. I de efterfølgende år vil provenutabet aftage for efter en længere årrække helt at forsvinde.

Finansårvirkningen i 2002 skønnes til et provenutab på 5 mill. kr. Der er ikke kommunevirkning af forslaget.

23. Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner

Gennemførelsen af de foreslåede ændringer af pensionsafkastbeskatningsloven skønnes at medføre engangsudgifter i Told•Skat på 0,3 mill. kr. til edb-tilretning og information.

De løbende driftsomkostninger skønnes at kunne reduceres med 0,4 mill. kr. årligt. Denne besparelse kan dog tidligst realiseres i 2003 som følge af opsigelsesvarslere i forhold til eksterne leverandører.

Gennemførelsen af de øvrige foreslåede ændringer skønnes at medføre engangsudgifter i Told•Skat på 150.000 kr. til edb-tilretning. Derudover skønnes forslagene ikke at få nævneværdige administrative konsekvenser.

24. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget indeholder en opfølgning på lov nr. 925 af 23 oktober 2001. Denne del af lovforslaget har positive erhvervsøkonomiske konsekvenser, idet den fjerner utilsigtede virkninger for selskabernes skattebetalinger, der kan opstå i tilknytning til store aktiekurstab. Hermed forbedres selskabernes likviditet, ligesom der fjernes skattemæssige incitamentter til at undlade anvendelse af aktiebaserede kontrakter, hvor denne anvendelse i øvrigt kan begrundes forretningsmæssigt. Forslaget afbøder dermed også virkningerne af de aktuelle kursfald i 2001.

Den del af lovforslaget, der er en genfremsættelse af lovforslag L 37, folketingsåret 2001-2002, 1. samling skønnes ikke at have væsentlige erhvervsøkonomiske konsekvenser.

25. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget vedrører livsforsikringsselskaber, pensionskasser og -fonde, ejendomsselskaber, der udelukkende ejes af livsforsikringsselskaber, pensionskasser og fonde, investeringsforeninger og pengeinstitutter.

De foreslåede ændringer i pensionsafkastbeskatningsloven som følge af afskaffelsen af den såkaldte matematiske kursopskrivning må anses for at indebære en lettelse af de administrative byrder ved administrationen af denne lov for livsforsikringsselskaber, pensionskasser og -fonde og pengeinstitutter.

Forslaget indebærer, at der ikke mere skal indsendes oplysninger pr. fondskode til Told- og Skattestyrelsen til brug for beregningen af de matematisk regulerede anskaffelsessummer for selskabernes beholdninger af obligationer, pantebreve og andre fordringer i danske kroner og selskabernes individuelle afkast-

procent, jf. beskrivelsen af de gældende regler i afsnit 10.2.

Forslaget indebærer, at der ikke mere skal foretages en individuel beregning af friholdelse for den enkelte livsforsikring uden ret til bonus, men at friholdelsen beregnes på grundlag af de forsikringsmæssige hensættelser på samme måde som livsforsikringsselskabernes øvrige friholdelser.

Det må efter alt foreliggende lægges til grund, at årsregnskabet for livsforsikringsselskaber, pensionskasser og -fonde fra og med 2002 skal aflægges til markedsværdier (lagerprincippet). Forslaget om afskaffelse af den såkaldte matematiske kursopskrivning indebærer, at pensionsinstitutterne slipper for at operere med to værdisæt for samme beholdning af obligationer, pantebreve og andre fordringer i danske kroner.

Lovforslaget skønnes ikke i øvrigt at have væsentlige administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Da forslaget hovedsageligt vedrører en del af erhvervslivet, der udgøres af investeringsforeninger, pengeinstitutter og pensionsinstitutter, og for en større dels vedkommende imødekommer ønsker fra disse, har man for så vidt angår vurderingen af de administrative konsekvenser valgt at forelægge forslaget for brancherne. Dette er sket i forbindelse med den eksterne høring.

26. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

27. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

28. Forholdet til EU-retten

Ved lov nr. 387 af 2. juni 1999 (L 213, folketingsåret 1998-99) blev reglerne om forsikringsselskabers fradrag justeret, hvilket bl.a. indebærer, at skadesforsikringsselskaberne fik lempeligere regler. Denne justering er begrundet i, at der for skadesforsikringsselskaberne ikke eksisterer den samme sammenhæng mellem det finansielle afkast og størrelsen af de forsikringsmæssige hensættelser.

Af lovforslagets bemærkninger fremgik, at lempelsen rejste det spørgsmål, om lempelsen var en sådan sektorspecifik skatteordning, at forslaget kunne være i konflikt med EU-rettens regler om statsstøtte. Der blev derfor rettet henvendelse til Kommissionen. Henvendelsen har ikke affødt nogen kritik af ordningen fra Kommissionen.

Nærværende justering af fradragsbegrænsningsreglerne skal forhindre den situation, at et selskab kan have en stor skattepligtig indkomst, samtidig med at selskabet har tilsvarende store kurstab på aktier. Denne situation kan opstå efter gældende regler, fordi fradragsbegrænsningsreglerne i visse tilfælde ikke giver mulighed for, at selskabet kan fradrage tabet på aktierne. Selskabet kan alene fremføre tabet til fradrag i senere skattefrie indtægter.

Den manglende fradragsret i år med store aktietab indebærer, at beskattningen for livsforsikringsselskaber er mere fremrykket, end det er tilfældet for pengeinstitutter m.v., der medregner urealiseret fortjeneste og tab på aktier ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst (lagerprincippet). Når der ved lovforslaget gives mulighed for, at selskaberne kan fradrage et negativt fradragsbegrænsningsbeløb i den skattepligtige indkomst, er virkningen heraf i vidt omfang den samme som for andre selskaber, der skal medregne fortjeneste og tab på aktier ved indkomstopgørelsen, og som opgør fortjeneste og tab efter lagerprincippet. Der er således tale om, at der med lovforslaget sker en tilnærmelse af indkomstopgørelsen til almindeligt gældende principper. Det er på den baggrund ikke opfattelsen, at ordningen udgør en sektorspecifik skattemæssig ordning, der skal notificeres i EU.

Lovforslaget skønnes heller ikke i øvrigt at have EU-retlige aspekter.

29. Høring

Lovforslaget er for så vidt angår forslaget om at ændre skattereglerne for livsforsikringsselskaberne, således at disse regler i *større omfang end nu tager højde for en situation med kraftige kursfald*, en opfølgning på lov nr. 925 af 23. oktober 2001 (L 6, folketingsåret 2001-2002). Under behandlingen af L 6 blev det oplyst, at Skatteministeriet ville indlede drøftelser med branchen med henblik på at finde en hensigtsmæssig løsning på problemer med de gældende regler, når der er store kursfald på aktier m.v. Nærværende lovforslag er på dette punkt i vidt omfang udslag af drøftelser med Forsikring & Pension. På grund af den korte tidsfrist – hvis forslaget skulle gavne livsforsikringsselskaberne i den aktuelle situation – har det imidlertid ikke været muligt at gennemføre en normal høringsprocedure.

Lovforslaget er for så vidt angår reglerne, der fastlægger de pensionsafkastskattemæssige og pensionsbeskatningsmæssige *virksomheder af, at Finanstilsynet griber ind over for livsforsikringsselskaber* m.v. ved, at forsikringsbestanden tages under administration og koncessionen til at drive livsforsikringsselskab m.v.

tilbagekaldes, ligeledes en opfølgning på lov nr. 925 af 23. oktober 2001 (L 6, folketingsåret 2001-2002). Forsikring & Pension er orienteret om forslaget på dette punkt, men har ikke haft forslaget til egentlig høring.

De øvrige ændringer af *pensionsafkastbeskatningsloven* (der er en genfremsættelse af L 37) har ud over statsadministrationen været til høring hos Advokatsamfundet, Arbejdsmarkedets Tillægspension, den sociale pensionsfond, Erhvervenes Skattesekretariat, Finansrådet, Foreningen af Firmapensionskasser, Foreningen af Registrerede Revisorer, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Forsikring & Pension, Frederiksberg Kommune (Skattedirektoratet), InvesteringsForeningsRådet, Kommunernes Landsforening, Københavns Kommune (Skatteforvaltningen) og Lønmodtagernes Dyrtidsfond.

Der er indkommet bemærkninger til forslaget fra Advokatsamfundet, Forsikring & Pension og Lønmodtagernes Dyrtidsfond, jf. nedenfor.

En del af de foreslåede ændringer vedrørende *ejendomsdatterselskaber*, der ejes fuldt ud af livsforsikringsselskaber, pensionskasser eller pensionsfonde, (der er en genfremsættelse af L 37) har særskilt været forelagt Forsikring&Pension, der ikke har haft bemærkninger til disse forslag. Forsikring&Pension har i sit høringssvar stillet en række spørgsmål om den praktiske anvendelse af bestemmelsen om ejendomsdatterselskaber. Skatteministeriet har været opmærksom på, at der er behov for en afklaring af disse og en række andre spørgsmål vedrørende ejendomsdatterselskaber, men har – med en enkelt undtagelse, jf. nedenfor – ikke ment, at en sådan afklaring forudsætter ny lovgivning. Skatteministeriet har udarbejdet en meddelelse, der er offentliggjort.

De foreslåede ændringer vedrørende *opdeling af investeringsforeninger* (der er en genfremsættelse af L 37) har udover statsadministrationen været til høring hos Advokatrådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Erhvervenes Skattesekretariat, InvesteringsForeningsRådet, Finansrådet, Forsikring og Pension, Foreningen af Registrerede Revisorer, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Frederiksberg Kommune, Københavns Kommune, Kommunernes Landsforening, Skattechefforeningen, Skatterevisorforeningen og Den Danske Skatteborgerforening.

Der er indkommet bemærkninger til forslaget fra Finansrådet, InvesteringsForeningsRådet og Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, jf. nedenfor.

Forslaget om ændring af *skattepligtsbestemmelsen for akkumulerende investeringsforeninger*, der udelukkende henvender sig til pensionsafkastskattepligti-

ge, har været til en kort høring hos Finansrådet, InvesteringsForeningsRådet og Finanstilsynet.

Der er indkommet bemærkninger til forslaget fra Finansrådet og InvesteringsForeningsrådet, jf. nedenfor.

Gengivelse af bemærkninger i høringssvar og Skatteministeriets kommentarer hertil

Organisation	Bemærkninger i høringssvar	Kommentar til høringssvar
Advokatsamfundet	<p><i>Ad § 1, nr. 1 (nu § 1, nr. 6)</i> Efter Advokatrådets opfattelse, kan – og måske bør – ordvalget i den nugældende PAL § 2, stk. 1, nr. 14, såvel efter sin ordlyd som efter sit formål fortolkes således, at skatterefusion fra et selskab, der er skattepligtigt efter PAL, ikke indgår i beskatningsgrundlaget i PAL § 2. Det foreslås derfor, at det i bemærkningerne anføres, at tilføjjelsen er en præcisering, uden at der herved er taget stilling til, om tilføjjelsen allerede følger af en fortolkning af den hidtidige lovttekst.</p>	<p>Efter skatteministeriets opfattelse indebærer tilføjjelsen af »bortset fra et selskab, der er skattepligtigt efter denne lov« en lempelse. Med den gældende affattelse af bestemmelsen indebærer det forhold, at livsforsikringsselskabet har et datterselskab, der ikke er omfattet af skattepligten efter PAL, at livsforsikringsselskabet skal beskattes af skatterefusion fra et sambeskattet livsforsikringsselskab.</p>
Forsikring & Pension	<p><i>Ad § 1, nr. 1 (nu § 1, nr. 6)</i> F&P henviser til, at man tidligere har argumenteret for, at bestemmelsen om skattepligt af skatterefusion i PAL § 2, stk. 1, nr. 14, efter de gældende regler er for bredt affattet under hensyntagen til, at bestemmelsen er en værnsregel, der skal ramme ved overkapitalisering af datterselskaber.</p>	<p>Lovforslaget er efterfølgende på teknisk plan drøftet med repræsentanter for F&P. F&P har herunder anført, at skatterefusion til et livsforsikringsselskab ikke bør være PAL-pligtigt for livsforsikringsselskabet, når underskuddet i livsforsikringsselskabet f.eks. er en konsekvens af fradragsbegrænsningsreglerne i SEL § 13, og skatterefusionen ydes af livsforsikringsselskabets moderselskab, der ikke selv er et livsforsikringsselskab.</p> <p>En lovgivning, der sonderer mellem årsagerne til, at moderselskabet har haft underskud og modtaget skatterefusion, vil blive meget omfattende og kompliceret, hvorfor der ikke findes grundlag for en sådan lovgivning.</p> <p>F&P har endvidere anført, at 90 pct.-kravet i SEL § 3, stk. 10, vedrørende ejendomsdatterselskaber bør ophæves, således at bestemmelsen udvides til at omfatte alle datterselskaber, der direkte eller indirekte ejes fuldt ud af f.eks. et livsforsikringsselskab. Herved opnås skattemæssig neutralitet, uanset koncernstruktur.</p>

Organisation	Bemærkninger i høringssvar	Kommentar til høringssvar
	<p>F&P mener bl.a., at der kun bør være skattepligt i et tilfælde, hvor der er et datterselskab, der <u>ikke</u> er omfattet af SEL § 3, stk. 10.</p> <p>F&P mener, at der også efter bestemmelsen i lovudkastet eksisterer samspilsproblemer i relation til PAL § 14, der bør afklares for at imødegå dobbeltbeskatning.</p>	<p>Dette spørgsmål er behandlet i forbindelse med fremsættelsen af forslaget til SEL § 3, stk. 10, jf. betænkningen til L 71, folketingsåret 2000-2001 og i svaret, L 71 – bilag 29, på F&P's henvendelse til Skatteudvalget, L 71 – bilag 5. Som det fremgår heraf, kan spørgsmålet om skattemæssig neutralitet anskues fra flere vinkler. En vinkel er, som anført af F&P, at der skal være skattemæssig neutralitet uanset koncernstruktur. En anden er, at der skal være neutralitet mellem at eje aktier i et datterselskab og ethvert andet selskab. Det er vanskeligt at se begrundelsen for, at det skal være mere fordelagtigt at have aktier i ens eget bank-datterselskab end aktier i et andet bank-aktieselskab. Der fandtes imidlertid at gøre sig sådanne særlige forhold gældende for ejendomsdatterselskaber, at der i SEL § 3, stk. 10, blev fastsat en særlig ordning for disse, der indebærer, at ejendommene beskattes som om, de var ejet direkte.</p> <p>Skatteministeriet er enig ned F&P i, at eksistensen af et ejendomsdatterselskab, der er omfattet af SEL § 3, stk. 10, ikke bør indebære, at bestemmelsen i PAL § 2, stk. 1, nr. 14, finder anvendelse. Bestemmelsen er derfor ændret på dette punkt.</p> <p>F&P har under de tekniske drøftelser anført, at en negativ skattepligtig indkomst i et livsforsikringsselskab – herunder, at et overliggende skadesselskab kan udnytte dette underskud – for livsforsikringsselskabet svarer til, at dette »forudbetaler« en fremtidig lempelse for selskabsskattepligtig indkomst, jf. PAL § 14, stk. 2. Hvis skattepligten for skatterefusionen bibeholdes, bør den bagvedliggende negative skattepligtige indkomst ikke samtidig skulle fremføres som et underskud til anvendelse i efterfølgende indkomstår (= reduktion af fremtidig lempelse for selskattepligtig indkomst). Lovforslaget er ændret på dette punkt, jf. lovforslagets § 1, nr. 16.</p>

Organisation	Bemærkninger i høringssvar	Kommentar til høringssvar
	<p><i>Ad § 1, nr. 4 (nu § 1, nr. 10)</i> Ifølge forslaget skal indkomsten iflg. PAL § 6, stk. 1, opgøres efter et markedsværdiprincip, mens det korresponderende fradrag efter § 6, stk. 2, skal opgøres efter et gennemsnitsrenteprincip, og ydermere er fradraget maksimeret til beløbet ifølge stk. 1. Denne asymmetri i opgørelsesmetoden for henholdsvis indkomst og fradrag fører til en urimelig stramning af beskattningen. Den skattepligtige indkomst ifølge stk. 1 og fradraget ifølge stk. 2 bør være identiske (alternativt bør indkomsten ifølge stk. 1 opgøres på grundlag af et gennemsnitsrenteprincip, f.eks. som gennemsnittet af de seneste 5 års nøgletal).</p> <p><i>Ad § 1, nr. 11 (nu § 1, nr. 17)</i> Lovteksten er ifølge F&P i modstrid med sambeskatningscirkulæret. F&P foreslår, at det præciseres, at opgørelsen skal ske efter de almindelige principper i sambeskatningscirkulæret mellem sambeskattede selskaber. Dermed opnås overensstemmelse med selskabsbeskatningen og de velkendte sambeskatningsregler.</p>	<p>Den nævnte asymmetri har eksisteret siden indførelsen af RAL. Det fremgår af forarbejderne (L 183, Folketingsåret 1982-83) til den tilsvarende bestemmelse i RAL § 7, stk. 1, at det er det direkte tegnende livsforsikringsselskab eller pensionskassen, der skal betale realrenteafgift af opsparingsforpligtelsen, selv om en del af denne forpligtelse er genforsikret i et andet selskab. Når præmiereserven ikke er deponeret, gennemføres dette ved, at der beregnes afkast af den ikke deponerede reserve. Derved sikres, at afgiftspligten ikke kan udskydes ved at afgive en deponeret reserve til et ikke afgiftspligtigt genforsikringsselskab.</p> <p>Der ses ikke at være grundlag for at fravige det hidtil gældende princip i PAL § 6, stk. 1.</p> <p>Derimod er lovforslaget ændret i overensstemmelse med F&P's alternative forslag. Herefter beregnes indkomsten ifølge stk. 1 som gennemsnittet af indkomstårets og de 4 forudgående indkomstårs afkast før pensionsafkastskat, af indkomstårets gennemsnitlige ikke deponerede hensættelse</p> <p>Bestemmelsen om over- eller fremførsel af underskud er affattet med udgangspunkt i afsnit 1-3 i sambeskatningsvilkår 2.4.</p>

Organisation	Bemærkninger i høringssvar	Kommentar til høringssvar
	<p>F&P henviser til, at man tidligere har gjort opmærksom på, at bestemmelsen i PAL § 14, stk. 2, dels er formuleret for bredt, dels er uklar i sin formulering. Den daværende skatteminister oplyste i sin tid, at han ikke fandt, at der var grundlag for at foreslå formuleringen i bestemmelsen ændret, men at der var iværksat en kortlægning af de situationer, hvor bestemmelsen vil kunne få betydning. Hvis denne kortlægning skulle føre til en konklusion om, at bestemmelsen er for bred, ville skatteministeren være indstillet på at foreslå bestemmelsen ændret. F&P ser fortsat problemer i affattelsen af § 14, stk. 2, herunder visse overgangsproblemer. F&P hører på den baggrund meget gerne, hvad skatteministeriets kortlægning er resulteret i.</p> <p><i>Ad § 1, nr. 12</i> Den foreslåede formulering bør ændres til: »Nedsættelsen af beskatningsgrundlagene efter stk. 1 og 3 - 4 kan ikke medføre, at beskatningsgrundlagene bliver negative«.</p> <p>Fradraget ifølge stk. 2 bør ikke være omfattet af den pågældende begrænsning. Tilsvarende gør sig gældende efter stk. 5 for udenlandske filialer.</p> <p><i>Ad § 1, nr. 13, stk. 1 (nu § 1, nr. 19)</i> F&P er enig i, at bestemmelserne om friholdelse for beskatning vedrørende livrenter uden ret til bonus tegnet før den 1. maj 1982 bør ændres i forbindelse med overgangen til værdiansættelse til markedsværdi af obligationer.</p> <p>Men som bestemmelsen er formuleret, synes den at afspejle en misforståelse med hensyn til de garanterede forrentninger, der knytter sig til de omhandlede livrenter uden ret til bonus.</p> <p><i>Ad § 1, nr. 13, stk. 3</i> § 16, stk. 3 er unødigt hård i forhold til det ønskede formål - at forhindre, at fradraget i henhold til stk. 1 forøges med »nye« garantirenter. Det burde være tilstrækkeligt med følgende bestemmelse:</p>	<p>Skatteministeriets kortlægning har vist det overlap med bestemmelsen i PAL § 2, stk. 1, nr. 14, der foreslås imødegået med ændringen under § 1, nr. 6.</p> <p>Den i F&P's bemærkninger omhandlede bestemmelse er taget ud af lovforslaget, idet bestemmelsen er overflødig med den nu foreslåede affattelse af PAL § 16.</p> <p>Lovforslaget er ændret på dette punkt.</p> <p>Denne bestemmelse er taget ud af forslaget under hensyn til, at der efter det oplyste på nuværende tidspunkt alene er ca. 50 livrenter uden ret til bonus, der ikke er under udbetaling.</p>

F. t. l. vedr. pensionsafkastbeskatningsloven m.v.

Organisation	Bemærkninger i høringssvar	Kommentar til høringssvar
	<p>»Stk. 3. Stk. 1 finder ikke anvendelse på den del af den garanterede rente, der hidrører fra aftaler om udskydelse af udbetalingsens påbegyndelse, såfremt aftalen er indgået efter den xxxx 2001 eller senere.«</p> <p><i>Nyt nr:</i> F&P foreslår, at 2. punktum i § 14, stk 4 (»Nedsættelsen af et beskatningsgrundlag efter reglerne i stk. 1 og 3 kan ikke medføre, at beskatningsgrundlaget bliver negativt)« skal udgå, idet reglen ifølge F&P fører til dobbeltbeskatning.</p> <p>F&P henviser i den forbindelse til et regneeksempel. I eksemplet har der over en 2-årsperiode været et samlet finansafkast på i alt 100 mill. kr., der er henlagt til egenkapitalen. Totalt for 2-årsperioden burde der således alene betales selskabsskat med i alt 30 mill. kr. De samlede skatter udgør imidlertid 30 mill. kr. i selskabsskat og 15 mill. kr. i PAL-skat, svarende til, at der både er betalt selskabsskat og PAL-skat af de samme penge.</p> <p>For at undgå denne dobbeltbeskatning bør §14, stk. 4, sidste punktum udgå. F&P foreslog ved fornyet høring en tilføjelse til PAL § 14, der på den ene side kunne afbøde problemet med dobbeltbeskatning, og som på den anden side ikke foregreb de mere grundlæggende overvejelser om de komplekse regelsæt og samspillet mellem dem, som skatteministeriet havde bebudet. F&P foreslog, at der indsættes et stk. 5: »Stk. 5. Et eventuelt uudnyttet nedsættelsesbeløb efter stk. 1 til 3, der kan henføres til indtægtsførsel af en resterende realisationssaldo i 2002, jf. kursgevinstbeskatningslovens § 41, stk. 19, 3. pkt., eller til fremførsel af en negativ sum af udbytter og avancer til efterfølgende år, jf. selskabsskattelovens § 13, stk. 12, 1. pkt., kan anvendes til nedsættelse af beskatningsgrundlaget for efterfølgende år.«</p>	<p>Resultatet i F&P's eksempel kan ikke entydigt henføres til reglen i PAL § 14, stk. 4, men må ses i lyset af det krydsfelt, der er mellem de komplekse regelsæt, der regulerer området.</p> <p>Den i nærværende lovforslags § 2, nr. 4, foreslåede ændring af fradragsbegrænsningsreglerne i selskabsskattelovens § 13, stk. 12, herunder den gunstige overgangsregel i lovforslagets § 7, stk. 5, og den i lovforslagets § 1, nr. 29, foreslåede mulighed for at fremrykke indtægtsførselsen af realisationssaldiene vil i vidt omfang løse det af Forsikring & Pension påpegede problem, fordi forskellen mellem den selskabsskattepligtige indkomst og beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningsloven mindskes. Det må antages, at det vil være sjældent, at der vil kunne opstå tilfælde med positiv selskabsskattepligtig indkomst og et negativt eller positivt - men mindre - beskatningsgrundlag efter pensionsafkastbeskatningsloven.</p> <p>Der findes derfor ikke grundlag for at opheve § 14, stk. 4, 2. pkt. eller for at indsatte et stk. 5 som foreslået af F&P.</p>

Organisation	Bemærkninger i høringssvar	Kommentar til høringssvar
	<p>Herved opnås, at der også gives mulighed for »overførsel til følgende år« for de store skattepligtige indkomster, der kan forventes i 2002 vedrørende indtægtsførsel af realisationssaldi. F&P's forslag om en tilføjelse til § 14 imødegår dermed den dobbeltbeskatning, der ellers ville blive en konsekvens af den lovbestemte asymmetriske beskatning af aktiekurstab og realisationssaldi (overgangsordningen for overgang til lagerbeskatning) i PAL- og selskabsskattemæssig henseende.</p> <p>F&P anfører videre, at det følger af ovenstående, at de generelle begrænsninger i nedslagsbestemmelser til, at afkastgrundlaget ikke kan blive negativt – herunder også i relation til § 1, nr. 10 – bør overvejes.</p>	<p>Den i F&P's bemærkninger omhandlede bestemmelse er taget ud af lovforslaget, idet bestemmelsen er overflødig med den nu foreslåede affattelse af PAL § 16.</p>
Lønmodtagernes Dyrtdsfond	<p><i>Ad § 1, nr. 7 (nu § 1, nr 13)</i></p> <p>LD hilser forslaget om afkaffelse af pligten til indberetning af anskaffelsværdierne og nominelle beholdninger på obligationsbeholdningen ved udgangen af indkomståret velkommen. Der ligger en rationalisering af de administrative rutiner indbygget i dette forslag. Det er også et område, som LD tidligere har formuleret som et ønske overfor Skatteministeriet.</p>	

Organisation	Bemærkninger i høringssvar	Kommentar til høringssvar
	<p>For så vidt angår ændringen i opgørelsen af den friholdte andel af aktiverne ved opgørelse af beskatningsgrundlaget foreslås det, at opgørelsen af friholdelsesbrøken ved udgangen af indkomståret opgøres ved hjælp af markedsværdierne på obligationsbeholdningerne. Derimod har indgangsværdien i denne beregning været opgjort som anskaffelsespriserne på beholdningerne mens den gældende §7 bestemmer, at der skal benyttes matematisk opskrivning af anskaffelsespriserne. Ændringen af opgørelsesmetoden vil med udgangspunkt i værdierne ved udgangen af 2000 medføre, at den friholdte andel af beskatningsgrundlaget vil falde med en ekstraudgift i 2000 på mere end 1,6 mill. kr. i beskatning af obligationsafkastet. Det kunne overvejes, om opgørelsen af den friholdte andel alternativt skulle fremkomme som en lineær amortisering af forskellen mellem bogførte værdier og markedsværdierne for obligationsbeholdningen over den gennemsnitlige restløbetid for obligationerne.</p>	<p>I betragtning af størrelsen af Lønmodtagernes Dyrtdsfonds samlede årlige pensionsafkastskat forekommer en ekstraudgift i 2002 på 1,6 mill. kr. at være en meget lille udgift for at gå over til at benytte markedsværdierne fra og med indkomståret 2002 frem for den af LD foreslåede overgangsordning. Der findes derfor ikke grundlag for at gennemføre en sådan overgangsordning.</p>
Finansrådet	<p><i>Ad § 2, nr. 1, § 3 og § 4 (nu § 5, nr. 1)</i> Finansrådet finder det positivt, at Skatteministeriet løser de af InvesteringsForeningsRådet og Finansrådet påpegede problemer, således at pengeinstitutter kan have en handelsbeholdning af investeringsbeviser i akkumulerende investeringsforeninger, der udelukkende henvender sig til PAL-pligtige. Finansrådet gør opmærksom på, at loven af praktiske hensyn bør have virkning fra og med 1. januar 2001, idet akkumulerende investeringsforeninger allerede på dette tidspunkt under visse betingelser kan være skattepligtige efter selskabsskatteovens § 1, stk. 1, nr. 6.</p>	<p>Som det fremgår af lovforslagets ikrafttrædelsesbestemmelse, foreslås lovforslagets § 2, nr. 1, og de deraf følgende konsekvensændringer i § 3 og § 5, nr. 1, at skulle have virkning fra og med indkomståret 2001.</p>
InvesteringsForeningsRådet	<p><i>Ad § 2, nr. 1, § 3 og § 4 (nu § 5, nr. 1)</i> InvesteringsForeningsRådet udtrykker sin store tilfredshed med forslaget, idet det skaber den nødvendige hjemmel for at pengeinstitutterne kan have en handelsbeholdning af investeringsbeviser i akkumulerende PAL- afdelinge/foreninger.</p>	

Organisation	Bemærkninger i høringssvar	Kommentar til høringssvar
	<p><i>Ad § 5 (nu § 6)</i> Da adskillige investeringsforeninger allerede er gået i gang med at etablere akkumulerende investeringsforeninger eller afdelinger, der udelukkende henvender sig til PAL-pligtige, anmoder InvesteringsForeningsRådet om, at § 4 (nu § 6) i lovforslaget ændres, således at lovforslaget får tilbagevirkende kraft fra 1. januar 2001.</p>	<p>Som det fremgår af lovforslagets ikrafttrædelsesbestemmelse, foreslås lovforslagets § 6 at skulle have virkning fra og med indkomståret 2001.</p>
Foreningen af Statsautoriserede Revisorer	<p><i>Ad § 5 (nu § 6)</i> FSR har anført, at den skattefri spaltning alene har betydning for medlemmer, der investerer for frie midler. Muligheden for spaltning af aktiver i en akkumulerende investeringsforening har imidlertid navnlig betydning for medlemmer, der er omfattet af PAL. Der bør derfor indsættes hjemmel til en tilsvarende skattefri spaltning mulighed i PAL med virkning fra den 1. januar 2001.</p>	<p>Muligheden for skattefri spaltning af en udloddende investeringsforening blev indsat ved § 7, stk. 9, i lov nr. 1294 af 20. december 2000, som er en overgangsbestemmelse til loven, og bestemmelsen er således ikke en ændring af fusionsskatte-loven eller pensionsafkastbeskatningsloven.</p> <p>Det er anført i § 7, stk. 9, at bestemmelserne i kapitel 4 i fusionsskatte-loven finder anvendelse på disse opdelinger, hvilket medfører, at principperne i fusionsskatte-lovens kapitel 4 generelt finder anvendelse på investeringsforeningen og dens medlemmer. Bestemmelsens anvendelsesområde er ikke begrænset til alene at gælde medlemmer, der er omfattet af selskabsskatte-loven, idet reglen netop er en særregel om de skattemæssige konsekvenser af disse særlige omdannelser.</p>

Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser	Negative konsekvenser
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner		<p>Opfølgning på lov nr. 425. af 23. oktober 2001: Det undgås, at selskaberne i 2001 som utilsigtet konsekvens af gældende regler får store skattepligtige indkomster i forbindelse med store aktiekurstab.</p> <p><u>Genfremstilling af lovforslag L 37:</u></p> <p>Indkomstårvirkning: 5 mill. kr. for staten</p> <p>Finansårsvirkning: 5 mill. kr. i 2002 for staten.</p> <p>Forslaget har ingen virkning for kommuner og amtskommuner.</p>
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	De løbende driftsomkostninger skønnes at kunne reduceres med 0,4 mill. kr. årligt. Denne besparelse kan dog tidligst realiseres i 2003 som følge af opsigelsesvarsler i forhold til eksterne leverandører.	0,45 mill. kr. til edb-tilretning og information.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Forbedring af selskabernes likviditet i år med store aktiekursfald samt fjernelse af skattemæssige incitamenter til at undlade at anvende aktiebaserede kontrakter til afdækning af aktierisici.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	De foreslåede ændringer som følge af afskaffelsen af den såkaldte matematiske kursopskrivning indebærer en lettelse af de administrative byrder ved administrationen af pensionsafkastbeskatningsloven. Lovforslaget skønnes ikke i øvrigt at have væsentlige administrative konsekvenser for erhvervslivet.	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget skønnes ikke at have EU-retlige aspekter.	

*Bemærkninger til de enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1

Efter de gældende regler i pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1, nr. 1, påhviler skattepligten livsforsikringsselskaber, der har hjemsted her i landet eller udøver forsikringsvirksomhed her i landet gennem et fast driftssted, og som har Finanstilsynets koncession til at drive livsforsikringsvirksomhed her i landet, og livsforsikringsselskaber, der efter koncession i et land inden for De Europæiske Fællesskaber eller et andet land, som har gennemført Rådets 3. skadesforsikringsdirektiv og 3. livsforsikringsdirektiv, udøver livsforsikringsvirksomhed her i landet gennem en filial, jf. § 211 i lov om forsikringsvirksomhed.

Efter *forslaget* skal skattepligten påhvile livsforsikringsselskaber, der har hjemsted her i landet eller udøver forsikringsvirksomhed her i landet gennem et fast driftssted, medens det ikke længere skal være afgørende, om livsforsikringsselskabet har koncession.

Skattepligten skal således påhvile livsforsikringsselskaber, der er indregistreret her i landet. Livsforsikringsselskaber, der bliver indregistreret her i landet, er skattepligtige fra stiftelsen. Skattepligten skal gælde så længe, der er tale om et livsforsikringsselskab, uanset om livsforsikringsselskabet har koncession fra Finanstilsynet til at foretage nytegning af livsforsikringer, om livsforsikringsselskabet er under frivillig likvidation, om livsforsikringsselskabets forsikringsbestand er taget under administration og dermed følgende afvikling efter reglerne i lov om forsikringsvirksomhed, kapitel 15, eller om livsforsikringsselskabet er under konkurs. Det bemærkes i den forbindelse, at administrationsboets administration af livsforsikringsselskabets forsikringsbestand ikke berøres af, at livsforsikringsselskabet tages under konkurs.

Skattepligten skal endvidere påhvile udenlandske livsforsikringsselskaber, der udøver forsikringsvirksomhed her i landet gennem et fast driftssted. Fast driftssted forstås i dansk ret i overensstemmelse med OECD-modellen, hvorefter begrebet »et fast driftssted« også omfatter »en filial«. Skattepligten skal gælde så længe, der er et fast driftssted her i landet, uanset om det faste driftssted har Finanstilsynets koncession eller koncession fra et andet EU-land eller et EØS-land.

Udstrækningen af skattepligten til at omfatte perioden forud for det tidspunkt, hvor livsforsikringsselskabet eller det faste driftssted opnår koncession, vil i princippet ikke få nogen betydning for beskatningen af livsforsikringsselskabet eller det faste driftssted,

idet et livsforsikringsselskab, der ikke har koncession, ikke må tegne livsforsikringer. Formueafkastet af de aktiver, som aktiekapitalen investeres i, vil være skattepligtigt efter såvel pensionsafkastbeskatningsloven som selskabsskatteoven, men denne dobbeltbeskatning vil i princippet blive udlignet af reglerne i § 14 om fradrag i beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningsloven for selskabsskattepligtig indkomst. Hvis den selskabsskattepligtige indkomst er nedsat f.eks. på grund af fradrag eller afskrivninger, vil fradraget for selskabsskattepligtig indkomst være mindre end beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningsloven, og der skal betales pensionsafkastskat af differencen.

Tilsvarende vil gælde i situationer, hvor skattepligten efter pensionsafkastbeskatningsloven fortsætter, efter at livsforsikringsselskabet ikke længere har en bestand af livsforsikringer.

Udstrækningen af skattepligten til at omfatte perioden efter det tidspunkt, hvor livsforsikringsselskabet eller det faste driftssted ophører med at have koncession, indebærer, at livsforsikringsselskabet eller det faste driftssted er skattepligtigt af formueafkast af pensionsformuen, indtil det ophører med at være livsforsikringsselskab, hvad enten dette sker ved, at selskabet opløses, eller det sker ved, at selskabet går over til at drive anden virksomhed end livsforsikringsvirksomhed.

Forslaget indebærer, at i tilfælde, hvor et livsforsikringsselskabs forsikringsbestand er taget under administration efter reglerne i lov om forsikringsvirksomhed, kapitel 15, får administrationsboet mulighed for at overdrage forsikringsbestanden med dertil hørende aktiver med succession efter reglerne i pensionsafkastbeskatningslovens § 17, således at f.eks. afkast af faste ejendomme, der er skattefrit hos livsforsikringsselskabet efter reglerne i pensionsafkastbeskatningslovens § 2, stk. 3, nr. 7, 8, 9 eller 10, også vil være skattefrit hos erhververen.

Til nr. 2

Efter de gældende regler i pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1, nr. 2, påhviler skattepligten forsikringsselskaber, der har hjemsted her i landet eller udøver forsikringsvirksomhed her i landet gennem et fast driftssted, og som har Finanstilsynets koncession til at drive forsikringsvirksomhed her i landet, og forsikringsselskaber, der efter koncession i et land inden for De Europæiske Fællesskaber eller et andet land, som har gennemført Rådets 3. skadesforsikringsdirektiv og 3. livsforsikringsdirektiv, udøver virksomhed her i landet gennem en filial, jf. § 211 i

lov om forsikringsvirksomhed, i det omfang de nævnte forsikringsselskaber har en lukket bestand af livsforsikringer fra et likvideret livsforsikringsselskab.

Efter *forslaget* skal skattepligten påhvile forsikringsselskaber, der har hjemsted her i landet eller udøver forsikringsvirksomhed her i landet gennem et fast driftssted, i det omfang de nævnte forsikringsselskaber har en lukket bestand af livsforsikringer fra et likvideret livsforsikringsselskab.

Den foreslåede ændring svarer til den i lovforslagets § 1, nr. 1, foreslåede ændring af lovens § 1, stk. 1, nr. 1. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1.

Til nr. 3 og 4

Der er tale om redaktionelle ændringer som følge af ændringen under nr. 5.

Til nr. 5

Det foreslås, at administrationsboer ved administrator, der er omfattet af kapitel 15 i lov om forsikringsvirksomhed eller kapitel 8 i lov om tilsyn med firma-pensionskasser eller tilsvarende tilsynslovgivning i et andet EU-land eller et EØS-land, og som administrerer en lukket bestand af livsforsikringer fra et likvideret livsforsikringsselskab eller en lukket bestand af pensionstilsagn fra en likvideret pensionskasse, skal være omfattet af skattepligten efter pensionsafkastbeskatningsloven.

Forslaget indebærer, at formueafkast af en pensionsformue, der er under administration i et administrationsbo, også i den situation, hvor administrationsboet fortsætter, efter at livsforsikringsselskabet eller pensionskassen er ophørt ved likvidation eller konkurs, bliver beskattet efter pensionsafkastbeskatningslovens regler, ligesom formueafkast af pensionsformuer, der ikke er under administration.

Til nr. 6

Pensionsafkastbeskatningslovens § 2, stk. 1, nr. 14, fastsætter, at skatterefusion, som et livsforsikringsselskab, der har et datterselskab, som ikke selv er skattepligtigt efter pensionsafkastbeskatningsloven, modtager for overførsel af underskud i forbindelse med sambeskatning efter selskabsskatteovens § 31, skal medregnes ved opgørelsen af livsforsikringsselskabets beskatningsgrundlag.

Efter de gældende regler, jf. ovenfor, er det en betingelse for at bringe bestemmelsen i anvendelse, at livsforsikringsselskabet har et datterselskab, som ikke selv er skattepligtigt efter pensionsafkastbeskatningsloven, det vil sige ikke er et livsforsikringsselskab.

Efter *forslaget* begrænses bestemmelsens anvendelsesområde, idet bestemmelsen heller ikke finder anvendelse, hvis datterselskabet er et ejendomsdatterselskab, der er omfattet af selskabsskatteovens § 3, stk. 10, der efter lovforslagets § 2, nr. 2 og 3, bliver § 3 A.

Bestemmelsen, der tilsigter at neutralisere utilsigtede skattefordele ved modtagelse af skatterefusion i forbindelse med sambeskatning efter selskabsskatteovens § 31, blev indsat ved lov nr. 1294 af 20. december 2000 om ændring af pensionsafkastbeskatningsloven, kursgevinstloven og selskabsskatteoven (Omlægning af beskatningen af pensionsafkast). Den nærmere baggrund herfor fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen i L 71, folketingsåret 2000-2001, bilag 58, ændringsforslag nr. 25.

Samtidig med indsættelsen af bestemmelsen i § 2, stk. 1, nr. 14, blev der som § 14, stk. 2, indsat en bestemmelse, der tilsigter at neutralisere utilsigtede skattefordele ved sambeskatning efter selskabsskatteovens § 31 mellem et livsforsikringsmoderselskab og et eller flere livsforsikringsdatterselskaber. Den nærmere baggrund herfor fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen i L 71, folketingsåret 2000-2001, bilag 55, ændringsforslag nr. 10.

Under behandlingen af lovforslaget lovede den daværende skatteminister (L 71, folketingsåret 2000-2001, bilag 57), at Skatteministeriet ville overveje, hvorvidt bestemmelsen i § 14, stk. 2, er for bred, og i givet fald foreslå bestemmelsen ændret.

Skatteministeriet er i forbindelse med disse overvejelser blevet opmærksom på, at bestemmelserne i § 2, stk. 1, nr. 14, og § 14, stk. 2, overlapper hinanden med deraf følgende dobbeltbeskatning i tilfælde, hvor skatterefusionen modtages fra et selskab, der selv er skattepligtigt efter pensionsafkastbeskatningsloven, d.v.s. et livsforsikringsselskab.

Det *foreslås* derfor, at skatterefusion, der modtages fra et selskab, der selv er skattepligtigt efter pensionsafkastbeskatningsloven, ikke skal være omfattet af skattepligten efter § 2, stk. 1, nr. 14.

Spørgsmål fra Forsikring & Pension har vist, at der er behov for at indsætte en definition af »datterselskab« i § 2, stk. 1, nr. 14.

Det *foreslås* derfor tilføjet, at et selskab, hvori livsforsikringsselskabet ejer mindst 25 pct. af aktie- eller anpartskapitalen, anses som datterselskab. En flerhed af livsforsikringsselskaber, der udøver virksomhed på grundlag af fælles aftale, anses i denne relation for at udgøre ét livsforsikringsselskab.

Bestemmelsen om, at en flerhed af livsforsikringsselskaber, der udøver virksomhed på grundlag af fæl-

les aftale, i denne relation anses som ét livsforsikringselskab, indebærer, at et selskab anses som datterselskab, når flerheden af livsforsikringselskaber ejer 25 pct. eller mere af aktie- eller anpartskapitalen i selskabet, selv om det enkelte livsforsikringselskab ejer mindre end 25 pct. af aktiekapitalen.

Udtrykket »at udøve virksomhed på grundlag af fælles aftale«, er omtalt i bemærkningerne til pensionsafkastbeskatningslovens § 8, stk. 2, (L 93, folketingsåret 1999-2000, § 1, nr. 13).

Det hedder her bl.a.:

»Den fælles aftale kan være mundtlig eller skriftlig. Det er uden betydning, om aftalen betegner sig som aktionæroverenskomst eller ikke.

Aftalen skal gælde det selskab, der med den fælles aftale anses som datterselskab for de selskaber, der indgår den fælles aftale. Aftalen behøver ikke at være specifik omkring hensigten om, hvordan selskabet i fællesskab skal drives. Aftalen skal dog på en eller anden måde være relevant for driften af selskabet.

Visse aktionæroverenskomster indeholder bestemmelser om forkøbsret ved salg og bestemmelser om begrænsninger i pantsætningsadgangen. Sådanne bestemmelser medfører ikke i sig selv, at der udøves virksomhed på grundlag af en fælles aftale.

Hvis flere skattepligtige under ét udpeger bestyrelsesmedlemmer, er det et moment, der peger i retning af, at der drives virksomhed efter fælles aftale. Det taler også for fælles aftale, hvis en aktionæroverenskomst generelt bestemmer, at flere skattepligtige stemmer under ét på generalforsamlingen efter fælles forudgående aftale«.

Definitionen af datterselskab i § 2, stk. 1, nr. 14, svarer til definitionen af datterselskab i § 2, stk. 4, der fritager et moderselskab for beskatning af afkast af et datterselskab, der selv er skattepligtigt efter pensionsafkastbeskatningsloven.

Til nr. 7

Efter de gældende regler i pensionsafkastbeskatningslovens § 2, stk. 3, nr. 6, medregnes tab på en fordring ikke ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget, såfremt renteindtægter af fordringen eller gevinster på fordringen omfattes af pensionsafkastbeskatningsloven som følge af en dobbeltbeskatningsoverenskomst ikke skal medregnes ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget.

Den gældende bestemmelse indebærer, at der ikke gives fradrag for tab på en fordring, hvis en dobbeltbeskatningsoverenskomst medfører, at renter eller kursgevinster på fordringen ikke kan medregnes ved

opgørelsen af beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningsloven.

Efter forslaget medregnes tab på et værdipapir ikke ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget, såfremt afkast af værdipapiret eller gevinster på værdipapiret omfattes af pensionsafkastbeskatningsloven som følge af en dobbeltbeskatningsoverenskomst ikke skal medregnes ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget.

Med den foreslåede affattelse omfatter bestemmelsen tab på alle former for værdipapirer, hvoraf afkast eller gevinster er omfattet af pensionsafkastbeskatningsloven, jf. lovens § 2, stk. 1.

Gevinst og tab på værdipapirer opgøres efter lagerprincippet, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 13, stk. 3. Dette gælder også ved opgørelsen af, hvorvidt der i et indkomstår har været et tab, der er omfattet af den foreslåede affattelse af pensionsafkastbeskatningslovens § 2, stk. 3, nr. 6.

Bestemmelsen indebærer, at der f.eks. ikke gives fradrag for tab på en aktie, såfremt udbytte af aktien eller gevinst på aktien som følge af en dobbeltbeskatningsoverenskomst ikke kan medregnes ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningsloven.

Bestemmelsen vil f.eks. kunne komme til anvendelse, hvor en person, der er skattepligtig efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, af formueafkastet af en pensionsopsparing i et pengeinstitut, flytter til udlandet. Har denne person anbragt sin pensionsopsparing bl.a. i aktier, vil en eventuel dobbeltbeskatningsoverenskomst med det land, hvor personen bor, normalt indebære, at dette land har beskatningsretten til gevinster på aktier. Danmark er således i princippet afskåret fra at medregne en aktiegevinst i beskatningsgrundlaget. Derimod er dobbeltbeskatningsoverenskomsten ikke til hinder for, at et eventuelt aktietab indgår som fradrag i det samlede beskatningsgrundlag.

Til nr. 8 og 9

Efter de gældende regler i pensionsafkastbeskatningslovens § 2, stk. 1, nr. 8, skal udbytte, gevinst og tab på investeringsbeviser medregnes ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget for pensionsafkastskatten.

Ifølge § 2, stk. 3, nr. 2, skal der ikke medregnes en skattefri del af udbytte samt gevinst og tab, jf. § 4.

Ifølge § 4, stk. 1, 1. pkt., er gevinst og tab på investeringsbeviser i investeringsforeninger, der investerer i indeksobligationer udstedt af danske realkreditinstitutter, Danmarks Skibskreditfond og Kreditforeningen af kommuner i Danmark skattefri, hvis investeringsforeningen ifølge sine vedtægter højst må foreta-

ge anbringelser i kontanter og i finansielle kontrakter inden for en ramme på 25 pct. af foreningens øvrige aktivmasse, og foreningen iøvrigt - bortset fra foreningens administrationsbygning - ikke må anbringe dele af aktivmassen i andet end indeksobligationer udstedt af danske realkreditinstitutter, Danmarks Skibskreditfond og Kreditforeningen af kommuner i Danmark før 1. januar 1999.

Efter *forslaget under nr. 8* skal investeringsforeningen også kunne eje aktier i det administrationselskab, der administrerer investeringsforeningen, uden at dette medfører, at gevinst og tab på investeringsbeviset bliver skattepligtigt.

Ifølge § 4, stk. 1, 3. pkt., anses udbytte af foreninger, der opfylder betingelserne i 1. pkt., for fortrinsvis at hidrøre fra afkast af foreningens kontanter, finansielle kontrakter og administrationsbygning. Denne del af udbyttet er skattepligtigt efter § 2, stk. 1, nr. 8. Den resterende del af udbyttet - der anses for at hidrøre fra indeksobligationerne - er skattefri.

Som *konsekvens* af den under nr. 8 foreslåede ændring *foreslås under nr. 9* at udvide den del af udbyttet, der er skattepligtigt efter § 2, stk. 1, nr. 8, til også at omfatte afkast af foreningens aktier i det administrationselskab, der administrerer investeringsforeningen.

Til nr. 10

Pensionsafkastbeskatningslovens § 6 indeholder regler, som regulerer beskatningsgrundlaget for livsforsikringsselskaber og pensionskasser, der afgiver forpligtelser i genforsikring, og livsforsikringsselskaber, der modtager forpligtelser i genforsikring. Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 11.

Efter de gældende regler i § 6, stk. 1, skal et livsforsikringsselskab eller en pensionskasse, der i genforsikring har afgivet en hensættelse, som ikke er deponeret fuldt ud, til sit beskatningsgrundlag medregne et beløb, der beregnes som afkastprocenten efter § 16, stk. 2, af indkomstårets gennemsnitlige ikke deponerede hensættelse.

Modsvarende bestemmes i § 6, stk. 2, at et livsforsikringsselskab, der i genforsikring har modtaget en hensættelse, som ikke er deponeret fuldt ud, i sit beskatningsgrundlag kan fradrage bonus og teknisk rente vedrørende den ikke deponerede hensættelse. Der kan dog højst fradrages et beløb beregnet efter stk. 1.

Forslaget under nr. 20 om ophævelse af pensionsafkastbeskatningslovens § 16, stk. 2 og 3, indebærer, at der ikke mere skal beregnes en afkastprocent.

I stedet for »afkastprocenten efter § 16, stk. 2,« *foreslås* det som »rente« ved reguleringen af beskatningsgrundlaget i forbindelse med genforsikring at

anvende »gennemsnittet af indkomstårets og de 4 forudgående indkomstårs afkast før pensionsafkastskat«.

I tilfælde, hvor f.eks. et nystiftet livsforsikringsselskab eller en nystiftet pensionskasse ikke har været omfattet af skattepligten efter pensionsafkastbeskatningsloven i alle de 4 indkomstår forud for det aktuelle indkomstår, foreslås det, at det gennemsnitlige afkast før pensionsafkastskat skal beregnes på grundlag af afkastet før pensionsafkastskat i det aktuelle indkomstår og de (mindre end 4) forudgående indkomstår, hvor livsforsikringsselskabet eller pensionskassen har været omfattet af skattepligten efter pensionsafkastbeskatningsloven.

For en pensionskasse, der er etableret i 1999, vil indkomståret 2002 være det 4. indkomstår. Det vil sige, at for indkomståret 2002 beregnes det gennemsnitlige afkast før pensionsafkastskat på grundlag af afkastet før pensionsafkastskat for det aktuelle indkomstår, 2002, og de tre forudgående indkomstår, 1999, 2000 og 2001.

For en pensionskasse, der etableres i 2002, vil indkomståret 2002 være det første indkomstår. Det vil sige, at for indkomståret 2002 svarer det gennemsnitlige afkast før pensionsafkastskat til afkastet før pensionsafkastskat for indkomståret 2002.

Et indkomstårs afkast før pensionsafkastskat opgøres som forholdet mellem på den ene side det samlede afkast før skat og på den anden side aktivernes værdi med fradrag af halvdelen af det samlede afkast efter skat.

Aktivernes værdi opgøres som gennemsnittet af de bogførte værdier i livsforsikringsselskabets eller pensionskassens balance ved begyndelsen og slutningen af det regnskabsår, der svarer til indkomståret. Det samlede afkast før skat opgøres som det bogførte investeringsafkast i resultatopgørelsen for det nævnte regnskabsår. Det samlede afkast efter skat opgøres som afkastet før skat med fradrag af indkomstårets skat efter pensionsafkastbeskatningsloven, idet der ses bort fra nedsættelsen af beskatningsgrundlaget efter lovens § 14.

Til nr. 11

Pensionsafkastbeskatningslovens § 7, stk. 1, 2. pkt., og § 15, stk. 1, 2. pkt., stk. 3, 2. pkt., og stk. 4, 2. pkt., og § 16, stk. 1, 2. pkt., indeholder regler om nedsættelse af beskatningsgrundlaget. Beskatningsgrundlaget nedsættes med en procentdel, der svarer til forholdet mellem nogle nærmere angivne hensættelser og »passiverne ifølge årsregnskabet med tillæg af betalt acontoskat, jf. § 20, stk. 1, og fradrag af afsat til godehavende endelig skat, jf. § 22, stk. 1«.

Bestemmelserne fik deres nugældende affattelse ved lov nr. 959 af 20. december 1999 om ændring af pensionsafkastbeskatningsloven, kursgevinstloven, ligningsloven og selskabsskatteoven (Opfølgning på Pinsepakken m.v.). Man var herved ikke opmærksom på, at der i forbindelse med ophør af skattepligt for et livsforsikringselskab, en pensionskasse eller -fond også kan forekomme tilgodehavende endelig skat efter lovens § 24, stk. 1.

Forslaget går ud på at berigtige denne fejl i § 7, stk. 1, 2. pkt., og § 15, stk. 1, 2. pkt., stk. 3, 2. pkt., og stk. 4, 2. pkt.

I forslaget under nr. 19 om nyaffattelse af § 16, stk. 1, er fejlen i § 16, stk. 1, 2. pkt., berigtiget.

Til nr. 12-14

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 12.

Forslaget under nr. 12 vedrører den sociale pensionsfond, hjælpe- og understøttelsesfonde samt statsgaranterede pensionskasser, der er nævnt i § 36.22.11. på finansloven for 1995.

Det foreslås, at ved opgørelsen af værdien af formuen ved udgangen af 1982 medregnes obligationer, pantebrev og andre fordringer i danske kroner - som nu - til anskaffelsessummen, medens andre aktiver medregnes til handelsværdien ved udgangen af 1982. Ved opgørelsen af værdien af formuen ved udgangen af indkomståret medregnes samtlige aktiver til handelsværdien ved udgangen af indkomståret.

Forslaget indebærer, at obligationer, pantebrev og andre fordringer i danske kroner ved udgangen af indkomståret skal medregnes til handelsværdien ved udgangen af indkomståret i stedet for - som nu - værdien efter en matematisk kursopskrivning.

Den gældende bestemmelse fastsætter, at andre værdipapirer end obligationer, pantebrev og andre fordringer i danske kroner skal værdiansættes til handelsværdien ved udgangen af 1982 og udgangen af indkomståret. De gældende regler indeholder således ikke bestemmelser om værdiansættelse af andre aktiver end værdipapirer.

Forslaget indebærer, at andre aktiver end værdipapirer - ligesom nu andre værdipapirer end obligationer, pantebrev og andre fordringer i danske kroner - skal værdiansættes til handelsværdien ved udgangen af 1982 og udgangen af indkomståret.

Forslaget under nr. 13 vedrører Lønmodtagernes Dyrtdidsfond, kapitalpensionsfonde og tontineordninger.

Forslaget indebærer, at obligationer, pantebrev og andre fordringer i danske kroner ved udgangen af ind-

komståret skal medregnes til handelsværdien ved udgangen af indkomståret i stedet for - som nu - værdien efter en matematisk kursopskrivning.

De foreslåede ændringer er i øvrigt alene af redaktionel karakter.

Forslaget under nr. 14 vedrører opsparingsordninger i pengeinstitutter.

Forslaget indebærer, at obligationer og pantebrev i danske kroner ved udgangen af indkomståret skal medregnes til handelsværdien ved udgangen af indkomståret i stedet for - som nu - værdien efter en matematisk kursopskrivning.

Til nr. 15

Forslaget indebærer, at affattelsen af pensionsafkastbeskatningslovens § 7, stk. 9, 1. pkt., kommer til at svare til den tidligere gældende bestemmelse i realrenteafgiftslovens § 9, stk. 11, 1. pkt. Med forslaget bringes bestemmelsen i overensstemmelse med bemærkningerne til bestemmelsen, jf. L 97, folketingsåret 1997-98, 2. samling, § 8, stk. 9.

Til nr. 16

Livsforsikringselskaber er skattepligtige efter såvel pensionsafkastbeskatningsloven som selskabsskatteoven.

Selskabsbeskatningen tager sigte på at beskatte den del af indkomsten, der ikke anvendes til forsikringsformål. Der gives derfor fradrag efter selskabsskatteovens § 13, stk. 2, ved opgørelsen af den selskabsskattepligtige indkomst for henlæggelser til dækning af forsikringsforpligtelser og pensionsafkastskat.

Beskatningen efter pensionsafkastbeskatningsloven tager derimod sigte på at beskatte den del af afkastet, der tilfalder de forsikrede. Der gives derfor fradrag efter pensionsafkastbeskatningslovens § 14, stk. 1, ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget for pensionsafkastskatten.

Ifølge § 14, stk. 1, nedsættes beskatningsgrundlaget med en procentdel af den skattepligtige indkomst efter fradrag af underskud fra tidligere indkomstår, jf. ligningslovens § 15.

Forsikring & Pension har i forbindelse med tekniske drøftelser af lovforslaget anført, at en negativ skattepligtig indkomst i et livsforsikringselskab - herunder, at et overliggende skadesselskab kan udnytte dette underskud - for livsforsikringselskabet svarer til, at dette »forudbetaler« en fremtidig lempelse for selskabsskattepligtig indkomst. Hvis skattepligten efter § 2, stk. 1, nr. 14, for skatterefusionen bibeholdes, bør den bagvedliggende negative skattepligtige indkomst ikke samtidig skulle fremføres som et underskud til anvendelse i efterfølgende indkomstår.

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 2, stk. 1, nr. 14, er livsforsikringselskaber i visse tilfælde skattepligtige af skatterefusion, der er modtaget for overførsel af underskud i forbindelse med sambeskatning efter selskabsskattelovens § 31, jf. bemærkningerne til ændringen under nr. 1.

Efter *forslaget* ændres § 14, stk. 1, 1. pkt., således, at der gives fradrag ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget for pensionsafkastskatten for en del af den skattepligtige indkomst efter fradrag af underskud fra tidligere år, jf. ligningslovens § 15, »bortset fra underskud, for hvilket der er modtaget skatterefusion, der er beskattet efter § 2, stk. 1, nr. 14«.

Det vil sige, at underskud, for hvilket der er modtaget skatterefusion, der er skattepligtig efter § 2, stk. 1, nr. 14, ikke skal medregnes til det underskud fra tidligere år, der skal fradrages ved opgørelsen af livsforsikringselskabets skattepligtige indkomst efter § 14, stk. 1, 1. pkt.

Til nr. 17

§ 14, stk. 2, bestemmer, at i tilfælde, hvor et livsforsikringselskab er sambeskattet efter selskabsskattelovens § 31 med et selskab, der selv er skattepligtigt efter pensionsafkastbeskatningsloven, d.v.s. et livsforsikringselskab, opgøres den skattepligtige indkomst, jf. stk. 1, som en forholdsmæssig del af summen af livsforsikringselskabets og det sambeskattede selskabs skattepligtige indkomst.

Bestemmelsen har givet anledning til usikkerhed med hensyn til spørgsmålet om, hvad der skal fradrages først, det pågældende livsforsikringselskabs egne underskud fra tidligere år eller det andet/de andre livsforsikringselskabers underskud fra det pågældende eller tidligere år.

Det *foreslås* derfor, at hvis der er underskud i et eller flere af de sambeskattede livsforsikringselskaber, skal disse underskud fordeles forholdsmæssigt på de selskaber, som har overskud for det pågældende indkomstår. Underskud, der ikke kan indeholdes i de øvrige selskabers overskud for dette år, skal fordeles forholdsmæssigt mellem de underskudsgivende selskaber til fradrag i de sambeskattede livsforsikringselskabers samlede indkomst for de efterfølgende år. Uudnyttede underskud fra tidligere år fradrages efter ligningslovens § 15 fortrinsvis i overskud hos det selskab, der har haft underskuddet. Dog fradrages ældre underskud hos de sambeskattede livsforsikringselskaber forud for selskabets eget underskud for senere år. Et herudover uudnyttet underskud fra tidligere år fremføres forholdsmæssigt til fradrag i de af sambeskatningen i øvrigt omfattede livsforsikringselska-

ber, som har overskud. Uudnyttede underskud i et af selskaberne fra tiden inden sambeskatningen efter selskabsskattelovens § 31 kan kun fradrages i overskud hos det selskab, der har haft underskuddet, idet dog underskud fra de øvrige sambeskattede selskaber for det pågældende år fradrages først.

Den foreslåede bestemmelse svarer i udgangspunktet til de tre første afsnit i sambeskatningscirkulærets pkt. 2.4., jf. TSS-cirkulære nr. 44 af 21. december 2000 om sambeskatning af selskaber m.v.

Underskud, der er fradraget i et livsforsikringselskabs eget overskud eller et andet livsforsikringselskabs overskud, anses ikke i relation til § 14, stk. 2, for uudnyttet. Det vil sige, at et sådant underskud ikke skal fremføres til efterfølgende indkomstår, hvor bestemmelsen i § 14, stk. 2, anvendes.

Til nr. 18

Der er tale om en redaktionel rettelse.

Til nr. 19 og 20

Efter de gældende regler i pensionsafkastbeskatningslovens § 16 er livsforsikringselskaber ikke skattepligtige af den del af formueafkastet, som kan henføres til hensættelser vedrørende livrenter uden ret til bonus tegnet før den 1. maj 1982. Beskatningsgrundlaget nedsættes med den procentdel, der svarer til forholdet mellem en beregnet hensættelse og passiverne ifølge årsregnskabet med tillæg af betalt acontoskat, jf. § 20, stk. 1, og fradrag af afsat tilgodehavende endelig skat, jf. § 22, stk. 1.

Om de gældende regler og baggrunden for forslaget henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 10.

Det *foreslås* dels *under nr. 19* at nyaffatte § 16, stk. 1, dels *under nr. 20* at ophæve de gældende regler i § 16, stk. 2 og 3, hvorefter de gældende bestemmelser i stk. 4 og 5 bliver stk. 2 og 3.

Efter *forslaget under nr. 19* nedsættes beskatningsgrundlaget med den procentdel, der svarer til forholdet mellem livsforsikringshensættelserne vedrørende livrenter uden ret til bonus og passiverne ifølge årsregnskabet med tillæg af betalt acontoskat, jf. § 20, stk. 1, og fradrag af afsat tilgodehavende endelig skat, jf. § 22, stk. 1, og § 24, stk. 1.

Det vil sige, at beregningen af friholdelsen – i stedet for som hidtil at ske på grundlag af en særlig, beregnet hensættelse – *foreslås* at skulle ske på grundlag af de *forsikringsmæssige hensættelser* vedrørende livrenter uden ret til bonus. I forvejen beregnes friholdelserne efter pensionsafkastbeskatningslovens §§ 7 og 15 vedrørende livsforsikringselskaber på grundlag af livsforsikringshensættelserne.

For så vidt angår tilføjelsen i § 16, stk. 1, 2. pkt., af en henvisning til pensionsafkastbeskatningslovens § 24, stk. 1, henvises til bemærkningerne til de under nr. 6 foreslåede tilsvarende tilføjelser.

Nedsættelsen skal ligesom efter de gældende regler ske sideordnet med nedsættelserne efter §§ 7, 14 og 15.

Ligesom efter de gældende regler kan den samme hensættelse alene anvendes til nedsættelse af beskatningsgrundlaget én gang.

Efter de gældende regler i § 16, stk. 2, beregnes de friholdte hensættelser for hver kontrakt ud fra den eller de berettigedes alder og den resterende ydelseskæde, der er aftalt inden den 1. juli 1983. Hensættelser vedrørende aftaler om udskydelse af betalingstidspunktet kan således friholdes, hvis aftalen er indgået før 1. juli 1983. Hvis aftalen er indgået den 1. juli 1983 eller senere, bliver afkastet af den forøgelse af selskabets hensættelser, der er en følge af udskydelsen, ikke friholdt for skat.

Efter forslaget sondres der ikke mellem, om en aftale om udskydelse af betalingstidspunktet er indgået før den 1. juli 1983 eller den 1. juli 1983 eller senere. Forslaget indebærer på dette punkt en lempelse i forhold til de gældende regler.

Til nr. 21 og 22

Der er tale om redaktionelle ændringer som følge af ændringen under nr. 23.

Til nr. 23

Bestemmelsen indeholder forslaget om, at reglerne om overdragelse med pensionsafkastskattemæssig succession også skal kunne finde anvendelse, når et administrationsbo, der er skattepligtigt efter den under nr. 5 foreslåede nye bestemmelse i § 1, stk. 1, nr. 10, viderefører administrationen af et livsforsikringsselskabs forsikringsbestand eller en pensionskasses bestand af pensionstilsagn, efter at livsforsikringsselskabet eller pensionskassen er ophørt ved likvidation eller konkurs. Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 9.

Til nr. 24

Ændringen er af redaktionel karakter, idet lovens kapitel 3 er ophævet ved lov nr. 1294 af 20. december 2000 om ændring af pensionsafkastbeskatningsloven, kursgevinstloven og selskabsskatteloven (Omlægning af beskatningen af pensionsafkast) med virkning fra og med indkomståret 2001.

Til nr. 25

Det foreslås at indsætte et nyt kapitel 6 a i pensionsafkastbeskatningsloven om skattepligtige institutioner under administration med en ny § 34 a, der indeholder regler for det tilfælde, hvor Finanstilsynet eller en tilsvarende tilsynsmyndighed i et andet EU-land eller et EØS-land træffer beslutning om, at et livsforsikringsselskabs forsikringsbestand eller en pensionskasses bestand af pensionstilsagn skal tages under administration efter kapitel 15 i lov om forsikringsvirksomhed eller kapitel 8 i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Der henvises til omtalen af de gældende regler og reglerne i lov om forsikringsvirksomhed og lov om tilsyn med firmapensionskasser i de almindelige bemærkninger, afsnit 7.1.

Efter forslaget skal administrationsboet ved administrator indtræde i livsforsikringsselskabets eller pensionskassens forpligtelser i henhold til lovens kapitel 6 til at indgive foreløbig og endelig opgørelse over beskatningsgrundlaget, den skattepligtige del heraf og af skatten og i øvrigt oplysninger, som livsforsikringsselskabet eller pensionskassen skal give Told- og Skattestyrelsen.

Efter forslaget skal administrationsboet ved administrator hæfte for livsforsikringsselskabets eller pensionskassens pensionsafkastskat, herunder også resterende skat og renter for tiden forud for administrationen, der forfalder til betaling fra og med den dag, hvor der træffes beslutning om administrationens iværksættelse.

Det vil f.eks. kunne komme på tale i det tilfælde, hvor administrationen iværksættes i perioden mellem 15. december i indkomståret og 15. juli i året efter indkomståret. I så fald hæfter administrationsboet for betalingen af en eventuel difference mellem acontoskatten, der blev betalt den 15. december i indkomståret, og den endelige skat, der skal betales med renter senest den 15. juli i året efter indkomståret.

Til gengæld skal overskydende skat og renter, der udbetales fra og med den dag, hvor der træffes beslutning om administrationens iværksættelse, tilfalde administrationsboet. Det gælder både overskydende skat vedrørende tiden før administrationens iværksættelse og overskydende skat under administrationen.

Ved opgørelsen af den skat, som administrationsboet hæfter for, kan negativ skat fra tidligere år, der fremføres efter reglerne i pensionsbeskatningslovens § 18, fradrages.

Ophører livsforsikringsselskabet eller pensionskassen med at være skattepligtigt efter pensionsafkastbeskatningsloven, medens det/den er under administra-

tion, tilfalder værdien af en eventuel uudnyttet negativ skat, jf. reglerne i pensionsafkastbeskatningslovens § 25, administrationsboet.

Forslaget indebærer ikke nogen ændring af skattepligten. Det vil sige, at det fortsat er livsforsikrings-selskabet henholdsvis pensionskassen, der er skattepligtig af formueafkastet af den pensionsformue, som administrationsboet administrerer. Dette har bl.a. betydning i relation til samspillet mellem beskatningen efter selskabsskatteloven og beskatningen efter pensionsafkastbeskatningsloven af et livsforsikrings-selskab, der er taget under administration. Reglerne i pensionsafkastbeskatningslovens § 14 om fradrag for selskabsskattepligtig indkomst finder også anvendelse ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget for den skat, som administrationsboet hæfter for. Ligeledes finder reglerne i selskabsskattelovens § 13, stk. 2, om fradrag for hensættelser til dækning af forsikringsforpligtelser og pensionsafkastskat fortsat anvendelse.

Forslaget indebærer således, at formueafkast af den pensionsformue, der er under administration i administrationsboet, bliver beskattet efter pensionsafkastbeskatningslovens regler på samme måde som formueafkast af pensionsformuer, der ikke er under administration.

Til nr. 26

Der er tale om konsekvensændringer som følge af ændringen under nr. 29.

Til nr. 27 og 28

Pensionsafkastbeskatningslovens § 36 indeholder regler om indtægtsføring af engangsførtjeneste og særlige saldi i forbindelse med overgangen fra realrenteafgiftslovens regler til pensionsafkastbeskatningslovens regler.

Efter realrenteafgiftsloven kunne realrenteafgiftspligtige medregne urealiserede gevinster på obligationer, pantebreve og andre fordringer i danske kroner efter et matematisk kursopskrivningsprincip. Ved indførelsen af pensionsafkastbeskatningsloven blev dette princip videreført for indkomstårene 2000 og 2001, således at gevinst og tab på obligationer, pantebreve og andre fordringer i danske kroner først fra og med indkomståret 2002 skal medregnes efter lagerprincippet. Overgangen fra realrenteafgiftslovens regler til pensionsafkastbeskatningslovens regler antages at ville indebære en engangsførtjeneste.

Ifølge pensionsafkastbeskatningslovens § 36, stk. 1, skal et beløb svarende til 20 pct. af denne engangsførtjeneste, opgjort som forskellen mellem den skattemæssige værdi ved udgangen af indkomståret 2001 opgjort efter realrenteafgiftslovens regler og den

skattemæssige værdi ved udgangen af indkomståret 2001 opgjort efter pensionsafkastbeskatningslovens regler, medregnes ved opgørelsen af gevinst og tab på obligationer, pantebreve og andre fordringer i hvert af indkomstårene 2001, 2002, 2003, 2004 og 2005.

Efter realrenteafgiftsloven blev kursgevinster og -tab ved salg af obligationer, pantebreve og andre fordringer i danske kroner ikke medregnet direkte ved opgørelsen af afgiftsgrundlaget. De nævnte kursgevinster og -tab blev medregnet på en særlig saldo. Ved udgangen af hvert afgiftsår blev 20 pct. af saldoen tillagt henholdsvis fradraget ved opgørelsen af afgiftsgrundlaget for det pågældende år. Ved indførelsen af pensionsafkastbeskatningsloven blev dette princip også videreført til og med indkomståret 2001.

Ifølge § 36, stk. 2, skal et beløb svarende til 20 pct. af saldoen ved udgangen af indkomståret 2001 medregnes ved opgørelsen af gevinst og tab på obligationer, pantebreve og andre fordringer for hvert af indkomstårene 2001, 2002, 2003, 2004 og 2005.

Det har vist sig, at reglerne i § 36, stk. 1 og 2, giver anledning til problemer i relation til pensionsopsparing, der er placeret i pengeinstitutternes puljeordninger.

Opsparingskonti i pengeinstitutter har indkomstår fra 1. december i året forud for det tilsvarende kalenderår til 30. november i kalenderåret, jf. § 10. Indkomståret 2001 udløber således den 30. november 2001.

For opsparingskonti i pengeinstitutter opgøres renteindtægterne som de i indkomståret forfaldne renter.

Puljeordninger i pengeinstitutter er kontantkonti med en variabel rente, hvor renten beregnes på grundlag af afkastet fra en værdipapirbeholdning, som tilhører pengeinstituttet, jf. § 2, stk. 2. For puljeordninger, der har kalenderårsregnskab, tilskrives renten traditionelt i januar måned umiddelbart efter udløbet af regnskabsåret.

Dette har givet anledning til spørgsmål fra pengeinstitutter om, hvorvidt reguleringen til markedsværdi i henhold til § 36, stk. 1, og opgørelsen af saldoen i henhold til § 36, stk. 2, skal ske pr. den 30. november i kalenderåret, hvor opsparingskontoens indkomstår udløber, eller pr. den 31. december i kalenderåret, hvor puljeordningens regnskabsår udløber. Dette har endvidere givet anledning til spørgsmål om, i hvilke indkomstår medregningen skal ske, idet puljeordningens regnskabsår 2001 udløber i opsparingskontoens indkomstår 2002.

Det er oplyst, at den enkelte pensionsopsparers andel af en puljes gevinst eller tab ved realisation af obligationer m.v. i kalenderåret medregnes på pensions-

opsparerens individuelle særlige saldo før beregningen af de 20 pct., der skal medtages til beskatning for det pågældende indkomstår. Det vil sige, at en pensionsopparers andel af en puljes gevinst eller tab ved realisation af obligationer m.v. i kalenderåret 2000 medregnes ved opgørelsen af pensionsopparers individuelle særlige saldo før beregningen af de 20 pct., der skal medtages ved beskatningen for indkomståret 2001.

Det forhold, at puljeordningerne har kalenderårsregnskab, siger ikke noget om, hvornår reguleringen til markedsværdi efter § 36, stk. 1, og opgørelsen af saldoen efter § 36, stk. 2, skal foretages. Reguleringen til markedsværdi efter § 36, stk. 1, og opgørelsen af saldoen efter § 36, stk. 2, følger de regler, der gælder for pensionsopparers opsparingskonto.

Derfor skal reguleringen til markedsværdi efter § 36, stk. 1, og opgørelsen af saldoen efter § 36, stk. 2, for så vidt angår den del af pensionsopparingen, der er placeret i en puljeordning, i overensstemmelse med ordlyden af § 36, stk. 1 og 2, ske ved udgangen af opsparingskontoens indkomstår 2001, det vil sige pr. 30. november 2001, lige som for så vidt angår den del af pensionsopparingen, der er placeret i obligationer m.v. i et individuelt depot. Efter *lovforlaget* præciseres dette.

Derfor skal afkast af den del af pensionsopparingen, der er placeret i en puljeordning, for perioden fra 1. til 31. december 2001 opgøres efter lagerprincippet, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 13, stk. 3, jf. § 35, stk. 4, nr. 1, ligesom afkast af den del af pensionsopparingen, der er anbragt i obligationer m.v. i et individuelt depot.

For regnskabsåret 2001 skal puljeordningernes afkast opdeles i et afkast for perioden fra 1. januar til 30. november 2001, der opgøres efter de hidtil gældende bestemmelser i realrenteafgiftsloven. Pr. 30. november 2001 sker overgangen til lagerprincippet. Det vil sige, at puljeordningerne skal foretage reguleringen til markedsværdi efter § 36, stk. 1, pr. 30. november 2001 og opgøre de gevinster eller tab, som skal overføres til den særlige saldo pr. 30. november 2001.

Afkast for perioden fra 1. til 31. december 2001 opgøres efter lagerprincippet i pensionsafkastbeskatningslovens § 13, stk. 3.

Puljeafkastet vedrørende overgangsåret 2001 bliver tilskrevet opsparingskontoen i indkomståret 2002.

Det *foreslås* derfor, at den del af puljeafkastet, der vedrører overgangsbestemmelserne i § 36, stk. 1 henholdsvis stk. 2, skal tillægges den enkelte pensionsopparers overgangssaldi efter § 36, stk. 1 henholdsvis stk. 2, i det indkomstår, hvori puljeafkastet tilskrives

pensionsopparers opsparingskonto i henhold til § 13, stk. 1, og at puljeafkastet efter § 36, stk. 1 og 2, herefter skal medregnes med lige store beløb over den resterende del af overgangsperioden, det vil sige i indkomstårene 2002, 2003, 2004 og 2005.

Til nr. 29

For så vidt angår reglerne i § 36, stk. 1 og 2, henvises til bemærkningerne til nr. 27 og 28.

Det *foreslås* at indsatte en bestemmelse som § 36, stk. 8, hvorefter et livsforsikringssselskab for indkomståret 2002 kan vælge at medregne et beløb, der er større end det, som selskabet er pligtig at medregne efter § 36, stk. 1 og 2.

Bestemmelsen indebærer, at et livsforsikringssselskab ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget for indkomståret 2002 – ud over det beløb, det er pligtig at medregne efter § 36, stk. 1 og 2, - kan vælge også at medregne en del af eller hele det beløb, som skulle have været medregnet ved opgørelsen af beskatningsgrundlagene for indkomstårene 2003, 2004 og 2005.

Vælger livsforsikringssselskabet alene at medregne en del af hele det beløb, som skulle have været medregnet ved opgørelsen af beskatningsgrundlagene for indkomstårene 2003, 2004 og 2005, medregnes det resterende beløb med lige store beløb til beskatningsgrundlagene for den resterende del af perioden.

Baggrunden for forslaget er, at livsforsikringssselskaber er skattepligtige efter såvel pensionsafkastbeskatningsloven som selskabsskatteoven.

Selskabsbeskatningen tager sigte på at beskatte den del af indkomsten, der ikke anvendes til forsikringsformål. Der gives derfor fradrag efter selskabsskatteovens § 13, stk. 2, ved opgørelsen af den selskabsskattepligtige indkomst for henlæggelser til dækning af forsikringsforpligtelser og pensionsafkastskat.

Beskatningen efter pensionsafkastbeskatningsloven tager derimod sigte på at beskatte den del af afkastet, der tilfalder de forsikrede. Der gives derfor fradrag efter pensionsafkastbeskatningslovens § 14, stk. 1, ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget for pensionsafkastskatten. Ifølge § 14, stk. 1, nedsættes beskatningsgrundlaget med en procentdel af den skattepligtige indkomst efter fradrag af underskud fra tidligere indkomstår.

Ifølge pensionsafkastbeskatningslovens § 14, stk. 4, 2. pkt., kan nedsættelsen af beskatningsgrundlaget efter stk. 1 ikke medføre, at beskatningsgrundlaget bliver negativt.

For indkomståret 2002 forventes livsforsikringssselskaberne at få store selskabsskattepligtige indkomster bl.a. som følge af, at de i 2002 skal indtægtsføre en re-

sterende realisationssaldo i henhold til reglerne i kursgevinstlovens § 41, stk. 19. Dette kan indebære, at muligheden for nedsættelse af beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningslovens § 14, stk. 1, ikke kan udnyttes.

Med forslaget får livsforsikringsselskaberne mulighed for at forøge beskatningsgrundlaget for indkomståret 2002, således at muligheden for nedsættelse af beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningslovens § 14, stk. 1, kan udnyttes i videre omfang end uden denne bestemmelse.

Til § 2

Til nr. 1

Akkumulerende investeringsforeninger fik ved lov nr. 1294 af 20. december 2000 om ændring af pensionsafkastbeskatningsloven og andre skattelove (Omlægning af beskatningen af pensionsafkast) mulighed for under visse betingelser at være skattepligtige efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6. Sådanne foreninger er reelt ikke selskabsskattepligtige af indtægterne, og der sker således alene beskatning af selve formueafkastet af investeringsbeviset.

Der foreslås en ændring af den medlemskreds, som disse investeringsforeninger kan have.

Efter den gældende bestemmelse i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 5 a, 3. og 4. pkt., kan en akkumulerende investeringsforening alene være omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, såfremt foreningen udelukkende optager medlemmer, der er skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1, eller medlemmer, der er skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, i hvis pensionsopsparing investeringsbeviset indlægges.

I forbindelse med 2. behandlingen af forslaget til bestemmelsen, L 71, folketingsåret 2000-2001, bilag 60, gjorde InvesteringsForeningsRådet Folketingets Skatteudvalg opmærksom på, at det var vigtigt, at pengeinstitutter kunne eje og omsætte investeringsbeviser i sådanne investeringsforeninger, idet de typisk vil have en handelsbeholdning af hensyn til deres »market maker« rolle. Af skatteministerens besvarelse til Folketingets Skatteudvalg (L 71, bilag 67) fremgår det, at det var tanken, at pengeinstitutter – der ikke er omfattet af pensionsafkastbeskatningsloven – alene skulle kunne formidle handel, og at det ikke var tanken, at pengeinstitutter skulle kunne ligge med en beholdning af investeringsbeviser. Skulle ordningen imidlertid vise sig ikke at være tilstrækkelig fleksibel, ville skatteministeren dog tage pengeinstitutternes stilling op til fornyet overvejelse.

Efter fornyet henvendelse fra InvesteringsForeningsRådet og fra Finansrådet har Skatteministeriet taget spørgsmålet op til fornyet overvejelse. InvesteringsForeningsRådet har henvist til, at en fastholdelse af pengeinstitutternes rolle som formidler vil vanskeliggøre selve omsætningen, hvortil kommer, at eksisterende praksis ved oprettelse af en ny investeringsforening, hvor et pengeinstitut typisk afgiver en tegningsgaranti for et minimumsbeløb, ikke er forenelig med de gældende betingelser for skattepligt.

Det foreslås derfor, at en akkumulerende investeringsforening skal kunne være omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, hvis foreningen i overensstemmelse med et vedtægtsmæssigt krav herom udelukkende optager medlemmer, der er omfattet af den nugældende medlemskreds, eller *pengeinstitutter, der er omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 3, stk. 4*. Herved får pengeinstitutter mulighed for at have en handelsbeholdning af de pågældende investeringsbeviser, uden at investeringsforeningen selskabsskattes.

Betingelsen om lagerbeskatning af pengeinstitutter sikrer, at der alene kan ske skattefritagelse, hvor der sker en løbende beskatning efter lagerprincippet af gevinst og tab på investeringsbeviser i foreningen, således at der ikke er mulighed for at udskyde beskatningen af afkastet til tidspunktet for afståelse af investeringsbeviset.

Det er endvidere en betingelse, at investeringsforeningen eller pengeinstituttet alene sælger investeringsbeviser til livsforsikringsselskaber, pensionskasser og pensionsfonde, der er skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1, personer, der er skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, og i hvis pensionsopsparing investeringsbeviset indlægges, eller pengeinstitutter, der har valgt at være lagerbeskattet efter aktieavancebeskatningslovens § 3, stk. 4. Såfremt investeringsforeningen eller et pengeinstitut sælger investeringsbeviser til andre, f.eks. til pengeinstitutter, der har valgt ikke at være lagerbeskattet efter aktieavancebeskatningslovens § 3, stk. 4, er betingelserne for skattepligt efter § 1, stk. 1, nr. 6, ikke længere opfyldt. Investeringsforeningen vil dog fortsat være skattepligtig efter § 1, stk. 1, nr. 6, såfremt en investor foretager en disposition, der medfører, at et investeringsbevis ikke længe ejes af de nævnte skattesubjekter. Den nye ejer bliver i så fald beskattet efter reglerne i aktieavancebeskatningslovens § 2 f.

Ifølge selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 5 a, 4. pkt., er det tillige en betingelse, at det fremgår af investeringsforeningens vedtægter, at *investeringsbeviser*

i foreningen skal være forsynet med en klausul om, at den udstedende forening alene må sælge investeringsbeviser til den i 3. pkt. nævnte medlemskreds, og at medlemmet alene må sælge investeringsbeviserne til den i 3. pkt. nævnte medlemskreds og til den udstedende forening. Det har imidlertid vist sig, at der i praksis som hovedregel ikke udstedes fysiske investeringsbeviser.

Skatteministeriets departement har meddelt, at betingelsen i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 5 a, om at investeringsbeviset skal være forsynet med den nævnte klausul kan opfyldes ved, at udtrykket »PAL« indgår i navnet på investeringsforeningsafdelingen. For at bringe bestemmelsens ordlyd i overensstemmelse med den anførte fortolkning, foreslås det nu at ændre ordlyden, således at det fremgår direkte af bestemmelsen, at udtrykket »PAL« skal indgå i navnet på investeringsforeningsafdelingen.

»PAL« er den almindeligt anvendte forkortelse for pensionsafkastbeskatningsloven, og herved sikres, at investeringsbeviserne ikke – udover salg til pengeinstitutter – sælges til investorer, der ikke er omfattet af pensionsafkastbeskatningsloven. Det vil være op til den enkelte afdeling, om kravet opfyldes ved, at der i navnet indgår udtrykket »PAL«, »(PAL)«, »PAL-PLIGTIG« eller »PAL-SKATTEPLIGTIG«.

Som følge af de ved lov nr. 1294 af 20. december 2000 vedtagne regler om akkumulerende investeringsforeninger, der udelukkende henvender sig til PAL-pligtige, har skatteministeren til hensigt administrativt at fastsætte nærmere regler om indberetningspligt.

Til nr. 2 og 3

Den gældende bestemmelse i selskabsskattelovens § 3, stk. 10, blev indsat ved lov nr. 1294 af 20. december 2000. Der henvises til bemærkningerne til bestemmelsen i betænkningen og tillægsbetænkningen til L 71, Folketingsåret 2000-2001, L 71 – bilag 55 og 69.

Det foreslås rent redaktionelt at flytte bestemmelsen i § 3, stk. 10, til en ny § 3 A, hvorved det bliver muligt at opdele bestemmelsen i flere stykker – til gavn for overskueligheden og læsevenligheden.

§ 3 A, stk. 1, svarer til den gældende § 3, stk. 10, 1., 2. og 5. pkt.

§ 3 A, stk. 2, svarer til den gældende § 3, stk. 10, 3. og 4. pkt.

§ 3 A, stk. 3, svarer til den gældende § 3, stk. 10, 6. pkt.

§ 3 A, stk. 4, 1. pkt., svarer i udgangspunktet til den gældende § 3, stk. 10, 7. pkt.

Det foreslås dog at præcisere, at det er det livsforsikringsselskab, den pensionskasse eller den pensionsfond, der er nærmeste ejer af det ejendomsdatterselskab, som beskattes efter selskabsskattelovens § 3 A, der skal betragtes som om, det har indtjent ejendomsdatterselskabets indkomst. Uden en sådan bestemmelse kan der være tvivl om, hvor indkomsten skal føres hen i de tilfælde, hvor f.eks. et livsforsikringsselskab ejer et andet livsforsikringsselskab, som ejer et ejendomsdatterselskab, da det i selskabsskattelovens § 3 A, stk. 1, 2. pkt., er bestemt, at fuldt indirekte ejerskab via et livsforsikringsselskab, en pensionskasse eller en pensionsfond sidestilles med fuldt direkte ejerskab.

Med udtrykket nærmeste direkte eller indirekte ejer tages højde for de situationer, hvor der er et mellem-liggende ejendomsdatterselskab mellem ejendomsdatterdatterselskabet og livsforsikringsselskabet, pensionskassen eller pensionsfonden.

Der tages højde for de situationer, hvor f.eks. et livsforsikringsmoderselskab og dets livsforsikringsdatterselskab hver ejer en andel af et ejendomsdatterselskab. I det tilfælde fordeles ejendomsdatterselskabets indkomst mellem livsforsikringsmoderselskabet og livsforsikringsdatterselskabet efter ejerandele i ejendomsdatterselskabet, jf. selskabsskattelovens § 3 A, stk. 4, 2. pkt.

§ 3 A, stk. 4, 2. pkt., svarer til den gældende § 3, stk. 10, 8. pkt.

I § 3 A, stk. 5, foreslås en ny bestemmelse om hæftelse for ejendomsdatterselskabets skat.

Indkomst, der i indkomståret er indtjent af ejendomsdatterselskabet, skal betragtes som indtjent i samme indkomstår af det livsforsikringsselskab, den pensionskasse eller den pensionsfond, der er den nærmeste direkte eller indirekte ejer af aktieselskabet. Der skal uagtet dette indsendes selvangivelse for ejendomsdatterselskabet.

Hvis ejendomsdatterselskabet ejes af et livsforsikringsselskab, medregnes ejendomsdatterselskabets indkomst ved opgørelsen af livsforsikringsselskabets indkomst, og hvis det ejes af en pensionskasse eller pensionsfond, der er undtaget fra skattepligt, vil ejendomsdatterselskabets indkomst også være undtaget fra skattepligt.

På samme måde som ved sambeskatning findes det mest hensigtsmæssigt, at den samlede skat påhviler livsforsikringsselskabet, således at livsforsikringsselskabet hæfter for skattebetalingen af den samlede indkomst indtjent af selskabet selv og datterselskabet.

Det foreslås derfor, at livsforsikringsselskabet, pensionskassen eller pensionsfonden hæfter for skatten af

F. t. l. vedr. pensionsafkastbeskatningsloven m.v.

den indkomst, der efter § 3 A, stk. 4, henføres til ejendomsdatterselskabet. Såfremt ejendomsdatterselskabet ejes af en flerhed af livsforsikringsselskaber, pensionskasser eller pensionsfonde, skal der ske en forholdsmæssig fordeling af skatten. Hæftelsen gælder tillige for restskat, tillæg og renter. Overskydende skat tilkommer tilsvarende livsforsikringsselskabet, pensionskassen eller pensionsfonden.

Det *foreslås* endvidere, at ejendomsdatterselskabet skal hæfte solidarisk for den skat, der kan henføres til indkomst optjent i dette selskab.

Såfremt et livsforsikringsselskab indgår i en samskatning, påhviler den samlede selskabsskat for de samskattede selskaber dog moderselskabet i samskatningen, jf. selskabsskattelovens 31, stk. 3. Der kan ikke ske samskatning mellem et ejendomsdatterselskab og et livsforsikringsselskab, såfremt selskaberne er omfattet af reglen i selskabsskattelovens § 3 A, men et livsforsikringsselskab kan godt indgå i en samskatning med andre selskaber. I så fald opgøres først livsforsikringsselskabets indkomst efter selskabsskattelovens § 3 A, og herefter indgår denne indkomst i opgørelsen af samskatningsindkomsten.

Når et livsforsikringsselskab og et ejendomsdatterselskab bliver omfattet af ordningen i selskabsskattelovens § 3 A, vil de ordinære acontoskatter for selskaberne ikke svare til den forventede skattebetaling for indkomståret.

Ejendomsdatterselskabet kan i denne situation anmode om at få nedsat de ordinære acontoskattearter efter selskabsskattelovens § 29 C, når selskaberne tidligt i indkomståret konstaterer, at betingelserne for at være omfattet af ordningen i selskabsskattelovens § 3 A er tilstede. Har selskabet allerede indbetalt acontoskattebeløb, kan selskabet, efter anmodning, få tilbagebetalt acontoskattebeløbet efter selskabsskattelovens § 29 D, når selskabet sandsynliggør, at det indbetalte beløb vil overstige indkomstårets indkomstskat. Anmodningen skal være indgivet inden fristen for indgivelse af selvangivelse.

Livsforsikringsselskabet har tilsvarende mulighed for inden den 20. november i indkomståret at indbetale yderligere frivillig acontoskat efter selskabsskattelovens § 29 A, stk. 6, for at undgå, at den overførte indkomst fra ejendomsdatterselskabet resulterer i restskat og restskattetilæg.

For pensionskasser, der ikke er skattepligtige, opstår der ikke behov for at indbetale yderligere frivillig acontoskat, og ejendomsdatterselskabet vil her tilsvarende kunne benytte sig af adgangen til at få nedsat

den ordinære acontoskat efter § 29 C henholdsvis anmode om tilbagebetaling af allerede indbetalt acontoskat efter § 29 D.

I § 3 A, stk. 6, *foreslås* en nyaffatning af den gældende bestemmelse i § 3, stk. 10, 9. pkt., om fremførelse af underskud.

Efter de gældende regler kan underskud i et ejendomsdatterselskab omfattet af selskabsskattelovens § 3, stk. 10, der henstår uudnyttet ved overgang til beskatning efter selskabsskattelovens § 3, stk. 10, fradrages i medfør af ligningslovens § 15 i overskud af aktieselskabets virksomhed *efter* fradrag af underskud for det pågældende indkomståret i livsforsikringsselskabet m.v. eller andre aktieselskaber som omhandlet i 1. pkt. Denne bestemmelse har vist sig at være uhenigtsmæssig.

Det *foreslås* derfor, at et ejendomsdatterselskab, der er omfattet af selskabsskattelovens § 3 A, skal fradrage underskud fra tiden inden overgang til beskatning efter selskabsskattelovens § 3 A, i et eventuelt overskud i det aktuelle år. Ejendomsdatterselskabets eventuelle resterende overskud for det aktuelle år anses for indtjent af livsforsikringsselskabet, pensionskassen eller pensionsfonden i forhold til den gennemsnitlige ejerandel, jf. stk. 4. Fradraget skal foretages før fradrag for et eventuelt underskud for det pågældende indkomståret i livsforsikringsselskabet eller andre selskaber omfattet af § 3 A.

Der tages i de følgende eksempler udgangspunkt i en situation, hvor 3 livsforsikringsselskaber (LIV) hver ejer 1/3 af et ejendomsdatterselskab (EJD).

Eksempel 1:

Underskuddet i år 0 kan rummes i overskuddet fra år 1:

	År 0 (før)	År 1 (under)
LIV1		-100
LIV2		-100
LIV3		+100
EJD	-100	+400

Først fremføres EJD's underskud fra tidligere år. Herefter har EJD et selskabsskattepligtigt resultat på +300, som beskattes hos de PAL-pligtige ejere. De 300 fordeles med 1/3 til hvert LIV-selskab, hvorefter den selskabsskattepligtige indkomst bliver:

	År 0 (før)	År 1 (under)
LIV1		0
LIV2		0
LIV3		+200
EJD		0

Eksempel 2:

En del af underskuddet fra år 0 kan rummes i overskuddet fra år 1:

	År 0 (før)	År 1 (under)
LIV1		-100
LIV2		-100
LIV3		+100
EJD	-100	+50

Først fremføres EJD's underskud fra tidligere år. Da EJD's resultat fra år 1 er +50, er det kun muligt at fremføre 50 af underskuddet fra år 0 i EJD. Resultatet bliver herefter:

	År 0 (før)	År 1 (under)
LIV1		-100
LIV2		-100
LIV3		+100
EJD	-50	0

Der føres altså ikke noget til beskatning i moderselskaberne, da EJD's resultat efter modregning af underskud fra år 0 bevirker, at resultatet går i nul.

Eksempel 3:

Ingen fremførelse af underskuddet fra år 0, da der ikke er overskud i år 1:

	År 0 (før)	År 1 (under)
LIV1		-100
LIV2		-100
LIV3		+100
EJD	-100	-50

Da der ikke er mulighed for at fremføre underskuddet fra år 0, bliver resultatet fra år 1 herefter fordelt ud på moderselskaberne. Da resultatet er negativt, ned sættes LIV-selskabernes skattepligtige resultat med

det, der svarer til den gennemsnitlige ejerandel af EJD's resultat. Resultatet bliver herefter:

	År 0 (før)	År 1 (under)
LIV1		$-100 + (-16,67) = -116,67$
LIV2		$-100 + (-16,67) = -116,67$
LIV3		$+100 + (-16,67) = 83,33$
EJD	-100	0

I § 3 A, stk. 7, foreslås en ny bestemmelse om fremførelse af tab.

Efter de gældende regler beskattes indkomst, der i indkomståret er indtjent af ejendomsdatterselskabet, som om det var indtjent i samme indkomstår i livsforsikringsselskabet, pensionskassen eller pensionsfonden. Dette gælder også for gevinst og tab ved afståelse af ejendomsdatterselskabets aktiver.

Det foreslås at indsætte en bestemmelse om, at tab fra tiden inden overgang til beskatning efter selskabs-skattelovens § 3 A skal fradrages efter de herom gældende regler i ejendomsdatterselskabets fortjeneste for det aktuelle år. Ejendomsdatterselskabets eventuelle resterende fortjeneste for det aktuelle år anses for indtjent af livsforsikringsselskabet, pensionskassen eller pensionsfonden i forhold til den gennemsnitlige ejerandel, jf. stk. 4. Fradraget skal foretages før fradrag for eventuelle tab for det pågældende indkomstår i livsforsikringsselskabet eller andre selskaber omfattet af § 3 A.

Der tages i de følgende eksempler udgangspunkt i tab på handel med fast ejendom, men princippet gælder for alle typer kildeartsbegrænsede tab.

Eksempel 4:

Underskuddet i år 0 kan rummes i overskuddet fra år 1 (incl. kildeartsbegrænset tab):

	År 0 (før)	År 1 (under)
LIV1		-100
LIV2		-100
LIV3		+100
EJD	-100*	+400**

* År 0 er der herudover et tab på ejendom på 50.

** Heraf gevinst på ejendom 25.

Det kildeartsbegrænsede tab fra år 0 skal fremføres, hvis det kan rummes i en ejendomsgevinst i år 1. Af tabet på 50 kan de 25 fremføres til modregning i år 1's

ejendomsgevinst på 25. Herefter skal det almindelige underskud fremføres:

	År 0(før)	År 1 (under)
LIV1		-100
LIV2		-100
LIV3		+100
EJD	0*	+400-(25+100)=275

* Resterende ejendomstab 25.

Herefter skal resultatet fordeles efter den gennemsnitlige ejerandel:

	År 0(før)	År 1 (under)
LIV1		100+91,67=- 8,33
LIV2		100+91,67=- 8,33
LIV3		+100+91,67=191,67
EJD	0*	0

* Resterende ejendomstab 25.

Eksempel 5:

Det kildeartsbegrænsede tab i år 0 er mindre end en tilsvarende gevinst i år 1:

LIV1		-100
LIV2		-100
LIV3		+100
EJD	-100*	+400**

* År 0 er der herudover et tab på ejendom på 50.

** Heraf gevinst på ejendom 100.

Ejendomstabet fra år 0 fremføres til nedbringelse af gevinsten fra år 1:

	År 0(før)	År 1 (under)
LIV1		-100
LIV2		-100
LIV3		+100
EJD	-100*	+350**

* Resterende ejendomstab 0.

** Heraf gevinst på ejendom 50.

Herefter fremføres det skattemæssige underskud. Resultatet til fordeling mellem LIV-selskaberne bliver herefter på +250, hvoraf 50 udgør gevinst på ejendom.

Til sidst fordeles resultatet mellem LIV-selskaberne:

	År 0(før)	År 1 (under)
LIV1		-100+83,33=- 16,66
LIV2		-100+83,33=-16,66
LIV3		+100+83,33=183,33
EJD	0*	0

* Resterende ejendomstab 0.

Eksempel 6:

Ingen mulighed for at fremføre ejendomstab fra år 0:

	År 0(før)	År 1 (under)
LIV1		-100
LIV2		-100
LIV3		+100
EJD	-100*	+400**

* År 0 er der herudover et tab på ejendom på 100.

** År 1 er der herudover et tab på ejendom på 50.

Da der er et ejendomstab i år 1, er der ikke mulighed for at fremføre ejendomstabet fra år 0.

Herefter er der kun mulighed for at fremføre det skattemæssige underskud fra år 0 til nedbringelse af overskuddet fra år 1.

	År 0(før)	År 1 (under)
LIV1		-100
LIV2		-100
LIV3		+100
EJD	0*	+300**

* År 0 er der herudover et tab på ejendom på 100.

** År 1 er der herudover et tab på ejendom på 50.

Resultatet fordeles herefter ud til LIV-selskaberne.

	År 0(før)	År 1 (under)
LIV1		-100+100= 0**
LIV2		-100+100= 0**
LIV3		+100+100=200**
EJD	0*	0

* År 0 er der herudover et tab på ejendom på 100.

** EJD's ejendomstab år 1 på 50 fordeles med 16,67 til LIV1, LIV 2 og LIV3 til modregning i disses egne gevinster eller fremførsel til senere år.

Herefter har LIV-selskaberne hver et ejendomsstab på 16,67, som kan fremføres til år 2. Det forudsættes herefter, at LIV-selskaberne ikke kan udnytte disse tab i år 1. Herudover forudsættes det, at ejendomsstabet fra år 0 i EJD oprindelig er fremført fra tidligere år og er forældet i år 2, således at det ikke kan fremføres yderligere. LIV 1 har i år 2 realiseret en ejendomsgevinst på +10, og LIV 2 har i år 2 realiseret et ejendomsstab på -5.

	År 1(under)	År 2 (under)
LIV1	-100+100=0*	+100****
LIV2	-100+100=0*	+200*****
LIV3	+100+100=200*	+50
EJD	0**	+300*****

* Herudover ejendomsstab overført fra EJD på 16,67.

** Resterende ejendomsstab 0.

*** Heraf gevinst på ejendom 10.

**** Herudover ejendomsstab på 5.

***** Heraf gevinst på ejendom 50.

Der er ikke noget underskud/tab at fremføre fra tidligere år til EJD's resultat for år 2. Herefter kan EJD's resultat fordeles til LIV-selskaberne. Resultatet på 300 fordeles med 100 til hvert af LIV-selskaberne. Heraf udgør ejendomsgevinst 16,67 til hver.

Resultatet inden LIV-selskabernes fremførelse af ejendomsstab fra år 1 bliver:

	År 1(under)	År 2 (under)
LIV1	-100+100=0*	+100+100=200***
LIV2	-100+100=0*	+200+ 95=295****
LIV3	+100+100=200*	+50 +100= 150*****
EJD	0**	0

* Herudover ejendomsstab overført fra EJD på 16,67.

** Resterende ejendomsstab 0.

*** Heri ejendomsgevinst 10+overført fra EJD 16,67=26,67.

**** Heri ejendomsgevinst overført fra EJD 16,67- ejendomsstab 5 = ejendomsgevinst 11,67.

***** Heri ejendomsgevinst overført fra EJD 16,67.

Herefter kan LIV-selskabernes tab/underskud fra år 1 fremføres. Der er ikke noget fremførbart underskud i noget af LIV-selskaberne fra år 1; men derimod er der ejendomsstab overført fra EJD.

Resultatet i år 2 bliver i alt:

	År 1(under)	År 2 (under)
LIV1	-100+100=0	+200-16,67=183,33*
LIV2	-100+100=0	+295-11,67=283,33**
LIV3	+100+100=200	+150-16,67=133,33***
EJD	0	0

* Heri ejendomsgevinst fra år 2, 26,67-16,67=10.

** Herudover ejendomsstab fra år 2 16,67-11,67=5.

*** Heri ejendomsgevinst 16,67-16,67=0.

Til nr. 4

De foreslåede ændringer af fradragsbegrænsningsreglerne sker ved en ny affattelse af selskabsskattelovens § 13, stk. 12.

Med 1. og 2. pkt. fastholdes den gældende kildeartsbegrænsning for skadesforsikringsselskaber.

Det foreslåede 3. pkt. indebærer, at kildeartsbegrænsningen vedrørende overskydende fradragsbegrænsningsbeløb ophæves for livsforsikringsselskaber. Det betyder, at overskydende fradragsbegrænsningsbeløb skal medregnes til den skattepligtige indkomst i det indkomstår, hvor beløbet opstår.

Det foreslås dernæst, at et negativt fradragsbegrænsningsbeløb skal udligne positiv skattepligtig indkomst hos et livsforsikringsselskab. Udligningen sker før fremførelse af uudnyttede underskud fra tidligere indkomstår. Indkomsten kan ikke blive negativ derved. Et resterende negativt fradragsbegrænsningsbeløb fremføres til modregning i positiv fradragsbegrænsning eller positiv skattepligtig indkomst i efterfølgende indkomstår. Dette følger af 4.-6. pkt.

7.-8. pkt. indeholder særlige regler for arbejdsmarkedsrelaterede livsforsikringsselskaber, der overgår til skattefrihed. Efter de gældende regler kan disse selskaber fratrage et negativt fradragsbegrænsningsbeløb i den skattepligtige indkomst for det sidste indkomstår, hvor selskaberne er skattepligtige. Bliver den skattepligtige indkomst derved negativ, kan underskuddet ikke udnyttes i sambeskattede selskaber. I stedet udbetales skatteværdien af underskuddet kontant til selskabet.

Da der nu foreslås en generel regel om, at et negativt fradragsbegrænsningsbeløb skal modregnes i selskabets positive skattepligtige indkomst, fastsætter reglerne i 7.-8. pkt. blot, at skatteværdien af et eventuelt resterende fradragsbegrænsningsbeløb udbetales skattefrit til livsforsikringsselskabet ved overgangen til skattefrihed.

Reglerne ved arbejdsmarkedsrelaterede livsforsikringsselskabers overgang til skattefrihed finder tilsvarende anvendelse for livsforsikringsselskaber for det

indkomstår, hvor selskabet får taget livsforsikringsbestanden under administration efter kapitel 15 i lov om forsikringsvirksomhed. Der gælder dog den forskel, at et resterende negativt fradragsbegrænsningsbeløb tillægges (det vil sige, at beløbet bliver yderligere negativt) uudnyttede fradragsberettigede tab efter aktieavancebeskatningsloven og ejendomsavancebeskatningsloven, som har påvirket opgørelsen af fradragsbegrænsningsbeløbet. Disse tab vil herefter ikke kunne udnyttes efter reglerne i disse love. Dette følger af det foreslåede 9.-10. pkt., som dermed viderefører de regler til forbedring af livsforsikringssekskabernes solvens, som blev indført med lov nr. 925 af 23. oktober 2001.

Til § 3

Ændringen skal ses i sammenhæng med den i lovforslagets § 2, nr. 1, foreslåede ændring af skattepligtsbestemmelsen for akkumulerende investeringsforeninger omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, hvorefter pengeinstitutter, der er omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 3, stk. 4, skal kunne optages som medlemmer i investeringsforeningen.

Efter de gældende regler beskattes pengeinstitutter, der kommer i besiddelse af investeringsbeviser i akkumulerende investeringsforeninger omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, af fortjeneste på beviset opgjort efter lagerprincippet i aktieavancebeskatningslovens § 3, stk. 4, hvorimod tab ikke er fradragsberettiget.

Den foreslåede ændring indebærer, at pengeinstitutter, der er omfattet af lagerbeskatningen efter aktieavancebeskatningslovens § 3, stk. 4, for så vidt angår investeringsbeviser i akkumulerende investeringsforeninger omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, også kan medregne tab efter lagerprincippet i aktieavancebeskatningslovens § 3, stk. 4.

Til § 4

Den foreslåede ændring af kursgevinstloven har til formål at ophæve den gældende regel om, at tab på aktiebaserede kontrakter kun kan modregnes i gevinster på enten samme kontrakt eller andre kontrakter vedrørende aktiesalg og aktiekøb. Det sker ved at indsætte et nyt 4. pkt. i kursgevinstlovens § 31, stk. 1.

Forslaget går ud på, at kursgevinstlovens § 31, stk. 1, 1. og 2. pkt., ikke finder anvendelse for livsforsikringssekskaber omfattet af selskabsskattelovens § 13, stk. 8 - 13. Efter kursgevinstlovens § 31, stk. 1, 1. og 2. pkt., kan skattepligtige omfattet af kursgevinstlovens § 2 (sekskaber) kun fradrage tab på kon-

trakter, der indeholder ret eller pligt til at afstå aktier i det omfang, det angives i stk. 2 - 4. Gevinst og tab på kontrakter, der vedrører aktier omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 2 a, kan dog ikke indgå i opgørelsen over nettogevinsterne efter § 31, stk. 2 og 3.

Herefter skal livsforsikringssekskaber opgøre gevinst og tab på kontrakter efter reglerne i kursgevinstlovens § 33. Kursgevinstlovens § 33 indebærer, at gevinst og tab skal opgøres efter lagerprincippet, hvilket indebærer, at gevinsten eller tabet opgøres som forskellen mellem kontraktens værdi ved indkomstårets begyndelse og ved indkomstårets udløb.

Er kontrakten anskaffet i indkomståret, opgøres gevinst eller tab som forskellen mellem kontraktens anskaffelsessum og kontraktens værdi ved udgangen af indkomståret. Tilsvarende gælder for kontrakter, der er realiseret i indkomståret, at gevinst eller tab opgøres som forskellen mellem værdien ved årets begyndelse og værdien ved realiseringen.

Virkningen af den foreslåede nye regel er, at hvis livsforsikringssekskabet får et tab på den aktiebaserede kontrakt opgjort efter kursgevinstlovens § 33, kan dette tab fratrækkes i anden positiv skattepligtig indkomst.

Til § 5

Til nr. 1

Ændringen skal ses i sammenhæng med den i lovforslagets § 2, nr. 1, foreslåede ændring af skattepligtsbestemmelsen for akkumulerende investeringsforeninger omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, hvorefter pengeinstitutter, der er omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 3, stk. 4, skal kunne optages som medlemmer i investeringsforeningen.

Efter de gældende regler må investeringsbeviser i akkumulerende investeringsforeninger omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, alene kunne udleveres fra ordningen med henblik på indløsning over for udstedende forening eller salg til medlemmer, der er skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1, eller medlemmer, der er skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, i hvis pensionsopsparing investeringsbeviset indlægges.

I konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 1, foreslås, at investeringsbeviser i akkumulerende investeringsforeninger omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, også må udleveres fra ordningen med henblik på salg til pengeinstitutter, der er omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 3, stk. 4.

Til nr. 2

For så vidt angår de gældende regler henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 5.1.

Efter *forslaget* skal en beslutning truffet af Finanstilsynet eller en tilsvarende tilsynsmyndighed i et andet EU-land eller et EØS-land om at tage et livsforsikringsselskabs forsikringsbestand eller en pensionskasses bestand af pensionstilsagn under administration ikke medføre, at en pensionsordning med løbende udbetaling, en rateforsikring eller en kapitalforsikring, der er oprettet i det pågældende livsforsikringsselskab eller pensionskassen, ikke længere opfylder betingelserne i pensionsbeskatningslovens kapitel 1. Virkningen heraf bliver, at den skattemæssige behandling af forsikringstagere, pensionskassemedlemmer og pensionsberettigede ikke påvirkes af, at pensionsordningen kommer under administration.

Forslaget indebærer således, at en beslutning truffet af Finanstilsynet eller en tilsvarende tilsynsmyndighed i et andet EU-land eller et EØS-land (i modsætning til en beslutning truffet af en tilsynsmyndighed i et land uden for EU eller EØS) om at tage et livsforsikringsselskabs forsikringsbestand eller en pensionskasses bestand af pensionstilsagn under administration ikke udløser 60 pct.-afgift, og at der fortsat vil være fradragsret eller bortseelsesret for eventuelle præmier eller bidrag til en livsforsikrings- eller pensionskasseordning, der er omfattet af administrationen. Formueafkastet af den pensionsformue, der er under administration, vil med gennemførelsen af den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 2, nr. 1 og 2, fortsat være skattepligtigt efter pensionsafkastbeskatningsloven.

Til § 6

Til nr. 1

Ved lov nr. 1294 af 20. december 2000 om ændring af pensionsafkastbeskatningsloven og andre skattelove (Omlægning af beskatningen af pensionsafkast) blev der indført en ny skattepligtsbestemmelse for akkumulerende investeringsforeninger, der udelukkende henvender sig til pensionsafkastskattepligtige medlemmer. I forbindelse hermed viste der sig behov for at kunne opdele eksisterende udloddende investeringsforeninger i en del, der udelukkende henvender sig til pensionsafkastskattepligtige investorer, og en del, der henvender sig til andre investorer. Der blev derfor indsat en bestemmelse, hvorefter en eksisterende udloddende investeringsforening i 2001 kan opdeles efter bestemmelserne i fusionsskattelovens kapitel 4, bortset fra pro rata-reglen i § 15 a, stk. 2, i en ny akkumulerende investeringsforening, der udelukkende

henvender sig til pensionsafkastskattepligtige investorer, og i en ny udloddende investeringsforening, jf. ikrafttrædelsesbestemmelsen i lovens § 7, stk. 9.

Ved udformningen af denne bestemmelse var det forudsat, at opdeling af eksisterende investeringsforeninger skulle ske ved fuldstændig opdeling, dvs. opløsning af den eksisterende investeringsforening og overførsel af foreningens aktiver og passiver til to eller flere nye, modtagende investeringsforeninger.

Det har vist sig, at opdelingen også bør kunne ske efter reglerne i fusionsskattelovens § 15 a, stk. 3, hvor den eksisterende forening ikke ophører, idet en fuldstændig opdeling undertiden vil være en ulempe, dels på grund af en væsentlig meradministration, dels fordi eventuelle aktietabssaldi fortabes.

Det er normalt en betingelse ved spaltning efter fusionsskattelovens § 15 a, stk. 3, at de aktiver og passiver, der overføres til den modtagende investeringsforening, udgør en gren af en virksomhed. Ved en gren af en virksomhed forstås alle aktiver og passiver i en afdeling af et selskab, som ud fra et organisationsmæssigt synspunkt udgør en selvstændig bedrift, dvs. en samlet enhed, der kan fungere ved hjælp af egne midler.

Det beror på en konkret vurdering, om betingelsen om »en gren af en virksomhed« er opfyldt. Som udgangspunkt vil en investeringsforening, der ønskes opdelt uden ophør af det indskydende selskab, ikke kunne opfylde grenkravet, idet aktiver og passiver typisk fordeles forholdsmæssigt i forhold til medlemmerne og ikke ud fra en organisationsmæssig synsvinkel.

Det foreslås derfor, at betingelsen i fusionsskattelovens § 15 a, stk. 3, om »en gren af en virksomhed« ikke skal finde anvendelse ved en opdeling af en eksisterende udloddende investeringsforening efter § 7, stk. 9, i lov nr. 1294 af 20. december 2000 om ændring af pensionsafkastbeskatningsloven og andre skattelove (Omlægning af beskatningen af pensionsafkast).

Til nr. 2

Reglerne om opdeling af en eksisterende udloddende investeringsforening i en akkumulerende investeringsforening, der udelukkende henvender sig til pensionsafkastskattepligtige investorer, og i en udloddende investeringsforening gælder alene, når opdelingen foretages i 2001.

Det har vist sig, at investeringsforeningerne har behov for at kunne foretage sådanne opdelinger også i indkomstårene 2002 og 2003, og det foreslås derfor at forlænge perioden, hvori der kan foretages opdelinger, til og med indkomståret 2003.

Til nr. 3

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af den under nr. 1 foreslåede ændring, hvorefter det er muligt at opdele en eksisterende udloddende investeringsforening efter reglerne i fusionsskattelovens § 15 a, stk. 3, om grenspaltning, således at den ene af de to fortsættende investeringsforeninger ikke behøver at være en *ny* investeringsforening.

Til nr. 4

Med den under nr. 1 foreslåede ændring bliver det muligt at opdele en eksisterende udloddende investeringsforening efter reglerne i fusionsskattelovens § 15 a, stk. 3, om grenspaltning, *uden at grenkravet skal være opfyldt*. Ved en sådan grenspaltning indskyder den eksisterende udloddende investeringsforening (den indskydende forening) en del af sine aktiver og passiver i den nye akkumulerende investeringsforening (den modtagende forening).

Ved en grenspaltning ophører den indskydende forening således ikke, og eventuelle uudnyttede tab efter aktieavancebeskatningslovens § 2, stk. 2, kursgevinstlovens § 31, stk. 3, og ejendomsavancebeskatningslovens § 6, stk. 5, kan normalt fortsat fremføres til fradrag i det indskydende selskab, men ikke i det modtagende selskab, jf. fusionsskattelovens § 8, stk. 8. Ved en fuldstændig spaltning kan ingen af selskaberne anvende eventuelle uudnyttede tab, da begge selskaber er modtagende selskaber.

Ved opdeling af en investeringsforening efter § 7, stk. 9, i lov nr. 1294 af 20. december 2000 om ændring af pensionsafkastbeskatningsloven og andre skattelove (Omlægning af beskatningen af pensionsafkast) skal aktiv- og passivposter fordeles mellem de to investeringsforeninger efter forholdet mellem antallet af andele i de to foreninger. Fravigelsen af pro rata-kravet ved tildeling af investeringsbeviser i den nye forening medfører imidlertid, at uudnyttede tab som nævnt i aktieavancebeskatningslovens § 2, stk. 2, kursgevinstlovens § 31, stk. 3, og ejendomsavancebeskatningslovens § 6, stk. 5, i den indskydende investeringsforening ikke kommer de medlemmer, der får beviser i den modtagende investeringsforening, til gode. Omvendt får de enkelte medlemmer i den indskydende forening et større uudnyttet tab, der kan anvendes til modregning i fremtidige gevinster, end efter de sædvanlige regler.

Det *foreslås* derfor, at en sådan indskydende forening, der ikke ophører, alene kan anvende den del af eventuelle uudnyttede tab fra tidligere år, som svarer til antallet af investeringsforeningens andele efter opdelingen i forhold til det samlede antal andele i de to

investeringsforeninger. Herved stilles den indskydende investeringsforening i relation til fordelingen af uudnyttede tab som efter de gældende regler, jf. fusionsskattelovens § 8, stk. 8, modsætningsvist. Da ændringen under nr. 2 er af begunstigende karakter, idet mulighederne for at kunne opdele en eksisterende udloddende investeringsforening udvides, anses ændringen under nr. 4 ikke for at være af skærpende karakter. Der er alene tale om en begrænsning af et begunstigende forslag.

Til § 7

Til stk. 1

Det foreslås, at loven skal træde i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Til stk. 2

De ved § 1, nr. 1-5, 21-23 og 25, foreslåede ændringer af pensionsafkastbeskatningsloven og den ved § 5, nr. 2, foreslåede ændring af pensionsbeskatningsloven foreslås at skulle have virkning allerede fra fremsættelsesdagen.

Forslaget om, at lovens § 1, nr. 1 og 2, skal have virkning fra og med fremsættelsesdagen, indebærer, at livsforsikringsselskaber og forsikringsselskaber, der stiftes på denne dag eller senere, og faste driftssteder, der etableres på denne dag eller senere, bliver skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningsloven allerede fra stiftelsen henholdsvis etableringen. For livsforsikringsselskaber og forsikringsselskaber, der er stiftet før denne dag, og faste driftssteder, der er etableret før denne dag, og som endnu ikke har opnået koncession til at drive livsforsikringsvirksomhed eller forsikringsvirksomhed, indtræder skattepligten efter pensionsafkastbeskatningsloven som hidtil først ved koncessionen.

Forslaget om, at lovens § 1, nr. 1 og 2, skal have virkning fra og med fremsættelsesdagen, indebærer, at livsforsikringsselskaber og forsikringsselskaber, der opgiver eller får tilbagekaldt koncessionen til at drive livsforsikringsvirksomhed eller forsikringsvirksomhed på denne dag eller senere, forbliver skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningsloven indtil ophøret eller ophøret af det fast driftssted.

Forslaget om, at lovens § 1, nr. 5, (og konsekvensændringerne i nr. 3 og 4) samt lovforslagets § 1, nr. 23, (og konsekvensændringerne i nr. 21 og 22) skal have virkning fra fremsættelsesdagen, indebærer, at administrationsboets skattepligt og det skattepligtige administrationsbos mulighed for skattemæssig succession har virkning for tilfælde, hvor et administrationsbo på fremsættelsesdagen eller senere kommer i

den situation, at det administrerer en lukket bestand af livsforsikringer fra et likvideret livsforsikringselskab eller en lukket bestand af pensionstilsagn fra en likvideret pensionskasse.

Forslaget om, at lovens § 1, nr. 25, skal have virkning fra og med fremsættelsesdagen, indebærer, at administrationsboets pligt til at indgive opgørelse over beskatningsgrundlag m.v. og administrationsboets hæftelse for pensionsafkastskat har virkning for tilfælde, hvor Finanstilsynet eller en tilsvarende tilsynsmyndighed i et andet EU-land eller et EØS-land denne dag eller senere træffer beslutning om at tage et livsforsikringselskabs forsikringsbestand eller en pensionskasses bestand af pensionstilsagn under administration.

Forslaget om, at lovens § 5, nr. 2, skal have virkning fra og med fremsættelsesdagen, indebærer, at en beslutning truffet af Finanstilsynet eller en tilsvarende tilsynsmyndighed i et andet EU-land eller et EØS-land denne dag eller senere om at tage et livsforsikringselskabs forsikringsbestand eller en pensionskasses bestand af pensionstilsagn under administration ikke anses for at være en disposition m.v., der medfører, at en livsforsikrings- eller pensionsordning ikke længere opfylder betingelserne i pensionsbeskatningslovens kapitel 1.

Til stk. 3

De ved § 1, nr. 6 og 17, foreslåede ændringer af pensionsafkastbeskatningslovens § 2, stk. 1, nr. 14, og § 14, stk. 2, foreslås at skulle have virkning fra og med indkomståret 2001. Bestemmelserne er indsat ved lov nr. 1294 af 20. december 2000 om ændring af pensionsafkastbeskatningsloven og andre skattelove (Omlægning af beskatningen af pensionsafkast) med virkning fra og med indkomståret 2001, hvorfor de nu foreslåede justeringer af bestemmelserne, der som helhed er af lempende karakter, og som i øvrigt har baggrund i ønsker fra Forsikring & Pension, ligeledes foreslås at skulle have virkning fra og med indkomståret 2001.

Den ved § 1, nr. 16, foreslåede ændring af pensionsafkastbeskatningslovens § 14, stk. 1, der er af lempende karakter, og som har baggrund i ønsker fra Forsikring & Pension, foreslås også at skulle have virkning fra og med indkomståret 2001.

Den ved § 2, nr. 2 og 3, foreslåede flytning af selskabsskattelovens § 3, stk. 10, til en ny § 3 A og de samtidig foreslåede justeringer af bestemmelsen foreslås ligeledes at skulle have virkning fra og med indkomståret 2001. Bestemmelsen i § 3, stk. 10, er indsat ved lov nr. 1294 af 20. december 2000 om ændring af

pensionsafkastbeskatningsloven og andre skattelove (Omlægning af beskatningen af pensionsafkast) med virkning fra og med indkomståret 2001. De nu foreslåede justeringer, der som helhed ikke er bebyrdende, skaber klaring på en række spørgsmål fra bl.a. Forsikring & Pension om forståelsen og anvendelsen af bestemmelsen. De valgte løsninger og ikrafttrædelsestidspunktet har ikke ved høringen givet anledning til bemærkninger fra Forsikring & Pension. Det bemærkes herved, at såfremt de foreslåede justeringer først skulle have virkning fra og med indkomståret 2002, ville dette efterlade livsforsikringselskaber og pensionskasser m.v. såvel som skattemyndigheder med en række uløste spørgsmål for så vidt angår indkomståret 2001.

De ved § 1, nr. 8 og 9, foreslåede ændringer af pensionsafkastbeskatningslovens § 4, den ved § 2, nr. 1, foreslåede ændring af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 5 a, den ved § 3 foreslåede ændring af aktieavancebeskatningslovens § 2 f, den ved § 5, nr. 1, foreslåede ændring af pensionsbeskatningslovens § 12, stk. 1, og de ved § 6 foreslåede ændringer i § 7, stk. 9, i lov nr. 1294 af 20. december 2000 om ændring af pensionsafkastbeskatningsloven og andre skattelove (Omlægning af beskatningen af pensionsafkast) vedrører alle regler om investeringsforeninger, der er gennemført ved den nævnte lov nr. 1294 af 20. december 2000 med virkning fra og med indkomståret 2001. De nu foreslåede ændringer, der som helhed er af lempende karakter, foreslås – som ønsket af InvesteringsForeningsRådet – ligeledes at skulle have virkning fra og med indkomståret 2001.

Det foreslåede virkningstidspunkt for ændringen af kursgevinstlovens § 31, stk. 1, jf. lovforslagets § 4, har sammenhæng med det tidspunkt, hvor ændringerne af fradragsbegrænsningsreglerne i selskabsskatte-loven foreslås tillagt virkning. Baggrunden er, at når selskabet kan udligne et negativt fradragsbegrænsningsbeløb i positivt skattepligtig indkomst, vil der reelt være fradrag for tab på aktier ejet i mere end 3 år. Derfor skal forslaget om ophævelse af tabsfradragsbegrænsningen for aktiebaserede kontrakter have virkning fra det tidspunkt, hvor det efter forslaget vil gælde, at et negativt fradragsbegrænsningsbeløb modregnes i livsforsikringselskabets positive skattepligtige indkomst. Det vil reelt være tilfældet fra og med indkomståret 2001, jf. stk. 5. Den foreslåede ændring er af lempende karakter.

Til stk. 4

§ 1, nr. 7, 10-14, 19, 20 og 26, foreslås at skulle have virkning fra og med indkomståret 2002.

Den ved § 2, nr. 4, foreslåede nyaffattelse af selskabsskattelovens § 13, stk. 12, foreslås tillagt virkning fra og med indkomståret 2002.

Til stk. 5

Det foreslås, at livsforsikringselskaber skal have mulighed for helt eller delvist at modregne negative fradragsbegrænsningsbeløb efter reglerne, som følger af den foreslåede affattelse af selskabsskattelovens § 13, stk. 12, 4.-6. pkt., allerede for indkomståret 2001.

Livsforsikringselskaberne kan vælge, i hvilket omfang de vil anvende disse regler. Valgfriheden er begrundet i, at en obligatorisk modregning af et negativt fradragsbegrænsningsbeløb i positiv skattepligtig indkomst for indkomståret 2001 for nogle selskaber kan indebære en skærpelse. Valgfriheden giver selskaberne mulighed for at udnytte eventuelle uudnyttede fremførselsberettigede underskud.

De regler, som selskaberne kan vælge at anvende for indkomståret 2001, adskiller sig på et enkelt punkt fra de regler, som vil være gældende fra og med indkomståret 2002. Selskaberne får således mulighed for at nøjes med at anvende en del af et negativt fradragsbegrænsningsbeløb til modregning i positiv indkomst i 2001, jf. ordlyden »helt eller delvist«. Derved vil selskaberne i 2001 kunne opnå en positiv skattepligtig indkomst, hvori eventuelle uudnyttede underskud kan modregnes. Fra og med indkomståret 2002 skal beløbet i størst muligt omfang fradrages i positiv skattepligtig indkomst.

Den særlige begunstigelse, som muligheden for en delvis anvendelse af de foreslåede regler indebærer, er begrundet i samspillet mellem den skattepligtige indkomst og opgørelsen af beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningsloven, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 14, stk. 4, 2. pkt., og dette lovforslags almindelige bemærkninger pkt. 4. Uden denne særlige mulighed ville selskaber, der ønskede at anvende fremførselsberettigede underskud, kunne have en positiv skattepligtig indkomst, der ikke ville have fuld værdi ved nedsættelsen af beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastningsloven på grund af reglen i § 14, stk. 4, 2. pkt. Med den foreslåede mulighed vil livsforsikringselskaberne alt andet lige kunne udnytte fremførselsberettigede underskud og samtidig undgå en positiv skattepligtig indkomst for indkomståret 2001. Dermed risikerer selskaberne heller ikke helt eller delvist at miste værdien af nedsættelsen for skattepligtig indkomst ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningsloven for indkomståret 2001.

Nogle livsforsikringselskaber har indbetalt (frivillig) acontoskat den 20. november 2001 på baggrund af de gældende fradragsbegrænsningsregler for at undgå/mindske en restskat for selskabet. Disse selskaber vil, når loven er vedtaget, hvis de anmoder derom og kan sandsynliggøre, at de indbetalte beløb reguleret for tillæg med de herefter gældende regler overstiger indkomstårets skat, kunne få tilbagebetalt det overskydende beløb efter reglerne i selskabsskattelovens § 29 D.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om beskatning af visse pensionskapitaler m.v. (pensionsafkastbeskatningsloven), jf. lov- bekendtgørelse nr. 60 af 30. januar 2001, foreta- ges følgende ændringer:

§ 1. Pligt til at betale skat efter denne lov på- hviler

- 1) livsforsikringsselskaber, der har hjemsted her i landet eller udøver forsikringsvirksom- hed her i landet gennem et fast driftssted, og som har Finanstilsynets koncession til at dri- ve livsforsikringsvirksomhed her i landet, og livsforsikringsselskaber, der efter koncessi- on i et land inden for De Europæiske Fælles- skaber eller et andet land, som har gennem- ført Rådets 3. skadesforsikringsdirektiv og 3. livsforsikringsdirektiv, udøver livsforsik- ringsvirksomhed her i landet gennem en fili- al, jf. § 211 i lov om forsikringsvirksomhed,
- 2) forsikringsselskaber, der har hjemsted her i landet eller udøver forsikringsvirksomhed her i landet gennem et fast driftssted, og som har Finanstilsynets koncession til at drive forsikringsvirksomhed her i landet, og for- sikringsselskaber, der efter koncession i et land inden for De Europæiske Fællesskaber eller et andet land, som har gennemført Rå- dets 3. skadesforsikringsdirektiv og 3. livs- forsikringsdirektiv, udøver virksomhed her i landet gennem en filial, jf. § 211 i lov om forsikringsvirksomhed, i det omfang de nævnte forsikringsselskaber har en lukket bestand af livsforsikringer fra et likvideret livsforsikringsselskab,
- 3) pensionskasser og pensionsfonde,
- 4) den sociale pensionsfond,
- 5) Arbejdsmarkedets Tillægspension,
- 6) Lønmodtagernes Dyrtdsfond,

1. § 1, stk. 1, nr. 1, affattes således:

»1) livsforsikringsselskaber, der har hjemsted her i landet eller udøver forsikringsvirksom- hed her i landet gennem et fast driftssted,«.

2. § 1, stk. 1, nr. 2, affattes således:

»2) forsikringsselskaber, der har hjemsted her i landet eller udøver forsikringsvirksomhed her i landet gennem et fast driftssted, i det omfang de nævnte forsikringsselskaber har en lukket bestand af livsforsikringer fra et li- kvideret livsforsikringsselskab,«.

Gældende formulering

- 7) hjælpe- og understøttelsesfonde, der er godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 52, og andre hjælpe- og understøttelsesfonde med pensionslignende formål,
- 8) kapitalpensionsfonde, der er godkendt efter pensionsbeskatningslovens §§ 11 A eller 12, og
- 9) tontineordninger som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 7, stk. 1, 2. pkt.

Stk. 2. - - -

§ 2. Af de livsforsikringsselskaber, pensionskasser, pensionsfonde samt opsparings- og pensionsordninger, der er nævnt i § 1, betales en skat til staten på 15 pct. af alle former for formueafkast, der ikke er undtaget efter stk. 3 og 4, jf. dog § 12, herunder

1)-13) - - -

- 14) skatterefusion, som et livsforsikringsselskab, der har et datterselskab, som ikke selv er skattepligtigt efter denne lov, modtager for overførsel af underskud i forbindelse med sambeskatning efter selskabsskattelovens § 31.

Stk. 2. - - -

Lovforslaget

3. I § 1, stk. 1, nr. 8, ændres »§§ 11 A eller 12, og« til: »§§ 11 A eller 12,«.

4. I § 1, stk. 1, nr. 9, ændres »§ 7, stk. 1, 2. pkt.« til: »§ 7, stk. 1, 2. pkt., og«.

5. I § 1, stk. 1, indsættes efter nr. 9 som nr. 10:

- »10) administrationsboer ved administrator omfattet af kapitel 15 i lov om forsikringsvirksomhed, kapitel 8 i lov om firmapensionskasser eller tilsvarende tilsynslovgivning i et land inden for Den Europæiske Union eller et andet land, som har gennemført Rådets 3. skadesforsikringsdirektiv og 3. livsforsikringsdirektiv, der administrerer en lukket bestand af livsforsikringer fra et likvideret livsforsikringsselskab, eller en lukket bestand af pensionstilsagn fra en likvideret pensionskasse.«.

6. § 2, stk. 1, nr. 14, affattes således:

- »14) skatterefusion, som et livsforsikringsselskab, der har et datterselskab, som ikke selv er skattepligtigt efter denne lov, eller som er omfattet af selskabsskattelovens § 3 A, modtager for overførsel af underskud i forbindelse med sambeskatning efter selskabsskattelovens § 31, bortset fra skatterefusion fra et selskab, der er skattepligtigt efter denne lov. Som datterselskab anses et selskab, hvori livsforsikringsselskabet ejer mindst 25 pct. af aktie- eller anpartskapitalen. En flerhed af livsforsikringsselskaber, der udøver virksomhed på grundlag af fælles aftale, anses i denne relation for at udgøre ét livsforsikringsselskab.«.

Gældende formulering

Stk. 3. Ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget medregnes ikke

1)-5) ...

6) tab på en fordring, såfremt renteindtægter af fordringen eller gevinster på fordringen omfattes af denne lov som følge af en dobbeltbeskatningsoverenskomst ikke skal medregnes ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget,

7)-10) ...

Stk. 4. ...

§ 4. Hvis en investeringsforening ifølge sine vedtægter højst må foretage anbringelser i kontanter samt anbringelser på sikret basis i aktiver som nævnt i § 2, stk. 1, nr. 4, og i kontanter i tilknytning hertil inden for en samlet ramme på 25 pct. af foreningens øvrige aktivmasse og i øvrigt ikke må anbringe dele af aktivmassen i andre aktiver end indeksobligationer som nævnte i § 2, stk. 3, nr. 1, bortset fra foreningens administrationsbygning, er gevinst eller tab skattefri. Anbringelse på anfordringskonto sidestilles med kontanter. Udbytte anses fortrinsvis for at hidrøre fra afkastet fra foreningens aktiver som nævnt i § 2, stk. 1, nr. 1, 4 og 12. Denne del af udbyttet er omfattet af bestemmelsen i § 2, stk. 1, nr. 8. Den resterende del er skattefri.

Lovforslaget

7. § 2, stk. 3, nr. 6, affattes således:

»6) tab på et værdipapir, såfremt afkast af værdipapiret eller gevinster på værdipapiret omfattes af denne lov som følge af en dobbeltbeskatningsoverenskomst ikke skal medregnes ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget.«

8. I § 4, stk. 1, 1. pkt., ændres »bortset fra foreningens administrationsbygning« til: », aktier i det administrationselskab, der forestår investeringsforeningens administration, og foreningens administrationsbygning«.

9. I § 4, stk. 1, 3. pkt., ændres »§ 2, stk. 1, nr. 1, 4 og 12« til: »§ 2, stk. 1, nr. 1, 4, 5, 6 og 12«.

Gældende formulering

§ 6. Et livsforsikringsselskab eller en pensionskasse, der i genforsikring har afgivet en hensættelse, som ikke er deponeret fuldt ud, skal i sit beskatningsgrundlag medregne et beløb, der beregnes som afkastprocenten efter § 16, stk. 2, af indkomstårets gennemsnitlige ikke deponerede hensættelse.

Lovforslaget

10. § 6, stk. 1, affattes således:

»Et livsforsikringsselskab eller en pensionskasse, der i genforsikring har afgivet en hensættelse, som ikke er deponeret fuldt ud, skal i sit beskatningsgrundlag medregne et beløb, der beregnes som gennemsnittet af indkomstårets og de 4 forudgående indkomstårs afkast før pensionsafkastskat, jf. 2. og 3. pkt., af indkomstårets gennemsnitlige ikke deponerede hensættelse. Har et livsforsikringsselskab eller en pensionskasse ikke været omfattet af § 1, stk. 1, i alle de 4 forudgående indkomstår, beregnes det gennemsnitlige afkast før pensionsafkastskat, jf. 1. pkt., på grundlag af afkastet før pensionsafkastskat i indkomståret og de forudgående indkomstår, hvor livsforsikringsselskabet eller pensionskassen har været omfattet af § 1, stk. 1. Et indkomstårs afkast før pensionsafkastskat opgøres som forholdet mellem på den ene side samlede afkast før skat og på den anden side aktivernes værdi med fradrag af halvdelen af det samlede afkast efter skat. I denne forbindelse opgøres aktivernes værdi som gennemsnittet af de bogførte værdier i livsforsikringsselskabets eller pensionskassens balance ved begyndelsen og slutningen af det til indkomståret svarende regnskabsår, det samlede afkast før skat som det bogførte investeringsafkast i resultatopgørelsen for det nævnte regnskabsår og det samlede afkast efter skat som afkastet før skat med fradrag af indkomstårets skat efter denne lov, idet der ses bort fra nedsættelsen af beskatningsgrundlaget efter § 14.«

§ 7. ... Beskatningsgrundlaget efter §§ 2-6 nedsættes med den procentdel, der svarer til forholdet mellem de i 1. pkt. nævnte hensættelser og passiverne ifølge årsregnskabet med tillæg af betalt acontoskat, jf. § 20, stk. 1, og fradrag af afsat tilgodehavende endelig skat, jf. § 22, stk. 1.

Stk. 2-10. ...

11. I § 7, stk. 1, 2. pkt., og § 15, stk. 1, 2. pkt., stk. 3, 2. pkt., og stk. 4, 2. pkt., indsættes efter »jf. § 22, stk. 1«: », og § 24, stk. 1.«

*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 15. ... Beskatningsgrundlaget nedsættes med den procentdel, der svarer til forholdet mellem livsforsikringshensættelserne henholdsvis pensionshensættelserne til de pågældende livsforsikringer og pensionsordninger og passiverne ifølge årsregnskabet med tillæg af betalt acontoskat, jf. § 20, stk. 1, og fradrag af afsat tilgodehavende endelig skat, jf. § 22, stk. 1.

Stk. 2. ...

Stk. 3. ... Beskatningsgrundlaget nedsættes med den procentdel, der svarer til forholdet mellem passiverne for de pågældende forsikrings- og pensionsaftaler, og passiverne ifølge årsregnskabet med tillæg af betalt acontoskat, jf. § 20, stk. 1, og fradrag af afsat tilgodehavende endelig skat, jf. § 22, stk. 1. Stk. 2 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. ... Livsforsikringsselskabers beskatningsgrundlag nedsættes med den procentdel, der svarer til forholdet mellem livsforsikringshensættelserne til børneopsparingsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 51 og passiverne ifølge årsregnskabet med tillæg af betalt acontoskat, jf. § 20, stk. 1, og fradrag af afsat tilgodehavende endelig skat, jf. § 22, stk. 1. Stk. 2 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5-7. ...

§ 7. Stk. 1-3 ...

Stk. 4. For den sociale pensionsfond og hjælpe- og understøttelsesfonde samt for statsgaranterede pensionskasser, der er nævnt i § 36.22.11. på finansloven for 1995, fritages den del af beskatningsgrundlaget, der svarer til forholdet mellem værdien af formuen ved udgangen af 1982 og ved udgangen af indkomståret. Værdien af formuen ved udgangen af 1982 nedsættes med 4 pct. årligt af det oprindelige beløb. Værdien af formuen ved udgangen af 1982 opgøres til anskaffelsessummen, mens værdien af formuen ved udgangen af indkomståret opgøres efter § 16, stk. 3. For værdipapirer, der ikke er omfattet af § 16, stk. 3, anvendes dog handelsværdien ved udgangen af 1982 og ved udgangen af indkomståret.

Stk. 5. ...

12. § 7, stk. 4, 3. og 4. pkt., affattes således:

»Ved opgørelsen af værdien af formuen ved udgangen af 1982 medregnes obligationer, pantebreve og andre fordringer i danske kroner til anskaffelsessummen, medens andre aktiver medregnes til handelsværdien ved udgangen af 1982. Ved opgørelsen af værdien af formuen ved udgangen af indkomståret medregnes samtlige aktiver til handelsværdien ved udgangen af indkomståret.«

Gældende formulering

Stk. 6. For Lønmodtagernes Dyrtingsfond, kapitalpensionsfonde og tontineordninger fritages den del af beskatningsgrundlaget, der svarer til forholdet mellem værdien af formuen ved udgangen af 1982 og ved udgangen af indkomståret. Ved udbetaling efter 31. december 1982 af et indestående i fonden eller ordningen formindskes den opgjorte værdi af formuen ved udgangen af 1982 med værdien af den pågældendes indestående på dette tidspunkt. Værdien af formuen i Lønmodtagernes Dyrtingsfond ved udgangen af 1982 opgøres til anskaffelsessummen, mens værdien af formuen ved udgangen af indkomståret opgøres efter § 16, stk. 3. For aktiver, der ikke er omfattet af § 16, stk. 3, skal Lønmodtagernes Dyrtingsfond dog anvende handelsværdien ved udgangen af 1982 og ved udgangen af indkomståret. Kapitalpensionsfonde og tontineordninger skal opgøre værdien af formuen efter reglerne i stk. 7, idet dog pantebreve og andre fordringer opgøres til handelsværdien ved udgangen af 1982 og til den ifølge § 16, stk. 3, regulerede værdi ved udgangen af indkomståret. Fast ejendom opgøres til den kontante handelsværdi.

Stk. 7. For de i § 1, stk. 2, nævnte opsparingsformer fritages en så stor del af beskatningsgrundlaget efter §§ 2-5a, som værdien af kontoens indestående ved udgangen af 1982 udgør af værdien af indestændet ved udgangen af indkomståret. For værdipapirdepoter udgør værdien af indestændet følgende beløb:

- 1) ...
- 2) Ved udgangen af indkomståret den ifølge § 16, stk. 3, regulerede værdi af obligationer og pantebreve samt børskursværdien af indeksobligationer, konvertible obligationer, aktier og investeringsforeningscertifikater.

Stk. 8. ...

Lovforslaget

13. § 7, stk. 6, 3.-6. pkt., affattes således:

»Ved opgørelsen af værdien af formuen i Lønmodtagernes Dyrtingsfond ved udgangen af 1982 medregnes obligationer, pantebreve og andre fordringer i danske kroner til anskaffelsessummen, medens andre aktiver medregnes til handelsværdien ved udgangen af 1982. Ved opgørelsen af værdien af formuen i Lønmodtagernes Dyrtingsfond ved udgangen af indkomståret medregnes samtlige aktiver til handelsværdien ved udgangen af indkomståret. Kapitalpensionsfonde og tontineordninger skal opgøre værdien af formuen efter reglerne i stk. 7, idet dog pantebreve og andre fordringer medregnes til handelsværdien ved udgangen af 1982 og ved udgangen af indkomståret. Fast ejendom medregnes til den kontante handelsværdi.«

14. § 7, stk. 7, nr. 2, affattes således:

»2) Ved udgangen af indkomståret handelsværdien af obligationer og pantebreve samt børskursværdien af indeksobligationer, konvertible obligationer, aktier og investeringsbeviser.«

Gældende formulering

Stk. 9. Ved overførsel af en forsikrings- eller pensionsordning efter pensionsbeskatningslovens § 41 danner kontantværdien af den del af opsparingen, der kan fradrages efter stk. 1, 3, 6, 7 og 8, grundlag for fradrag i den nye ordning. Det beløb, der danner grundlag for fritagelse i den nye ordning, kan dog aldrig overstige det faktisk overførte beløb. Stk. 8, 1. pkt., finder tilsvarende anvendelse. Ved overførsel af forsikrings- eller pensionsporteføljer mellem forsikrings- eller pensionskasser finder tilsvarende regler anvendelse.

§ 14. For livsforsikringsselskaber, der er skattepligtige efter selskabsskatteloven, nedsættes beskatningsgrundlaget efter denne lov med en procentdel af den skattepligtige indkomst for det indkomstår, der svarer til indkomståret efter denne lov efter fradrag af underskud fra tidligere indkomstår, jf. ligningslovens § 15. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst tages ikke hensyn til indkomst hos selskaber, som livsforsikringsselskabet er sambeskattet med, jf. selskabsskattelovens § 31, jf. dog stk. 2. ...

Lovforslaget

15. I § 7, *stk. 9, 1. pkt.*, ændres »der kan fradrages efter stk. 1, 3, 6, 7 og 8, grundlag for fradrag i den nye ordning« til: »der er fritaget efter stk. 1, 3, 6, 7 og 8, grundlag for fritagelse i den nye ordning«.

16. I § 14, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter «jf. ligningslovens § 15»: »bortset fra underskud, for hvilket der er modtaget skatterefusion, der er beskattet efter § 2, stk. 1, nr. 14«.

Bilag til f. t. l. vedr. pensionsafkastningsloven m.v.

Gældende formulering

Stk. 2 I tilfælde, hvor et livsforsikringselskab er sambeskattet, jf. selskabsskattelovens § 31, med et selskab, der selv er skattepligtigt efter denne lov, opgøres den skattepligtige indkomst, jf. stk. 1, som den forholdsmæssige andel af summen af livsforsikringselskabets og det sambeskattede selskabs skattepligtige indkomst.

Stk. 3.....

Stk. 4 Nedsættelse af beskatningsgrundlaget efter stk. 1 og 3 foretages sideløbende med nedsættelse af beskatningsgrundlagene efter §§ 7, 15 og 16. Nedsættelse af et beskatningsgrundlag efter reglerne i stk. 1 og 3 kan ikke medføre, at beskatningsgrundlaget bliver negativt.

§ 16. Skattepligtige omfattet af § 1, stk. 1, er ikke skattepligtige af den del af formueafkastet, som kan henføres til hensættelser vedrørende livrenter uden ret til bonus tegnet før den 1. maj 1982. Beskatningsgrundlaget nedsættes med den procentdel, der svarer til forholdet mellem hensættelser vedrørende livrenter uden ret til bonus, jf. stk. 2, og passiverne ifølge årsregnskabet med tillæg af betalt acontoskat, jf. § 20, stk. 1, og fradrag af afsat tilgodehavende endelig skat, jf. § 22, stk. 1.

Lovforslaget

17. I § 14, stk. 2, indsættes efter 1. pkt.:

»Er der underskud i et eller flere af de i 1. pkt. omhandlede sambeskattede selskaber, fordeles disse underskud forholdsmæssigt på de selskaber, som har overskud for det pågældende indkomstår. Underskud, der ikke kan indeholdes i de øvrige selskabers overskud for dette år, fordeles forholdsmæssigt mellem de underskudsgivende selskaber til fradrag i de sambeskattede selskabers samlede indkomst for de efterfølgende år. Uudnyttede underskud fra tidligere år fradrages i medfør af ligningslovens § 15 fortrinsvis i overskud hos det selskab, der har haft underskuddet, idet ældre underskud hos de sambeskattede selskaber dog fradrages forud for selskabets eget underskud for senere år. Et herudover uudnyttet underskud fra tidligere år fremføres forholdsmæssigt til fradrag i de af sambeskatningen i øvrigt omfattede selskaber, som har overskud. Uudnyttede underskud i et af selskaberne fra tiden inden sambeskatningen efter selskabsskattelovens § 31 kan kun fradrages i overskud hos det selskab, der har haft underskuddet, idet dog underskud fra de øvrige sambeskattede selskaber for det pågældende år fradrages først.«.

18. I § 14, stk. 4, 1. pkt., ændres »sideløbende« til: »sideordnet«.

19. § 16, stk. 1, affattes således:

»Skattepligtige omfattet af § 1, stk. 1, er ikke skattepligtige af den del af formueafkastet, som kan henføres til hensættelser vedrørende livrenter uden ret til bonus tegnet før den 1. maj 1982. Beskatningsgrundlaget nedsættes med den procentdel, der svarer til forholdet mellem livsforsikringshensættelserne vedrørende livrenter uden ret til bonus og passiverne ifølge årsregnskabet med tillæg af betalt acontoskat, jf. § 20, stk. 1, og fradrag af afsat tilgodehavende endelig skat, jf. § 22, stk. 1, og § 24, stk. 1.«.

Gældende formulering

Stk. 2. Hensættelser vedrørende livrenter uden ret til bonus beregnes for hver kontrakt ud fra den eller de berettigedes alder og den resterende ydelsesrække, der er aftalt inden 1. juli 1983. Denne ydelsesrække diskonteres tilbage til udgangen af indkomståret med en rente svarende til den gennemsnitlige afkastprocent af livsforsikringsselskabets obligationsbeholdning. Afkastprocenten beregnes ud fra kurserne på selskabets børsnoterede obligationer, bortset fra indeksobligationer, konvertible obligationer og præmieobligationer, ved udgangen af indkomståret, idet kurserne reguleres efter stk. 3. For hver obligationsserie beregnes en effektiv rente svarende til kursen og det resterende amortisationsforløb. De således fundne effektive renter vejes sammen til et totalt gennemsnit, idet selskabets kursværdier i hver serie ved udgangen af indkomståret anvendes som vægte.

Stk. 3. De årlige urealiserede ændringer i kursværdien som følge af forkortelse af restløbetiden på obligationer, pantebreve og andre fordringer i danske kroner opgøres på grundlag af anskaffelsessummen. Anskaffelsessummen reguleres ved udgangen af hvert indkomstår med den kursværdiændring, der ved konstant effektiv rente fremkommer som følge af forkortelsen af restløbetiden. Indeholder værdipapiret en opsigelsesadgang for kreditor, anses lånet i henseende til reguleringen for opsagt på det tidligst mulige tidspunkt. Anskaffelsessummen for de enkelte obligationer i en serie beregnes efter forholdet mellem den samlede anskaffelsessum for obligationerne i serien og den samlede nominelle værdi af obligationerne.

Stk. 4. § 7, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse ved opgørelsen af de i stk. 1 nævnte hensættelser og passiver.

Stk. 5. Nedsættelse af beskatningsgrundlaget efter stk. 1 foretages sideordnet med nedsættelse af beskatningsgrundlagene efter §§ 7, 14 og 15. Den samme hensættelse kan dog alene anvendes til nedsættelse af beskatningsgrundlaget én gang.

Lovforslaget

20. § 16, stk. 2 og 3, ophæves.

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 2 og 3.

*Gældende formulering**Lovforslaget***§ 17.** Reglerne i stk. 2-4 gælder, hvis

- 1) en skattepligtig institution overdrager sine aktiver og passiver som helhed til en anden skattepligtig institution,
- 2) to eller flere skattepligtige institutioner sammensmeltes til en ny skattepligtig institution (fusion),
- 3) en skattepligtig institution spaltes i to eller flere selvstændige skattepligtige institutioner (fission) eller
- 4) en skattepligtig institution overdrager en livsforsikringsbestand til en anden skattepligtig institution efter reglerne i kapitel 16 i lov om forsikringsvirksomhed.

21. I § 17, stk. 1, nr. 3, ændres »(fission) eller« til: »(fission),«.

22. I § 17, stk. 1, nr. 4, ændres »forsikringsvirksomhed.« til: »forsikringsvirksomhed eller«.

23. I § 17, stk. 1, indsættes efter nr. 4 som nr. 5: »5) et administrationsbo som omhandlet i § 1, stk. 1, nr. 10, viderefører administrationen af et livsforsikringsselskabs forsikringsbestand eller en pensionskasses bestand af pensions-tilsagn.«.

Stk. 2-5. ...

§ 23. Ved ophævelse af en af de i § 1, stk. 2, nævnte opsparingsordninger i løbet af indkomståret skal pengeinstituttet foretage en endelig opgørelse af beskatningsgrundlaget og den skattepligtige del heraf efter kapitel 2 henholdsvis kapitel 3.

Stk. 2-3. ...

24. I § 23, stk. 1, 1. pkt., udgår »efter kapitel 2 henholdsvis kapitel 3«.

*Gældende formulering**Lovforslaget***25.** Efter *Kapitel 6* indsættes:

»Kapitel 6 a

Skattepligtige institutioner under administration

§ 34 a. Træffer Finanstilsynet eller en tilsvarende tilsynsmyndighed i et land inden for Den Europæiske Union eller et andet land, som har gennemført Rådets 3. skadesforsikringsdirektiv og 3. livsforsikringsdirektiv, beslutning om, at et livsforsikringsselskabs forsikringsbestand eller en pensionskasses bestand af pensionstilsagn tages under administration, indtræder administrationsboet ved administrator i livsforsikringsselskabets eller pensionskassens forpligtelse til at indgive opgørelser over beskatningsgrundlaget m.v., jf. bestemmelserne i kapitel 6. Administrationsboet hæfter for livsforsikringsselskabets eller pensionskassens skat efter denne lov, herunder resterende skat og renter, der forfalder til betaling den dag, hvor der træffes beslutning om administrationens iværksættelse, eller senere. Overskydende skat og renter, herunder beløb svarende til uudnyttet negativ skat, jf. § 25, der forfalder til udbetaling den dag, hvor der træffes beslutning om administrationens iværksættelse, eller senere, tilfalder administrationsboet.«.

§ 36. Ved opgørelsen af de i § 2, stk. 1, nr. 2, nævnte gevinster og tab på værdipapirer medregnes for hvert af indkomstårene 2001, 2002, 2003, 2004 og 2005 et beløb svarende til 20 pct. af et beløb, der opgøres som differencen mellem på den ene side den skattemæssige værdi ved udgangen af indkomståret 2001 opgjort efter de hidtil gældende regler i § 4, stk. 3, i realrenteafgiftsloven af de i § 2, stk. 1, nr. 1, nævnte værdipapirer bortset fra konvertible obligationer og på den anden side den skattemæssige værdi ved udgangen af indkomståret 2001 af de samme værdipapirer opgjort efter reglerne i nærværende lovs § 13, stk. 3, jf. dog stk. 4. Ophører skattepligten efter denne lov inden udløbet af den nævnte periode, medregnes et resterende beløb ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget for ophørsåret.

26. I § 36, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »jf. dog stk. 4«: »og stk. 8«.

27. I § 36, stk. 1, indsættes efter 1. pkt.:

»For pengeinstitutternes puljeordninger, jf. § 2, stk. 2, skal det i 1. pkt. nævnte differencebeløb opgøres pr. 30. november 2001, jf. § 10, og medregnes med lige store andele i hvert af indkomstårene 2002, 2003, 2004 og 2005.«.

Gældende formulering

Stk. 2. Ved opgørelsen af de i § 2, stk. 1, nr. 2, nævnte gevinster og tab på værdipapirer medregnes for hvert af indkomstårene 2001, 2002, 2003, 2004 og 2005 et beløb svarende til 20 pct. af saldoen ved udgangen af indkomståret 2001 på den efter de hidtil gældende regler i § 4, stk. 4, i realrenteafgiftsloven nævnte særlige saldo, jf. dog stk. 4. Ophører skattepligten efter denne lov inden udløbet af den nævnte periode, medregnes et resterende beløb ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget for ophørsåret.

Stk. 3-7. ...

Lovforslaget

28. I § 36, *stk. 2*, indsættes efter *1. pkt.*:

»For pengeinstitutternes puljeordninger, jf. § 2, stk. 2, skal den i 1. pkt. nævnte saldo opgøres pr. 30. november 2001, jf. § 10, og medregnes med lige store andele i hvert af indkomstårene 2002, 2003, 2004 og 2005.«.

29. I § 36 indsættes efter *stk. 7*:

»*Stk. 8.* Et livsforsikringsselskab kan ved indkomstopgørelsen for indkomståret 2002 vælge at medregne et beløb, der er større end det, selskabet er pligtig at medregne i henhold til stk. 1 og 2. Et herefter resterende beløb efter stk. 1 og 2 medregnes med lige store beløb til beskatningsgrundlaget for den resterende del af perioden.«.

§ 2

I lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (selskabsskatteloven), jf. lovebekendtgørelse nr. 299 af 27. april 2000, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 925 af 23. oktober 2001, foretages følgende ændring:

§ 1. Skattepligt i henhold til denne lov påhviler følgende selskaber og foreninger m.v., der er hjemmehørende her i landet:
1)-5) ...

1. § 1, *stk. 1, nr. 5 a, 3. og 4. pkt.*, affattes således:

Gældende formulering

- 5 a) investeringsforeninger, der udsteder omsættelige beviser for medlemmernes indskud. Udloddende investeringsforeninger, jf. ligningslovens § 16 C, stk. 1, omfattes af nr. 6. Akkumulerende investeringsforeninger omfattes af nr. 6, hvis foreningen i overensstemmelse med et vedtægtsmæssigt krav herom udelukkende optager medlemmer, der er skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1, eller medlemmer, der er skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, i hvis pensionsopsparing investeringsbeviset indlægges. Det er en betingelse, at investeringsbeviserne i henhold til vedtægterne skal være forsynet med en klausul om, at den udstedende forening alene må sælge disse til den i 1. pkt. nævnte medlemskreds, og medlemmet alene må sælge disse til den i 1. pkt. nævnte medlemskreds og til den udstedende forening,

Lovforslaget

»Akkumulerende investeringsforeninger omfattes af nr. 6, hvis foreningen i overensstemmelse med et vedtægtsmæssigt krav herom udelukkende optager medlemmer, der er skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1, medlemmer, der er skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, i hvis pensionsopsparing investeringsbeviset indlægges, eller pengeinstitutter, der er omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 3, stk. 4. Det er en betingelse, at investeringsforeningen eller pengeinstituttet alene sælger investeringsbeviser til den i 3. pkt. nævnte medlemskreds, og at udtrykket »PAL« indgår i navnet på investeringsforeningsafdelingen.«

*Gældende formulering***§ 3. stk. 1-9...**

Stk. 10. For et aktieselskab som nævnt i § 1, stk. 1, hvis kapital i hele indkomståret fuldt ud direkte ejes af et livsforsikringsselskab, en pensionskasse eller en pensionsfond, der er skattepligtig efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1, og hvis aktiver i gennemsnit over indkomståret for mindst 90 pct.s vedkommende består af fast ejendom, gælder reglerne i 7.-9. pkt. Med fuldt direkte ejerskab sidestilles fuldt indirekte ejerskab via et livsforsikringsselskab, en pensionskasse eller en pensionsfond, der er skattepligtig efter pensionsafkastbeskatningsloven eller et aktieselskab som nævnt i 1. pkt. Ved bedømmelsen af, om et aktieselskabs aktiver for mindst 90 pct.s vedkommende består af fast ejendom, ses bort fra værdi af aktier i et andet aktieselskab, der fuldt ud direkte eller indirekte ejes af et livsforsikringsselskab, en pensionskasse eller en pensionsfond, der er skattepligtig efter pensionsafkastbeskatningsloven. I stedet inddrages aktiverne i det andet aktieselskab. En flerhed af skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1, der udøver virksomhed på grundlag af fælles aftale, anses i denne relation for at udgøre ét selskab. Det er en betingelse, at det i 1. pkt. omhandlede aktieselskab har samme regnskabsår som livsforsikringsselskabet, pensionskassen henholdsvis pensionsfonden. Ejers det i 1. pkt. omhandlede aktieselskab fuldt ud af et livsforsikringsselskab, en pensionskasse eller en pensionsfond, skal indkomst, der i indkomståret er indtjent af aktieselskabet, betragtes som indtjent i samme indkomstår af livsforsikringsselskabet, pensionskassen henholdsvis pensionsfonden. Ejers det i 1. pkt. omhandlede aktieselskab fuldt ud af en flerhed af skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1, jf. 2. pkt., skal en til den gennemsnitlige ejerandel svarende del af indkomst, der i indkomståret er indtjent af aktieselskabet, betragtes som indtjent i samme indkomstår af hver af ejerne. Underskud i et aktieselskab som omhandlet i 1. pkt., der henstår uudnyttet ved overgang til beskatning efter dette stykke, kan fradrages i medfør af ligningslovens § 15 i overskud af aktieselskabets virksomhed efter fradrag af underskud for det pågældende indkomstår i livsforsikringsselskabet m.v. eller andre aktieselskaber som omhandlet i 1. pkt.

*Lovforslaget***2. § 3, stk. 10, ophæves.**

Gældende formulering

Lovforslaget

3. Efter § 3 indsættes i afsnit I som § 3 A:

»§ 3 A. For et aktieselskab som nævnt i § 1, stk. 1, hvis kapital i hele indkomståret fuldt ud direkte ejes af et livsforsikringsselskab, en pensionskasse eller en pensionsfond, der er skattepligtig efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1, og hvis aktiver i gennemsnit over indkomståret for mindst 90 pct.s vedkommende består af fast ejendom, gælder reglerne i stk. 2-7. Med fuldt direkte ejerskab sidestilles fuldt indirekte ejerskab via et livsforsikringsselskab, en pensionskasse eller en pensionsfond, der er skattepligtig efter pensionsafkastbeskatningsloven eller et aktieselskab som nævnt i 1. pkt. En flerhed af skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1, der udøver virksomhed på grundlag af fælles aftale, anses i denne relation for at udgøre ét selskab.

Stk. 2. Ved bedømmelsen af, om et aktieselskabs aktiver for mindst 90 pct.s vedkommende består af fast ejendom, ses bort fra værdi af aktier i et andet aktieselskab, der fuldt ud direkte eller indirekte ejes af et livsforsikringsselskab, en pensionskasse eller en pensionsfond, der er skattepligtig efter pensionsafkastbeskatningsloven. I stedet inddrages aktiverne i det andet aktieselskab.

Stk. 3. Det er en betingelse, at det i stk. 1, 1. pkt., omhandlede aktieselskab har samme regnskabsår som livsforsikringsselskabet, pensionskassen henholdsvis pensionsfonden.

Stk. 4. Ejerskab i stk. 1, 1. pkt., omhandlede aktieselskab fuldt ud af et livsforsikringsselskab, en pensionskasse eller en pensionsfond, skal indkomst, der i indkomståret er indtjent af aktieselskabet, betragtes som indtjent i samme indkomståret af det livsforsikringsselskab, den pensionskasse henholdsvis den pensionsfond, der er nærmeste direkte eller indirekte ejer af aktieselskabet. Ejerskab i stk. 1, 1. pkt., omhandlede aktieselskab fuldt ud af en flerhed af skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1, jf. stk. 1, 3. pkt., skal en til den gennemsnitlige ejerandel svarende del af indkomst, der i indkomståret er indtjent af aktieselskabet, betragtes som indtjent i samme indkomståret af hver af ejerne.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 5. Livsforsikringselskabet, pensionskassen eller pensionsfonden hæfter for skatten, herunder restskat, tillæg og renter, af den indkomst, der efter stk. 4 henføres til det i stk. 1, 1. pkt., omhandlede aktieselskab, jf. dog § 31, stk. 3, og aktieselskabet hæfter solidarisk for denne skat.

Stk. 6. Underskud i et aktieselskab som omhandlet i stk. 1, 1. pkt., der henstår uudnyttet ved overgang til beskatning efter denne paragraf, skal fradrages i medfør af ligningslovens § 15 i overskud af aktieselskabets virksomhed. Fradraget foretages før fradrag af underskud for det pågældende indkomstår i livsforsikringselskabet eller andre aktieselskaber som omhandlet i stk. 1, 1. pkt.

Stk. 7. Tab i et aktieselskab som omhandlet i stk. 1, 1. pkt., der henstår uudnyttet ved overgang til beskatning efter denne paragraf, skal fradrages efter de herom gældende regler i aktieselskabets fortjeneste. Fradraget foretages før fradrag af tab for det pågældende indkomstår i livsforsikringselskabet eller andre aktieselskaber som omhandlet i stk. 1, 1. pkt.«.

*Gældende formulering***§ 13. Stk. 1-11. ...**

Stk. 12. Hvis summen af udbytter og avancer som opgjort efter stk. 8, 10 og 11 er negativ, fragår beløbet ved opgørelsen af de pågældende udbytter og avancer for efterfølgende indkomstår. Overstiger summen udbetalinger, hensættelser og skat efter pensionsafkastbeskatningsloven, som nævnt i stk. 8, 1. pkt., medregnes det overskydende beløb i efterfølgende indkomstår. Ved undtagelse fra beskatning efter § 3 kan et forsikringselskab fradrage et negativt sumbeløb efter 1. pkt. ved opgørelsen af selskabets skattepligtige indkomst for det sidste indkomstår, hvor selskabet er skattepligtigt. Tilsvarende skal overskydende beløb efter 2. pkt. medregnes ved opgørelsen af selskabets skattepligtige indkomst for det sidste indkomstår, hvor selskabet er skattepligtigt. Udviser den skattepligtige indkomst efter fradrag af et negativt sumbeløb som nævnt i 3. pkt. underskud, kan den del af underskuddet, der kan henføres til fradrag for et negativt sumbeløb, ikke udnyttes i sambeskattede selskaber. Skatteværdien af underskuddet beregnet med den i § 17, stk. 1, nævnte procent udbetales i stedet kontant til selskabet. Det udbetalte beløb er ikke skattepligtigt.

*Lovforslaget***4. § 13, stk. 12, affattes således:**

»*Stk. 12.* Hvis summen af udbytter og avancer opgjort efter stk. 8, 10 og 11 er negativ for et skadeforsikringselskab, fragår beløbet ved opgørelsen af de pågældende udbytter og avancer for efterfølgende indkomstår. Overstiger summen udbetalinger og hensættelser, som nævnt i stk. 8, 1. pkt., for et skadeforsikringselskab, medregnes det overskydende beløb i efterfølgende indkomstår. Hvis summen af udbytter og avancer opgjort efter stk. 8, 10 og 11 for et livsforsikringselskab overstiger udbetalinger, hensættelser og skat efter pensionsafkastbeskatningsloven, som nævnt i stk. 8, 1. pkt., medregnes det overskydende beløb til selskabets skattepligtige indkomst. Hvis summen er negativ for livsforsikringselskabet, fradrages beløbet ved opgørelse af selskabets skattepligtige indkomst. Fradraget foretages før fremførsel af eventuelle uudnyttede underskud vedrørende tidligere indkomstår og kan ikke gøre selskabets skattepligtige indkomst negativ. Et eventuelt resterende negativt sumbeløb fragår i udbytter og avancer som opgjort efter stk. 8, 10 og 11 for efterfølgende indkomstår. Ved undtagelse fra beskatning efter § 3 kan selskabet få udbetalt skatteværdien beregnet med den i § 17, stk. 1, nævnte procent af et resterende negativt sumbeløb efter 6. pkt. vedrørende det sidste indkomstår, hvor selskabet er skattepligtigt. Det udbetalte beløb er ikke skattepligtigt. 7.-8. pkt. finder tilsvarende anvendelse for livsforsikringselskaber for det indkomstår, hvor selskabet får taget livsforsikringsbestanden under administration efter kapitel 15 i lov om forsikringsvirksomhed, idet et resterende negativt sumbeløb efter 6. pkt. dog tillægges uudnyttede fradragsberettigede tab, som efter stk. 8, 3. pkt., har påvirket opgørelsen af sumbeløbet. Disse uudnyttede tab kan herefter ikke anvendes efter reglerne i aktieavancebeskatningsloven eller ejendomsavancebeskatningsloven.«

§ 3

I lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af aktier m.v. (aktieavancebeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 796 af 10. september 2001, foretages følgende ændring:

Gældende formulering

§ 2 f. Fortjeneste og tab på investeringsbeviser udstedt af akkumulerende investeringsforeninger omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. For skattepligtige, der ikke er omfattet af pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1, nr. 1, 2 eller 7, medregnes kun fortjeneste. Fortjeneste og tab opgøres efter reglerne i § 3, stk. 4 (lagerprincippet). I øvrigt finder bestemmelserne i §§ 2 - 8 og 11 ikke anvendelse.

§ 31. Skattepligtige omfattet af § 2, jf. § 9, kan fradrage tab på kontrakter, der indeholder ret eller pligt til at afstå aktier i det omfang, det angives i stk. 2-4. De i stk. 2-4 nævnte nettoindtægter omfatter ikke gevinst på en kontrakt, som vedrører aktier omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 2 a. 1. og 2. pkt. gælder dog ikke selskaber m.v., der er omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 3.

§ 12. stk. 1, nr. 1, 1-4. pkt. ...

Investeringsbeviser i akkumulerende investeringsforeninger omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, må alene kunne udleveres fra ordningen med henblik på salg til den udstedende forening, til medlemmer, der er skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1, eller til medlemmer, der er skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, i hvis pensionsopsparing investeringsbeviset indlægges.

nr. 2-4. ...

Stk. 2-3. ...

Lovforslaget

1. I § 2 f indsættes efter »pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1, nr. 1, 2 eller 7« : »og som ikke er pengeinstitutter omfattet af denne lovs § 3, stk. 4.«.

§ 4

I lov om skattemæssig behandling af gevinst og tab på fordringer, gæld og finansielle kontrakter (kursgevinstloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 901 af 11. oktober 2001, foretages følgende ændring:

1. I § 31, stk. 1, indsættes som 4. pkt.:

»1. og 2. pkt. gælder endvidere ikke for livsforsikringsselskaber omfattet af selskabsskattelovens § 13, stk. 8 – 13.«.

§ 5

I lov om beskatningen af pensionsordninger m.v. (pensionsbeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 865 af 1. oktober 2001, foretages følgende ændring:

1. § 12, stk. 1, nr. 1, 5. pkt., affattes således:

»Investeringsbeviser i akkumulerende investeringsforeninger omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, kan kun udleveres fra ordningen med henblik på indløsning overfor udstedende forening eller salg til medlemmer, der er skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1, medlemmer, der er skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, i hvis pensionsopsparing investeringsbeviset indlægges, eller pengeinstitutter, der er omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 3, stk. 4.«.

Gældende formulering

§ 30. Ved overdragelse eller anden overførsel til eje eller pant samt ved andre dispositioner m.v., der medfører, at en pensionsordning med løbende udbetalinger, en rateforsikring eller rateopsparing i pensionsøjemed eller en kapitalforsikring eller opsparing i pensionsøjemed ikke længere opfylder betingelserne i kapitel 1, svares en afgift på 60 pct. af det beløb, som på tidspunktet for dispositionen m.v. kunne være udbetalt ved ordningens ophævelse, eventuelt af kapitalværdien af fripolice eller lignende. Samme afgift svares ved ændring af udbetalingsvilkårene for en rateforsikring eller rateopsparing i pensionsøjemed efter det aftalte tidspunkt for første udbetaling. Foretages dispositionen m.v. efter den tidligere ejers død, udgør afgiften 40 pct. af det afgiftspligtige beløb. Af dispositioner m.v. som nævnt i 1. pkt. over en indeksordning svares en afgift på 40 pct. af det beløb, som på tidspunktet for dispositionen m.v. kunne være udbetalt ved ordningens ophævelse.

Stk. 2-8. ...

Lovforslaget

2. I § 30 indsættes som nyt stykke:

»Stk. 9. En beslutning truffet af Finanstilsynet eller en tilsvarende tilsynsmyndighed i et land inden for Den Europæiske Union eller et andet land, som har gennemført Rådets 3. skadesforsikringsdirektiv og 3. livsforsikringsdirektiv, om at tage et livsforsikringsselskabs forsikringsbestand eller en pensionskasses bestand af pensionstilsagn under administration anses ikke for at være en disposition m.v., der medfører, at en pensionsordning med løbende udbetalinger, en rateforsikring eller en kapitalforsikring ikke længere opfylder betingelserne i kapitel 1.«

§ 6

I lov nr. 1294 af 20. december 2000 om ændring af pensionsafkastbeskatningsloven og andre skattelove (Omlægning af beskatningen af pensionsafkast) foretages følgende ændringer:

*Gældende formulering***§ 7, stk. 1-8. ...**

Stk. 9. Bestemmelserne i kapitel 4 i fusions-skatteloven, bortset fra bestemmelserne i § 15 a, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse ved en opdeling, der foretages i indkomståret 2001, af en i henhold til selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, beskattet udloddende investeringsforening i en i henhold til selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, beskattet akkumulerende investeringsforening og en i henhold til selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, beskattet udloddende investeringsforening. Det er en betingelse, at samtlige aktivposter og samtlige gældsposter fordeles mellem de to nye investeringsforeninger efter forholdet mellem antallet af andele i de to foreninger. Er fordeling af en aktivpost eller en gældspost på den i 2 pkt. anførte måde ikke muligt, kan skatteministeren tillade en anden fordeling.

Lovforslaget

1. I § 7, *stk. 9, 1. pkt.*, ændres »§ 15 a, stk. 2« til: »§ 15 a, stk. 2 og 3«.

2. I § 7, *stk. 9, 1. pkt.*, ændres »i indkomståret 2001« til: »inden udgangen af indkomståret 2003«.

3. I § 7, *stk. 9, 2. pkt.*, udgår »nye«.

4. I § 7, *stk. 9*, indsættes efter 2. *pkt.* som nyt punktum:

»Ophører den indskydende forening ikke ved opdelingen, og foreligger der uudnyttede tab fra tidligere år, kan den indskydende forening uanset aktieavancebeskatningslovens § 2, stk. 2, kursgevinstlovens § 31, stk. 3, og ejendomsavancebeskatningslovens § 6, stk. 5, alene fremføre en del af tabet svarende til forholdet mellem antallet af andele i foreningen efter opdelingen og andele i alt i de to foreninger«.

Til lovforslag nr. L 11. Skriftlig fremsættelse (5. december 2001)

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af pensionsafkastbeskatningsloven, selskabsskatteoven og andre skatteove. (Livsforsikringssselskabers fradrag, pensionsafkastbeskatning af livsforsikringsbestande under administration, friholdelse for pensionsafkastskat, ejendomsdatterselskaber, akkumulerende investeringsforeninger, opdeling af udloddende investeringsforeninger m.v).

(Lovforslag nr. L 11).

Terrorangrebene i USA den 11. september bevirkede kraftige kursfald på aktiemarkedene, der kunne bringe livsforsikringssselskabernes solvens i fare. Dette har medført en risiko for, at Finanstilsynet må gribe ind over for livsforsikringssselskaber ved at tage forsikringsbestanden under administration. Der er allerede ved lov nr. 925 af 23. oktober 2001 gennemført regler med henblik på at forbedre livsforsikringssselskabernes solvens. *Lovforslaget* er en opfølgning på dette initiativ.

Det har vist sig, at de gældende skatteregler for livsforsikringssselskaber ikke i alle tilfælde fungerer hensigtsmæssigt i en situation med meget kraftige kursfald. Der foreslås derfor at justere reglerne, så de i større omfang tager højde for en sådan situation. I den forbindelse foreslås, at livsforsikringssselskaber kan fratække et negativt fradragsbegrænsningsbeløb i årets positive skattepligtige indkomst (før fradrag af underskud fra tidligere år), således at alene den del af det negative fradragsbegrænsningsbeløb, der overstiger årets skattepligtige indkomst fremføres til efterfølgende år, og at livsforsikringssselskaber ikke længere skal være omfattet af kursgevinstlovens regler om begrænsninger i fradragsretten for tab på aktiebaserede finansielle kontrakter.

Det foreslås endvidere at fastlægge, hvad det betyder for pensionsbeskatningen og pensionsafkastbeskatningen, hvis Finanstilsynet griber ind over for et livsforsikringssselskab eller en pensionskasse ved at tage forsikringsbestanden eller bestanden af pensionstilsagn under administration og tilbagekalder koncessionen til at drive livsforsikringsvirksomhed. I den forbindelse foreslås bl.a., at den skattemæssige behandling af forsikringstagere og pensionskassemedlemmer skal være uændret, selv om Finanstilsynet tilbagekalder et livsforsikringssselskabs eller en pensionskasses koncession, at livsforsikringssselskaber m.v. skal være skattepligtige fra stiftelse til ophør, således at der ikke skal ske oplysbeskatning som følge af, at Finanstilsynet eventuelt tilbagekalder livsforsikringssselskabets koncession, at et administrationsbo, der administrerer et livsforsikringssselskabs forsikringsbestand eller en pensionskasses bestand af pensionstilsagn, skal hæfte for pensionsafkastskatten, således at der betales pensionsafkastskat på samme måde som, hvis forsikringsbestanden eller bestanden af pensionstilsagn ikke var under administration, at et administrationsbo, der administrerer en lukket bestand af livsforsikringer fra et likvideret livsforsikringssselskab eller en lukket bestand af pensionstilsagn fra en likvideret pensionskasse, skal være skattepligtigt efter pensionsafkastbeskatningsloven, og at et sådant administrationsbo kan indtræde (succedere) i det likviderede livsforsikringssselskabs eller pensionskassens pensionsafkastskattemæssige stilling.

Lovforslaget indeholder desuden en genfremsættelse af L 37, der ikke blev behandlet inden valget. Denne del af lovforslaget indeholder en række tekniske ændringer af bl.a. pensionsafkastbeskatningsloven, aktieavancebeskatningsloven og selskabsskatteoven. Hermed opfylder regeringen tilsagn, der blev afgivet af den tidli-

gere regering (S og R) i forbindelse med L 93 fra efteråret 1999 og L 71 fra efteråret 2000.

Det foreslås at ændre reglerne for den skematiske friholdelse for pensionsafkastskat af livrenter uden bonus og opsparing foretaget før 1983. De gældende regler bygger på den matematiske kursopskrivning, der fra og med indkomståret 2002 ikke længere skal anvendes. Fra dette tidspunkt skal de pensionsafkastskattepligtige medregne gevinst og tab på danske obligationer efter lagerprincippet, ligesom det allerede er tilfældet for andre værdipapirer.

Det foreslås derfor at indføre nye regler for beregning af friholdelse for pensionsafkastskat, så reglerne ikke længere bygger på den matematiske kursopskrivning. For livrenter uden ret til bonus foreslås friholdelsen beregnet på grundlag af forsikringsmæssige hensættelser, som det allerede sker med livsforsikringsselskabernes øvrige friholdelser. For opsparing foretaget før realrenteafgiftslovens indførelse i 1983 foreslås det, at danske obligationer ligesom andre aktiver skal medregnes til handelsværdi ved opgørelsen af formuen eller værdien af værdidepoter ved udgangen af indkomståret. Forslaget indebærer, at der ikke mere skal beregnes en afkastprocent. I forbindelse hermed foreslås at indføre en anden rente end afkastprocenten ved regulering af formueafkast i forbindelse med genforsikring.

Det foreslås endvidere

- at justere værnsregler, der tilsigter at neutralisere utilsigtede skattefordele,
- at give indeksobligationsbaserede investeringsforeninger mulighed for at eje aktier i egne administrationsselskaber,
- at give livsforsikringsselskaber mulighed for ved indkomstopgørelsen 2002 at medregne et større beløb, end de er pligtige til efter de gældende regler. Dette foreslås med henblik på, at beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningsloven skal kunne rumme fradraget

for de store selskabsskattepligtige indkomster, der forventes i indkomståret 2002,

- at præcisere og justere reglerne om ejendomsdatterselskaber, der fuldt ud ejes af pensionsafkastskattepligtige pensionsinstitutter,
- at give pengeinstitutter mulighed for at eje en handelsbeholdning af beviser i akkumulerende investeringsforeninger, der udelukkende henvender sig til pensionsafkastskattepligtige, og
- at forlænge tidsfristen for opdeling af udlodende investeringsforeninger og at give mulighed for grenopdeling.

Det må anses for væsentligt hurtigt at få gennemført regler for livsforsikringsselskaber, der i større grad end de gældende regler tager højde for en situation med meget kraftige kursfald. Ændringerne foreslås på dette punkt at skulle have virkning fra og med indkomståret 2002, men livsforsikringsselskaberne kan efter forslaget vælge at anvende reglerne for indkomståret 2001.

Reglerne, der fastlægger de pensionsbeskatningsmæssige og de pensionsafkastskattemæssige virkninger af, at Finanstilsynet griber ind over for f.eks. et livsforsikringsselskab og tager livsforsikringsbestanden under administration, foreslås at skulle have virkning fra fremsættelsesdagen.

De tekniske ændringer af bl.a. pensionsafkastbeskatningsloven, der indgår i det genfremsatte L 37, foreslås at skulle have virkning fra og med indkomståret 2001.

På denne baggrund anbefales det, at Folketingets behandling af lovforslaget gennemføres hurtigst muligt, og at der dispenseres fra reglen i Folketingets forretningsorden om, at der skal gå 30 dage fra lovforslagets fremsættelse til det vedtagelse.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.